

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej

L 86

Wydanie polskie

Legislacja

Rocznik 66

24 marca 2023

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

- ★ Decyzja Rady (UE) 2023/676 z dnia 20 marca 2023 r. w sprawie podpisania, w imieniu Unii, Umowy między Unią Europejską a Republiką Chile na podstawie art. XXVIII Układu ogólnego w sprawie Taryf Celnych i Handlu (GATT) 1994 dotyczącej zmiany koncesji w odniesieniu do wszystkich kontyngentów taryfowych znajdujących się na liście koncesyjnej UE CLXXV w następstwie wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej 1

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2023/677 z dnia 17 marca 2023 r. zatwierdzające inną niż nieznaczną zmianę w specyfikacji zarejestrowanej w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwy „Ricotta di Bufala Campana” (ChNP) 3
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2023/678 z dnia 17 marca 2023 r. rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę „Slavonska kobasica” (ChOG) 5
- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) 2023/679 z dnia 23 marca 2023 r. zmieniające załączniki II i III do rozporządzenia (WE) nr 396/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pirydabenu, pirydatu, piryproksyfenu i triklopyru w określonych produktach lub na ich powierzchni ⁽¹⁾ 6
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2023/680 z dnia 23 marca 2023 r. zatwierdzające alkil (C₁₂₋₁₆) chlorku dimetylobenzyloamoni (ADBAC/BKC (C_{12-C16})) jako substancję czynną przeznaczoną do stosowania w produktach biobójczych należących do grupy produktowej 1 zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012 ⁽¹⁾ 41

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

ZALECENIA

- ★ Zalecenie Komisji (UE) 2023/681 z dnia 8 grudnia 2022 r. w sprawie praw procesowych osób podejrzanych i oskarżonych podlegających tymczasowemu aresztowaniu oraz materialnych warunków pozbawienia wolności 44
- ★ Zalecenie Komisji (UE) 2023/682 z dnia 16 marca 2023 r. w sprawie wzajemnego uznawania decyzji nakazujących powrót i przyspieszonych powrotów podczas wdrażania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE 58

REGULAMINY WEWNĘTRZNE

- ★ Decyzja delegowana Komitetu Administracyjnego Europejskiego Trybunału Obrachunkowego nr 17-2023 z dnia 1 marca 2023 r. w sprawie przepisów wykonawczych dotyczących korzystania z informacji opatrzonych klauzulą tajności RESTREINT UE/EU RESTRICTED w Europejskim Trybunale Obrachunkowym 65

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

DECYZJA RADY (UE) 2023/676

z dnia 20 marca 2023 r.

w sprawie podpisania, w imieniu Unii, Umowy między Unią Europejską a Republiką Chile na podstawie art. XXVIII Układu ogólnego w sprawie Taryf Celnych i Handlu (GATT) 1994 dotyczącej zmiany koncesji w odniesieniu do wszystkich kontyngentów taryfowych znajdujących się na liście koncesyjnej UE CLXXV w następstwie wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 ust. 4 akapit pierwszy, w związku z art. 218 ust. 5,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 15 czerwca 2018 r. Rada upoważniła Komisję do rozpoczęcia negocjacji na podstawie art. XXVIII Układu ogólnego w sprawie Taryf Celnych i Handlu (GATT) 1994 w sprawie podziału kontyngentów taryfowych znajdujących się na liście koncesyjnej UE CLXXV w następstwie wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii.
- (2) Negocjacje z Republiką Chile zostały pomyślnie zakończone, a Umowa między Unią Europejską a Republiką Chile na podstawie art. XXVIII Układu ogólnego w sprawie Taryf Celnych i Handlu (GATT) 1994 dotycząca zmiany koncesji w odniesieniu do wszystkich kontyngentów taryfowych znajdujących się na liście koncesyjnej UE CLXXV w następstwie wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej (zwana dalej „Umową”) została paraflowana w dniu 1 grudnia 2022 r..
- (3) Umowa powinna zostać podpisana,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym upoważnia się do podpisania w imieniu Unii Umowy między Unią Europejską a Republiką Chile na podstawie art. XXVIII Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu (GATT) 1994 dotyczącej zmiany koncesji w odniesieniu do wszystkich kontyngentów taryfowych znajdujących się na liście koncesyjnej UE CLXXV w następstwie wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej, z zastrzeżeniem jej zawarcia ⁽¹⁾.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady zostaje niniejszym upoważniony do wyznaczenia osoby lub osób umocowanych do podpisania Umowy w imieniu Unii.

⁽¹⁾ Tekst Umowy zostanie opublikowany wraz z decyzją o jej zawarciu.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 marca 2023 r.

W imieniu Rady
Przewodniczący
P. KULLGREN

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2023/677

z dnia 17 marca 2023 r.

zatwierdzające inną niż nieznaczną zmianę w specyfikacji zarejestrowanej w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwy „Ricotta di Bufala Campana” (ChNP)]

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 52 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje,

- (1) Zgodnie z art. 50 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 w związku z jego art. 53 ust. 1 akapit pierwszy Komisja przeanalizowała wniosek Włoch w sprawie zatwierdzenia zmian w specyfikacji chronionej nazwy pochodzenia „Ricotta di Bufala Campana” zarejestrowanej na mocy rozporządzenia Komisji (UE) nr 634/2010 ⁽²⁾.
- (2) Proponowana zmiana nie jest nieznaczną w rozumieniu art. 53 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, Komisja opublikowała zatem wniosek o wprowadzenie zmiany zgodnie z art. 50 ust. 2 lit. a) wymienionego rozporządzenia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽³⁾.
- (3) Do Komisji nie wpłynęło żadne oświadczenie o sprzeciwie zgodnie z art. 51 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, wymienioną zmianę w specyfikacji należy zatem zatwierdzić,

PRZYMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zatwierdza się zmianę w specyfikacji opublikowaną w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* dotyczącą nazwy „Ricotta di Bufala Campana” (ChNP).

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 634/2010 z dnia 19 lipca 2010 r. rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę „Ricotta di Bufala Campana” (ChNP)] (Dz.U. L 186 z 20.7.2010, s. 14).

⁽³⁾ Dz.U. C 452 z 29.11.2022, s. 44.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 marca 2023 r.

*W imieniu Komisji,
za Przewodniczącą,
Janusz WOJCIECHOWSKI
Członek Komisji*

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2023/678**z dnia 17 marca 2023 r.****rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych
nazwę „Slavonska kobasica” (ChOG)]**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 52 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 50 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 wniosek Chorwacji o rejestrację nazwy „Slavonska kobasica” został opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽²⁾.
- (2) Do Komisji nie wpłynęło żadne oświadczenie o sprzeciwie zgodnie z art. 51 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, nazwa „Slavonska kobasica” powinna zatem zostać zarejestrowana,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Nazwa „Slavonska kobasica” (ChOG) zostaje zarejestrowana.

Nazwa, o której mowa w akapicie pierwszym, określa produkt należący do klasy 1.2 Produkty wytworzone na bazie mięsa (podgotowanego, solonego, wędzonego itd.), zgodnie z załącznikiem XI do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 668/2014 ⁽³⁾.*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 marca 2023 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącą,
Janusz WOJCIECHOWSKI
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. C 454 z 30.11.2022, s. 119.⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 668/2014 z dnia 13 czerwca 2014 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych (Dz.U. L 179 z 19.6.2014, s. 36).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) 2023/679**z dnia 23 marca 2023 r.****zmieniające załączniki II i III do rozporządzenia (WE) nr 396/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pirydabenu, pirydatu, piryproksyfenu i triklopyru w określonych produktach lub na ich powierzchni****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 396/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 lutego 2005 r. w sprawie najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w żywności i paszy pochodzenia roślinnego i zwierzęcego oraz na ich powierzchni, zmieniające dyrektywę Rady 91/414/EWG ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 14 ust. 1 lit. a),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Najwyższe dopuszczalne poziomy pozostałości („NDP”) pirydabenu, pirydatu i triklopyru zostały określone w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 396/2005. NDP piryproksyfenu określono w części A załącznika III do tego rozporządzenia.
- (2) Na podstawie art. 6 ust. 2 i 4 rozporządzenia (WE) nr 396/2005 złożono wniosek dotyczący tolerancji importowych w odniesieniu do pirydabenu stosowanego w Stanach Zjednoczonych na powierzchni grejpfrutów. Wnioskodawca przedstawił dane wskazujące, że dozwolone zastosowania tej substancji na wspomnianej uprawie w Stanach Zjednoczonych skutkują pozostałościami przekraczającymi NDP przewidziany w rozporządzeniu (WE) nr 396/2005 oraz że konieczne jest ustanowienie wyższego NDP pirydabenu, aby uniknąć barier handlowych w odniesieniu do przywozu tego produktu do Unii.
- (3) W przypadku pirydatu złożono wniosek na podstawie art. 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 396/2005 dotyczący zmiany obecnego NDP w odniesieniu do szczypiorku. W przypadku piryproksyfenu wniosek taki złożono w odniesieniu do moreli i brzoskwiń. W przypadku triklopyru wniosek taki złożono w odniesieniu do pomarańczy, cytryn i mandarynek.
- (4) Zgodnie z art. 8 rozporządzenia (WE) nr 396/2005 wszystkie te wnioski zostały poddane ocenie przez zainteresowane państwa członkowskie, a sprawozdania z oceny przekazano Komisji.
- (5) Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd”) ocenił wnioski i sprawozdania oceniające, analizując w szczególności ryzyko dla konsumentów oraz, w stosownych przypadkach, dla zwierząt, i wydał uzasadnione opinie dotyczące proponowanych NDP ⁽²⁾. Urząd przekazał te opinie wnioskodawcom, Komisji i państwom członkowskim oraz podał je do publicznej wiadomości.
- (6) W odniesieniu do pirydatu Urząd zauważył, że luka w danych dotyczących metod analitycznych do oznaczania pozostałości pirydatu, która została stwierdzona w ramach przeglądu NDP tej substancji czynnej na podstawie art. 12 rozporządzenia (WE) nr 396/2005 ⁽³⁾, została uwzględniona w unijnej wzajemnej weryfikacji w zakresie pestycydów dotyczącej substancji czynnej pirydat ⁽⁴⁾, w której przedstawiono dostatecznie zwalidowaną metodę. Należy zatem uchylić odpowiednie przypisy w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 396/2005 wskazujące na brak danych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 70 z 16.3.2005, s. 1.

⁽²⁾ Sprawozdania naukowe EFSA są dostępne na stronie internetowej: <http://www.efsa.europa.eu>.

„Reasoned Opinion on the setting of an import tolerance for pyridaben in grapefruits” (Uzasadniona opinia dotycząca określenia tolerancji importowej w odniesieniu do pirydabenu w grejpfrutach). *Dziennik EFSA* 2022;20(9):7553.

„Reasoned opinion on the modification of the existing maximum residue level for pyridate in chives” (Uzasadniona opinia dotycząca zmiany obecnego najwyższego dopuszczalnego poziomu pozostałości pirydatu w szczypiorku). *Dziennik EFSA* 2022;20(8):7537.

„Reasoned Opinion on the modification of the existing maximum residue levels for pyriproxyfen in apricots and peaches” (Uzasadniona opinia dotycząca zmiany obecnych najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości piryproksyfenu w morelach i brzoskwinach). *Dziennik EFSA* 2022;20(9):7567.

„Reasoned Opinion on the modification of the existing maximum residue levels for triclopyr in oranges, lemons and mandarins” (Uzasadniona opinia dotycząca zmiany obecnych najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości triklopyru w pomarańczach, cytrynach i mandarynkach). *Dziennik EFSA* 2022;20(8):7545.

⁽³⁾ „Reasoned opinion on the review of the existing maximum residue levels (MRLs) for pyridate according to Article 12 of Regulation (EC) No 396/2005” (Uzasadniona opinia dotycząca przeglądu obecnych najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości (NDP) pirydatu zgodnie z art. 12 rozporządzenia (WE) nr 396/2005). *Dziennik EFSA* 2012;10(4):2687.

⁽⁴⁾ „Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance pyridate” (Wnioski z wzajemnej weryfikacji oceny ryzyka stwarzanego przez pestycydy, dotyczącej substancji czynnej pirydat). *Dziennik EFSA* 2014;12(8):3801, 84 s.

- (7) W odniesieniu do NDP triklopyru w pomarańczach, cytrynach i mandarynkach Urząd zauważył, że przedłożone dane są wystarczające do wyznaczenia niższego proponowanego NDP wynoszącego 0,07 mg/kg na podstawie zamierzonego stosowania. Urząd zauważył jednak, że w niezakończonym jeszcze przeglądzie NDP na podstawie art. 12 w odniesieniu do tej substancji czynnej wymagane są dane służące potwierdzeniu obecnego NDP wynoszącego 0,1 mg/kg, i w związku z tym stwierdził, że osoby zarządzające ryzykiem powinny przeprowadzić dalszą analizę. W oczekiwaniu na ocenę danych służących potwierdzeniu NDP zdecydowano, że należy utrzymać obecny wstępny NDP wynoszący 0,1 mg/kg.
- (8) W odniesieniu do zmian NDP, o które wystąpili wnioskodawcy w przypadku wszystkich czterech substancji, Urząd stwierdził, że spełniono wszystkie wymogi dotyczące kompletności przedłożonych danych oraz że zmiany NDP, o które wystąpili wnioskodawcy, są dopuszczalne z punktu widzenia bezpieczeństwa konsumentów na podstawie oceny narażenia konsumentów przeprowadzonej dla 27 określonych grup konsumentów w Europie. Urząd wziął przy tym pod uwagę najnowsze dane na temat właściwości toksykologicznych przedmiotowych substancji. Ani w przypadku długotrwałego narażenia na przedmiotowe substancje w wyniku spożywania wszystkich produktów spożywczych mogących je zawierać, ani w przypadku narażenia krótkotrwałego w wyniku dużego spożycia odnośnych produktów nie wykazano istnienia ryzyka przekroczenia akceptowanego dziennego pobrania ani ostrej dawki referencyjnej.
- (9) Na podstawie uzasadnionych opinii Urzędu oraz po uwzględnieniu istotnych czynników wymienionych w art. 14 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 396/2005 stwierdzono, że proponowane zmiany NDP spełniają wymogi art. 14 ust. 2 tego rozporządzenia.
- (10) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 396/2005.
- (11) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załącznikach II i III do rozporządzenia (WE) nr 396/2005 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 marca 2023 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN

ZAŁĄCZNIK

W załącznikach II i III do rozporządzenia (WE) nr 396/2005 wprowadza się następujące zmiany:

1) w załączniku II kolumny dotyczące pirydabenu, pirydatu i triklopyru otrzymują brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK II

Pozostałości pestycydów i najwyższe dopuszczalne poziomy pozostałości (mg/kg)

Numer kodu	Grupy i przykłady poszczególnych produktów, do których odnoszą się najwyższe dopuszczalne poziomy pozostałości (NDP) ^(a)	Pirydaben (F)	Pirydat (suma pirydatu i jego produktu hydrolizy CL 9673 (6-chloro-4-hydroksy-3-fenylpirydazyny) oraz hydrolizowanych koniugatów CL 9673 wyrażona jako pirydat)	Triklopyr
0100000	OWOCE, ŚWIEŻE lub MROŻONE; ORZECHY Z DRZEW ORZECHOWYCH		0,05 *	
0110000	Owoce cytrusowe			
0110010	Grejpfruty	0,5		0,1(+)
0110020	Pomarańcze	0,3		0,1(+)
0110030	Cytryny	0,3		0,1(+)
0110040	Limy/limonki	0,3		0,01 *
0110050	Mandarynki	0,3		0,1(+)
0110990	Pozostałe (2)	0,3		0,01 *
0120000	Orzechy z drzew orzechowych	0,05		0,01 *
0120010	Migdały			
0120020	Orzechy brazylijskie			
0120030	Orzechy nerkowca			
0120040	Kasztany jadalne			
0120050	Orzechy kokosowe			

0120060	Orzechy laskowe/Orzechy leszczyny pospolitej			
0120070	Orzechy makadamiowe/Orzechy makadamii trójlistnej			
0120080	Orzechy pekan			
0120090	Orzeszki piniowe			
0120100	Orzeszki pistacjowe			
0120110	Orzechy włoskie			
0120990	Pozostałe (2)			
0130000	Owoce ziarnkowe	0,9		
0130010	Jabłka	(+)		0,05(+)
0130020	Gruszki	(+)		0,05(+)
0130030	Pigwy	(+)		0,01 *
0130040	Owoce nieszpuki zwyczajnej	(+)		0,01 *
0130050	Owoc nieśplika japońskiego/Owoc miszpelnika japońskiego	(+)		0,01 *
0130990	Pozostałe (2)			0,01 *
0140000	Owoce pestkowe			
0140010	Morele	0,3(+)		0,05(+)
0140020	Czereśnie	0,01 *		0,01 *
0140030	Brzoskwinie	0,3(+)		0,05(+)
0140040	Śliwki	0,01 *		0,01 *
0140990	Pozostałe (2)	0,01 *		0,01 *
0150000	Owoce jagodowe i drobne owoce			0,01 *
0151000	a) winogrona	0,01 *		
0151010	Winogrona stołowe			
0151020	Winogrona do produkcji wina			
0152000	b) truskawki	0,9		
0153000	c) owoce leśne	0,01 *		

0153010	Jeżyny			
0153020	Jeżyny popielice			
0153030	Maliny (czerwone i żółte)			
0153990	Pozostałe (2)			
0154000	d) pozostałe drobne owoce i jagody	0,01 *		
0154010	Borówki amerykańskie			
0154020	Żurawiny			
0154030	Porzeczki (czarne, czerwone i białe)			
0154040	Agrest (zielony, czerwony i żółty)			
0154050	Róża dzika			
0154060	Morwy (czarne i białe)			
0154070	Głóg włoski			
0154080	Bez czarny			
0154990	Pozostałe (2)			
0160000	Owoce różne z	0,01 *		
0161000	a) jadalną skórką			0,01 *
0161010	Daktyle			
0161020	Figi			
0161030	Oliwki stołowe			
0161040	Kumkwat			
0161050	Karambola			
0161060	Szaron/Persymona/Kaki/Huma wschodnia			
0161070	Czapetka kuminowa			
0161990	Pozostałe (2)			
0162000	b) niejadalną skórką, małe			
0162010	Kiwi (zielone, czerwone, żółte)			0,15

0162020	Liczi chińskie/Śliwka chińska			0,01 *
0162030	Marakuja/Męczennica jadalna			0,01 *
0162040	Owoc opuncji figowej/Figa indyjska			0,01 *
0162050	Caimito			0,01 *
0162060	Owoc hebanowca wirginijskiego/Owoc hurmy wirginijskiej			0,01 *
0162990	Pozostałe (2)			0,01 *
0163000	c) niejadalną skórką, duże			0,01 *
0163010	Awokado			
0163020	Banany			
0163030	Mango			
0163040	Papaja			
0163050	Granaty/Jabłka granatu			
0163060	Czerymoja			
0163070	Gujawa/Gruszcza			
0163080	Ananasy			
0163090	Owoce chlebowca			
0163100	Owoce duriana właściwego			
0163110	Owoce flaszowca miękkociernistego/Owoce guanabany			
0163990	Pozostałe (2)			
0200000	WARZYWA, ŚWIEŻE lub MROŻONE			
0210000	Warzywa korzeniowe i bulwiaste	0,01 *	0,05 *	0,01 *
0211000	a) ziemniaki			
0212000	b) tropikalne warzywa korzeniowe i bulwiaste			
0212010	Maniok jadalny/Podpłomycz najużyteczniejszy			
0212020	Kartofel słodki/Batat			
0212030	Pochrzyn			

0212040	Maranta trzcinowata			
0212990	Pozostałe (2)			
0213000	c) pozostałe warzywa korzeniowe i bulwiaste oprócz buraka cukrowego			
0213010	Buraki			
0213020	Marchew			
0213030	Seler zwyczajny			
0213040	Chrzan pospolity			
0213050	Słonecznik bulwiasty			
0213060	Pasternak			
0213070	Korzeń pietruszki zwyczajnej			
0213080	Rzodkiew zwyczajna			
0213090	Kozibród porolistny/Salsefia			
0213100	Brukiew/Karpiel			
0213110	Rzepa biała/Rzepa jadalna			
0213990	Pozostałe (2)			
0220000	Warzywa cebulowe	0,01 *		0,01 *
0220010	Czosnek		0,05 *	
0220020	Cebula		0,05 *	
0220030	Szalonek		0,05 *	
0220040	Dymka/Cebula szczypiorowa i cebula siedmiolatka		1	
0220990	Pozostałe (2)		0,05 *	
0230000	Warzywa owocowe		0,05 *	0,01 *
0231000	a) <i>Solanaceae</i> i <i>Malvaceae</i>			
0231010	Pomidory	0,15		
0231020	Papryka roczna	0,3		
0231030	Oberżyny/Bakłażany	0,15		

0231040	Piżmian jadalny/Ketmia jadalna/Okra	0,01 *		
0231990	Pozostałe (2)	0,01 *		
0232000	b) dyniowate z jadalną skórką	0,15		
0232010	Ogórki			
0232020	Korniszony			
0232030	Cukinie			
0232990	Pozostałe (2)			
0233000	c) dyniowate z niejadalną skórką	0,01 *		
0233010	Melony			
0233020	Dynie olbrzymie			
0233030	Arbuzy			
0233990	Pozostałe (2)			
0234000	d) kukurydza cukrowa	0,01 *		
0239000	e) pozostałe warzywa owocowe	0,01 *		
0240000	Warzywa kapustne (oprócz korzeni warzyw kapustnych oraz oprócz kapustnych o młodych/drobnych liściach)	0,01 *		0,01 *
0241000	a) kapustne kwitnące		0,05 *	
0241010	Brokuły			
0241020	Kalafiory			
0241990	Pozostałe (2)			
0242000	b) kapustne głowiaste			
0242010	Brukselka/Kapusta brukselska		0,05 *	
0242020	Kapusta głowiasta		1,5	
0242990	Pozostałe (2)		0,05 *	
0243000	c) kapustne liściowe			
0243010	Kapusta pekińska/Kapusta petsai		0,05 *	
0243020	Jarmuż		0,2	
0243990	Pozostałe (2)		0,05 *	

0244000	d) kalarepa		0,05 *	
0250000	Warzywa liściowe, zioła, kwiaty jadalne			
0251000	a) sałaty i warzywa sałatowe	0,01 *	0,05 *	0,01 *
0251010	Roszpunka warzywna			
0251020	Sałaty			
0251030	Endywia o liściach szerokich			
0251040	Rzeżucha i inne kiełki i pędy			
0251050	Gorzycznik wiosenny			
0251060	Rokietta siewna/rukola			
0251070	Gorzycza sarepska			
0251080	Warzywa o młodych/drobnych liściach (w tym gatunki warzyw kapustnych)			
0251990	Pozostałe (2)			
0252000	b) szpinak i podobne liście	0,01 *	0,05 *	0,01 *
0252010	Szpinak			
0252020	Portulaka pospolita			
0252030	Boćwina			
0252990	Pozostałe (2)			
0253000	c) liście winorośli lub podobne gatunki	0,01 *	0,05 *	0,01 *
0254000	d) rukiew wodna	0,01 *	0,05 *	0,01 *
0255000	e) cykoria warzywna/cykoria liściasta/cykoria brukselska	0,01 *	0,05 *	0,01 *
0256000	f) zioła, kwiaty jadalne	0,02 *		0,02 *
0256010	Trybula		0,05 *	
0256020	Szczypiorek		1,5	
0256030	Liście selera		0,3	
0256040	Pietruszka – nać		0,05 *	
0256050	Szałwia lekarska		0,05 *	

0256060	Rozmaryn lekarski		0,05 *	
0256070	Tymianek pospolity/Macierzanka tymianek		0,05 *	
0256080	Bazylia pospolita i kwiaty jadalne		0,05 *	
0256090	Liście laurowe/Wawrzyn szlachetny/Laur szlachetny		0,05 *	
0256100	Estragon		0,05 *	
0256990	Pozostałe (2)		0,05 *	
0260000	Warzywa strączkowe		0,05 *	0,01 *
0260010	Fasola (w strąkach)	0,2(+)		
0260020	Fasola (bez strąków)	0,01 *		
0260030	Groch (w strąkach)	0,01 *		
0260040	Groch (bez strąków)	0,01 *		
0260050	Soczewica	0,01 *		
0260990	Pozostałe (2)	0,01 *		
0270000	Warzywa łodygowe	0,01 *		0,01 *
0270010	Szparagi		0,05 *	
0270020	Karczochy hiszpańskie		0,05 *	
0270030	Seler		0,05 *	
0270040	Fenkuł włoski/Koper włoski		0,05 *	
0270050	Karczochy zwyczajne		0,05 *	
0270060	Pory		1	
0270070	Rabarbar		0,05 *	
0270080	Pędy bambusa		0,05 *	
0270090	Rdzenie palmowe		0,05 *	
0270990	Pozostałe (2)		0,05 *	
0280000	Grzyby, mchy i porosty	0,01 *	0,05 *	0,01 *
0280010	Grzyby uprawne			

0280020	Grzyby dzikie			
0280990	Mchy i porosty			
0290000	Algi i organizmy prokariotyczne	0,01 *	0,05 *	0,01 *
0300000	JADALNE NASIONA ROŚLIN STRĄCZKOWYCH	0,01 *	0,05 *	0,01 *
0300010	Fasola			
0300020	Soczewica			
0300030	Groch			
0300040	Łubin biały			
0300990	Pozostałe (2)			
0400000	NASIONA I OWOCE OLEISTE	0,01 *	0,05 *	0,01 *
0401000	Nasiona oleiste			
0401010	Siemię lniane			
0401020	Orzeszki ziemne/Orzechy arachidowe			
0401030	Nasiona maku			
0401040	Ziarna sezamu			
0401050	Ziarna słonecznika			
0401060	Ziarna rzepaku			
0401070	Ziarna soi zwyczajnej			
0401080	Nasiona gorczycy			
0401090	Nasiona bawełny			
0401100	Nasiona dyni			
0401110	Nasiona krokoszu barwierskiego			
0401120	Nasiona ogórecznika lekarskiego			
0401130	Nasiona lnicznika siewnego			
0401140	Nasiona konopi siewnych			
0401150	Rącznik pospolity			
0401990	Pozostałe (2)			

0402000	Owoce oleiste			
0402010	Oliwki do produkcji oliwy			
0402020	Nasiona palm olejowych			
0402030	Owoce palm olejowych			
0402040	Puchowiec pięcioprzęcikowy/Drzewo kapokowe			
0402990	Pozostałe (2)			
0500000	ZBOŻA	0,01 *	0,05 *	
0500010	Jęczmień			0,01 *
0500020	Gryka zwyczajna i pozostałe zboża rzekome			0,01 *
0500030	Kukurydza			0,01 *
0500040	Proso zwyczajne			0,01 *
0500050	Owies zwyczajny			0,01 *
0500060	Ryż siewny			0,3(+)
0500070	Żyto zwyczajne			0,01 *
0500080	Sorgo japońskie			0,01 *
0500090	Pszenica zwyczajna			0,01 *
0500990	Pozostałe (2)			0,01 *
0600000	HERBATY, KAWA, NAPARY ZIOŁOWE, KAKAO I SZARAŃCZYN STRĄKOWY	0,05 *		0,05 *
0610000	Herbaty		0,05 *	
0620000	Ziarna kawy		0,05 *	
0630000	Napary ziołowe z			
0631000	a) kwiatów		2	
0631010	Rumian szlachetny/Rumianek rzymski			
0631020	Ketmia szczawiowa			
0631030	Róża			
0631040	Jaśmin			
0631050	Lipa			
0631990	Pozostałe (2)			

0632000	b) liści i ziół		2	
0632010	Truskawka			
0632020	Aspalat prosty			
0632030	Ostrokrzew paragwajski			
0632990	Pozostałe (2)			
0633000	c) korzeni		0,05 *	
0633010	Kozłek lekarski			
0633020	Żeń-szeń			
0633990	Pozostałe (2)			
0639000	d) wszelkich pozostałych części rośliny		0,05 *	
0640000	Ziarna kakaowe		0,05 *	
0650000	Szarańczyn strąkowy/Chleb świętojański		0,05 *	
0700000	CHMIEL	0,05 *	0,05 *	0,05 *
0800000	PRZYPRAWY			
0810000	Przyprawy nasienne	0,05 *	0,15	0,05 *
0810010	Anyż/Anyżek/Biedrzeniec anyż			
0810020	Kminek czarny/Czarny kmin			
0810030	Seler			
0810040	Kolendra siewna			
0810050	Kmin rzymski			
0810060	Koper ogrodowy			
0810070	Koper włoski/Fenkuł włoski			
0810080	Kozieradka pospolita			
0810090	Gałka muszkatołowa			
0810990	Pozostałe (2)			
0820000	Przyprawy owocowe	0,05 *	0,15	0,05 *

0820010	Ziele angielskie/pieprz angielski			
0820020	Pieprz syczuański			
0820030	Kminek zwyczajny			
0820040	Kardamon malabarski			
0820050	Jagody jałowca			
0820060	Ziarna pieprzu (czarnego, zielonego i białego)			
0820070	Wanilia			
0820080	Tamarynd			
0820990	Pozostałe (2)			
0830000	Przyprawy korowe	0,05 *	0,05 *	0,05 *
0830010	Cynamon			
0830990	Pozostałe (2)			
0840000	Przyprawy korzeniowe lub kłączowe			
0840010	Lukrecja	0,05 *	0,05 *	0,05 *
0840020	Imbir lekarski (10)			
0840030	Kurkuma	0,05 *	0,05 *	0,05 *
0840040	Chrzan pospolity (11)			
0840990	Pozostałe (2)	0,05 *	0,05 *	0,05 *
0850000	Przyprawy pączkowe	0,05 *	0,05 *	0,05 *
0850010	Goździki			
0850020	Kapary			
0850990	Pozostałe (2)			
0860000	Przyprawy ze słupków kwiatowych	0,05 *	0,05 *	0,05 *
0860010	Szafran			
0860990	Pozostałe (2)			
0870000	Przyprawy z osnówki nasiona	0,05 *	0,05 *	0,05 *

0870010	Kwiat muszkatołowy			
0870990	Pozostałe (2)			
0900000	ROŚLINY CUKRODAJNE	0,01 *	0,05 *	0,01 *
0900010	Korzenie buraka cukrowego			
0900020	Trzcina cukrowa			
0900030	Cykoria podróznik, korzenie			
0900990	Pozostałe (2)			
1000000	PRODUKTY POCHODZENIA ZWIERZĘCEGO - ZWIERZĘTA LĄDOWE			
1010000	Towary z	0,05 *		
1011000	a) świń			0,01 *
1011010	Mięśnie		0,05 *(+)	
1011020	Tłuszcz		0,05 *(+)	
1011030	Wątroba		0,1(+)	
1011040	Nerka		0,3(+)	
1011050	Podroby jadalne (inne niż wątroba i nerki)		0,3(+)	
1011990	Pozostałe (2)		0,3(+)	
1012000	b) bydła			
1012010	Mięśnie	(+)	0,05 *(+)	0,06
1012020	Tłuszcz	(+)	0,05 *(+)	0,06
1012030	Wątroba	(+)	0,2(+)	0,06
1012040	Nerka	(+)	2(+)	0,08
1012050	Podroby jadalne (inne niż wątroba i nerki)		2(+)	0,08
1012990	Pozostałe (2)		2(+)	0,08
1013000	c) owiec			
1013010	Mięśnie	(+)	0,05 *(+)	0,06
1013020	Tłuszcz	(+)	0,05 *(+)	0,06

1013030	Wątroba	(+)	0,2(+)	0,06
1013040	Nerka	(+)	2(+)	0,08
1013050	Podroby jadalne (inne niż wątroba i nerki)		2(+)	0,08
1013990	Pozostałe (2)		2(+)	0,08
1014000	d) kóz			
1014010	Mięśnie	(+)	0,05 *(+)	0,06
1014020	Tłuszcz	(+)	0,05 *(+)	0,06
1014030	Wątroba	(+)	0,2(+)	0,06
1014040	Nerka	(+)	2(+)	0,08
1014050	Podroby jadalne (inne niż wątroba i nerki)		2(+)	0,08
1014990	Pozostałe (2)		2(+)	0,08
1015000	e) koniowatych			
1015010	Mięśnie	(+)	0,05 *(+)	0,06
1015020	Tłuszcz	(+)	0,05 *(+)	0,06
1015030	Wątroba	(+)	0,2(+)	0,06
1015040	Nerka	(+)	2(+)	0,08
1015050	Podroby jadalne (inne niż wątroba i nerki)		2(+)	0,08
1015990	Pozostałe (2)		2(+)	0,08
1016000	f) drobiu		0,05 *	0,01 *
1016010	Mięśnie		(+)	
1016020	Tłuszcz		(+)	
1016030	Wątroba		(+)	
1016040	Nerka			
1016050	Podroby jadalne (inne niż wątroba i nerki)			
1016990	Pozostałe (2)			
1017000	g) pozostałych zwierząt lądowych utrzymywanych w warunkach fermowych			

1017010	Mięśnie		0,05 *(+)	0,06
1017020	Tłuszcz		0,05 *(+)	0,06
1017030	Wątroba		0,2(+)	0,06
1017040	Nerka		2(+)	0,08
1017050	Podroby jadalne (inne niż wątroba i nerki)		2(+)	0,08
1017990	Pozostałe (2)		2(+)	0,01 *
1020000	Mleko	0,01 *	0,05 *(+)	0,01 *
1020010	Bydło	(+)	(+)	
1020020	Owce	(+)	(+)	
1020030	Kozy	(+)	(+)	
1020040	Konie	(+)	(+)	
1020990	Pozostałe (2)		(+)	
1030000	Jaja ptasie	0,01 *	0,05 *(+)	0,01 *
1030010	Kury		(+)	
1030020	Kaczki		(+)	
1030030	Gęsi		(+)	
1030040	Przepiórki		(+)	
1030990	Pozostałe (2)		(+)	
1040000	Miód i pozostałe produkty pszczele (7)	0,05 *	0,05 *	0,05 *
1050000	Płazy i gady	0,05 *	0,05 *	0,01 *
1060000	Bezkręgowce zwierzęta lądowe	0,05 *	0,05 *	0,01 *
1070000	Dzikie kręgowce zwierzęta lądowe	0,05 *	0,05 *	0,01 *
1100000	PRODUKTY POCHODZENIA ZWIERZĘCEGO – RYBY, PRODUKTY RYBNE I POZOSTAŁE MORSKIE I SŁODKOWODNE PRODUKTY SPOŻYWCZE (8)			
1200000	PRODUKTY LUB CZĘŚCI PRODUKTÓW UŻYWANE WYŁĄCZNIE DO PRODUKCJI PASZ (8)			
1300000	PRZETWORZONE PRODUKTY SPOŻYWCZE (9)”			

* Wskazuje granicę oznaczalności

(^a) Pełny wykaz produktów pochodzenia roślinnego i zwierzęcego, do których stosują się NDP, można znaleźć w załączniku I

Pirydaben (F)

(F) Rozpuszczalny w tłuszczach

Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności stwierdził, że pewne informacje dotyczące badań pozostałości są niedostępne. Dokonując przeglądu NDP, Komisja uwzględni informacje, o których mowa w zdaniu pierwszym, jeśli zostaną one przedłożone do dnia 24 stycznia 2021 r., lub, jeśli informacje te nie zostaną przedłożone w tym terminie, uwzględni ich brak.

0130010 Jabłka

0130020 Gruszki

0130030 Pigwy

0130040 Owoce nieszpulki zwyczajnej

0130050 Owoc nieśplika japońskiego/Owoc miszpełnika japońskiego

0140010 Morele

0140030 Brzoskwinie

0260010 Fasola (w strąkach)

Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności stwierdził, że pewne informacje dotyczące stabilności przy przechowywaniu, badań żywieniowych i metod analitycznych są niedostępne. Dokonując przeglądu NDP, Komisja uwzględni informacje, o których mowa w zdaniu pierwszym, jeśli zostaną one przedłożone do dnia 24 stycznia 2021 r., lub, jeśli informacje te nie zostaną przedłożone w tym terminie, uwzględni ich brak.

1012010 Mięśnie

1012020 Tłuszcz

1012030 Wątroba

1012040 Nerka

1013010 Mięśnie

1013020 Tłuszcz

1013030 Wątroba

1013040 Nerka

1014010 Mięśnie

1014020 Tłuszcz

1014030 Wątroba

1014040 Nerka

1015010 Mięśnie

1015020 Tłuszcz

1015030 Wątroba

1015040 Nerka

1020010 Bydło

1020020 Owce

1020030 Kozy

1020040 Konie

Pirydat (suma pirydatu i jego produktu hydrolizy CL 9673 (6-chloro-4-hydroksy-3-fenylopirydazyny) oraz hydrolizowanych koniugatów CL 9673 wyrażona jako pirydat)

Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności stwierdził, że pewne informacje dotyczące stabilności przy przechowywaniu są niedostępne. Dokonując przeglądu NDP, Komisja uwzględni informacje, o których mowa w zdaniu pierwszym, jeśli zostaną one przedłożone do dnia 24 października 2016 r., lub, jeśli informacje te nie zostaną przedłożone w tym terminie, uwzględni ich brak.

1011010 Mięśnie
1011020 Tłuszcz
1011030 Wątroba
1011040 Nerka
1011050 Podroby jadalne (inne niż wątroba i nerki)
1011990 Pozostałe (2)
1012010 Mięśnie
1012020 Tłuszcz
1012030 Wątroba
1012040 Nerka
1012050 Podroby jadalne (inne niż wątroba i nerki)
1012990 Pozostałe (2)
1013010 Mięśnie
1013020 Tłuszcz
1013030 Wątroba
1013040 Nerka
1013050 Podroby jadalne (inne niż wątroba i nerki)
1013990 Pozostałe (2)
1014010 Mięśnie
1014020 Tłuszcz
1014030 Wątroba
1014040 Nerka
1014050 Podroby jadalne (inne niż wątroba i nerki)
1014990 Pozostałe (2)
1015010 Mięśnie
1015020 Tłuszcz
1015030 Wątroba
1015040 Nerka
1015050 Podroby jadalne (inne niż wątroba i nerki)
1015990 Pozostałe (2)
1016010 Mięśnie
1016020 Tłuszcz
1016030 Wątroba
1017010 Mięśnie
1017020 Tłuszcz
1017030 Wątroba
1017040 Nerka
1017050 Podroby jadalne (inne niż wątroba i nerki)
1017990 Pozostałe (2)
1020000 Mleko

1020010 Bydło
1020020 Owce
1020030 Kozy
1020040 Konie
1020990 Pozostałe (2)
1030000 Jaja ptasie
1030010 Kury
1030020 Kaczki
1030030 Gęsi
1030040 Przepiórki
1030990 Pozostałe (2)

Triklopyr

Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności stwierdził, że pewne informacje dotyczące badań pozostałości są niedostępne. Dokonując przeglądu NDP, Komisja uwzględni informacje, o których mowa w zdaniu pierwszym, jeśli zostaną one przedłożone do dnia 16 maja 2020 r., lub, jeśli informacje te nie zostaną przedłożone w tym terminie, uwzględni ich brak.

0110010 Grejpfruty
0110020 Pomarańcze
0110030 Cytryny
0110050 Mandarynki

Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności stwierdził, że pewne informacje dotyczące metod analitycznych stosowanych w badaniach stabilności przy przechowywaniu są niedostępne. Dokonując przeglądu NDP, Komisja uwzględni informacje, o których mowa w zdaniu pierwszym, jeśli zostaną one przedłożone do dnia 16 maja 2020 r., lub, jeśli informacje te nie zostaną przedłożone w tym terminie, uwzględni ich brak.

0130010 Jabłka
0130020 Gruszki
0140030 Brzoskwinie

Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności stwierdził, że pewne informacje dotyczące metod analitycznych stosowanych w badaniach stabilności przy przechowywaniu i badań pozostałości są niedostępne. Dokonując przeglądu NDP, Komisja uwzględni informacje, o których mowa w zdaniu pierwszym, jeśli zostaną one przedłożone do dnia 16 maja 2020 r., lub, jeśli informacje te nie zostaną przedłożone w tym terminie, uwzględni ich brak.

0140010 Morele

Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności stwierdził, że pewne informacje dotyczące stabilności przy przechowywaniu są niedostępne. Dokonując przeglądu NDP, Komisja uwzględni informacje, o których mowa w zdaniu pierwszym, jeśli zostaną one przedłożone do dnia 16 maja 2020 r., lub, jeśli informacje te nie zostaną przedłożone w tym terminie, uwzględni ich brak.

0500060 Ryż siewny

2) w części A załącznika III kolumna dotycząca piryproksyfenu otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK IIIA

Pozostałości pestycydów i najwyższe dopuszczalne poziomy pozostałości (mg/kg)

Numer kodu	Grupy i przykłady poszczególnych produktów, do których odnoszą się najwyższe dopuszczalne poziomy pozostałości (NDP) ^(e)	Piryproksyfen (F)
0100000	OWOCE, ŚWIEŻE lub MROŻONE; ORZECHY Z DRZEW ORZECHOWYCH	
0110000	Owoce cytrusowe	0,6
0110010	Grejpfruty	
0110020	Pomarańcze	
0110030	Cytryny	
0110040	Limy/limonki	
0110050	Mandarynki	
0110990	Pozostałe (2)	
0120000	Orzechy z drzew orzechowych	0,05 *
0120010	Migdały	
0120020	Orzechy brazylijskie	
0120030	Orzechy nerkowca	
0120040	Kasztany jadalne	
0120050	Orzechy kokosowe	
0120060	Orzechy laskowe/Orzechy leszczyny pospolitej	
0120070	Orzechy makadamiowe/Orzechy makadamii trójlistnej	
0120080	Orzechy pekan	
0120090	Orzeszki piniowe	
0120100	Orzeszki pistacjowe	
0120110	Orzechy włoskie	

0120990	Pozostałe (2)	
0130000	Owoce ziarnkowe	0,2
0130010	Jabłka	
0130020	Gruszki	
0130030	Pigwy	
0130040	Owoce nieszpulki zwyczajnej	
0130050	Owoc nieśpłika japońskiego/Owoc miszpelnika japońskiego	
0130990	Pozostałe (2)	
0140000	Owoce pestkowe	
0140010	Morele	0,4
0140020	Czereśnie	1
0140030	Brzoskwinie	0,5
0140040	Śliwki	0,3
0140990	Pozostałe (2)	0,05 *
0150000	Owoce jagodowe i drobne owoce	
0151000	a) winogrona	0,05 *
0151010	Winogrona stołowe	
0151020	Winogrona do produkcji wina	
0152000	b) truskawki	0,05 *
0153000	c) owoce leśne	0,05 *
0153010	Jeżyny	
0153020	Jeżyny popielice	
0153030	Maliny (czerwone i żółte)	
0153990	Pozostałe (2)	
0154000	d) pozostałe drobne owoce i jagody	
0154010	Borówki amerykańskie	0,05 *
0154020	Żurawiny	1
0154030	Porzeczki (czarne, czerwone i białe)	0,05 *

0154040	Agrest (zielony, czerwony i żółty)	0,05 *
0154050	Róża dzika	0,05 *
0154060	Morwy (czarne i białe)	0,05 *
0154070	Głóg włoski	0,05 *
0154080	Bez czarny	0,05 *
0154990	Pozostałe (2)	0,05 *
0160000	Owoce różne z	
0161000	a) jadalną skórką	0,05 *
0161010	Daktyle	
0161020	Figi	
0161030	Oliwki stołowe	
0161040	Kumkwat	
0161050	Karambola	
0161060	Szaron/Persymona/Kaki/Huma wschodnia	
0161070	Czapetka kuminowa	
0161990	Pozostałe (2)	
0162000	b) niejadalną skórką, małe	0,05 *
0162010	Kiwi (zielone, czerwone, żółte)	
0162020	Liczi chińskie/Śliwka chińska	
0162030	Marakuja/Męczennica jadalna	
0162040	Owoc opuncji figowej/Figa indyjska	
0162050	Caimito	
0162060	Owoc hebanowca wirginijskiego/Owoc hurmy wirginijskiej	
0162990	Pozostałe (2)	
0163000	c) niejadalną skórką, duże	
0163010	Awokado	0,05 *
0163020	Banany	0,7
0163030	Mango	0,05 *

0163040	Papaja	0,3
0163050	Granaty/Jabłka granatu	0,05 *
0163060	Czerymoja	0,05 *
0163070	Gujawa/Gruszcza	0,05 *
0163080	Ananasy	0,05 *
0163090	Owoce chlebowca	0,05 *
0163100	Owoce duriana właściwego	0,05 *
0163110	Owoce flaszowca miękkościernistego/Owoce guanabany	0,05 *
0163990	Pozostałe (2)	0,05 *
0200000	WARZYWA, ŚWIEŻE lub MROŻONE	
0210000	Warzywa korzeniowe i bulwiaste	0,05 *
0211000	a) ziemniaki	
0212000	b) tropikalne warzywa korzeniowe i bulwiaste	
0212010	Maniok jadalny/Podpłomycz najużyteczniejszy	
0212020	Kartofel słodki/Batat	
0212030	Pochrzym	
0212040	Maranta trzcinowata	
0212990	Pozostałe (2)	
0213000	c) pozostałe warzywa korzeniowe i bulwiaste oprócz buraka cukrowego	
0213010	Buraki	
0213020	Marchew	
0213030	Seler zwyczajny	
0213040	Chrzan pospolity	
0213050	Słonecznik bulwiasty	
0213060	Pasternak	
0213070	Korzeń pietruszki zwyczajnej	
0213080	Rzodkiew zwyczajna	
0213090	Kozibród porolistny/Salsefia	

0213100	Brukiew/Karpiel	
0213110	Rzepa biała/Rzepa jadalna	
0213990	Pozostałe (2)	
0220000	Warzywa cebulowe	0,05 *
0220010	Czosnek	
0220020	Cebula	
0220030	Szalotka	
0220040	Dymka/Cebula szczypiorowa i cebula siedmiolatka	
0220990	Pozostałe (2)	
0230000	Warzywa owocowe	
0231000	a) <i>Solanaceae</i> i <i>Malvaceae</i>	1
0231010	Pomidory	
0231020	Papryka roczna	
0231030	Oberżyny/Bakłażany	
0231040	Piżmian jadalny/Ketmia jadalna/Okra	
0231990	Pozostałe (2)	
0232000	b) dyniowate z jadalną skórką	
0232010	Ogórki	0,1
0232020	Korniszony	0,1
0232030	Cukinie	0,05 *
0232990	Pozostałe (2)	0,05 *
0233000	c) dyniowate z niejadalną skórką	
0233010	Melony	0,07
0233020	Dynie olbrzymie	0,05 *
0233030	Arbuzy	0,05 *
0233990	Pozostałe (2)	0,05 *
0234000	d) kukurydza cukrowa	0,05 *
0239000	e) pozostałe warzywa owocowe	0,05 *

0240000	Warzywa kapustne (oprócz korzeni warzyw kapustnych oraz oprócz kapustnych o młodych/drobnych liściach)	0,05 *
0241000	a) kapustne kwitnące	
0241010	Brokuły	
0241020	Kalafiory	
0241990	Pozostałe (2)	
0242000	b) kapustne głowiaste	
0242010	Brukselka/Kapusta brukselska	
0242020	Kapusta głowiasta	
0242990	Pozostałe (2)	
0243000	c) kapustne liściowe	
0243010	Kapusta pekińska/Kapusta petsai	
0243020	Jarmuż	
0243990	Pozostałe (2)	
0244000	d) kalarepa	
0250000	Warzywa liściowe, zioła, kwiaty jadalne	0,05 *
0251000	a) sałaty i warzywa sałatowe	
0251010	Roszpunka warzywna	
0251020	Sałaty	
0251030	Endywia o liściach szerokich	
0251040	Rzeżucha i inne kielki i pędy	
0251050	Gorzycznik wiosenny	
0251060	Rokietta siewna/rukola	
0251070	Gorczyca sarepska	
0251080	Warzywa o młodych/drobnych liściach (w tym gatunki warzyw kapustnych)	
0251990	Pozostałe (2)	
0252000	b) szpinak i podobne liście	
0252010	Szpinak	
0252020	Portulaka pospolita	

0252030	Boćwina	
0252990	Pozostałe (2)	
0253000	c) liście winorośli lub podobne gatunki	
0254000	d) rukiew wodna	
0255000	e) cykoria warzywna/cykoria liściasta/cykoria brukselska	
0256000	f) zioła, kwiaty jadalne	
0256010	Trybula	
0256020	Szczypiorek	
0256030	Liście selera	
0256040	Pietruszka – nać	
0256050	Szałwia lekarska	
0256060	Rozmaryn lekarski	
0256070	Tymianek pospolity/Macierzanka tymianek	
0256080	Bazylija pospolita i kwiaty jadalne	
0256090	Liście laurowe/Wawrzyn szlachetny/Laur szlachetny	
0256100	Estragon	
0256990	Pozostałe (2)	
0260000	Warzywa strączkowe	0,05 *
0260010	Fasola (w strąkach)	
0260020	Fasola (bez strąków)	
0260030	Groch (w strąkach)	
0260040	Groch (bez strąków)	
0260050	Soczewica	
0260990	Pozostałe (2)	
0270000	Warzywa łodygowe	0,05 *
0270010	Szparagi	
0270020	Karczochy hiszpańskie	
0270030	Seler	

0270040	Fenkuł włoski/Koper włoski	
0270050	Karczochy zwyczajne	
0270060	Pory	
0270070	Rabarbar	
0270080	Pędy bambusa	
0270090	Rdzenie palmowe	
0270990	Pozostałe (2)	
0280000	Grzyby, mchy i porosty	0,05 *
0280010	Grzyby uprawne	
0280020	Grzyby dzikie	
0280990	Mchy i porosty	
0290000	Algi i organizmy prokariotyczne	0,05 *
0300000	JADALNE NASIONA ROŚLIN STRĄCZKOWYCH	0,05 *
0300010	Fasola	
0300020	Soczewica	
0300030	Groch	
0300040	Łubin biały	
0300990	Pozostałe (2)	
0400000	NASIONA I OWOCE OLEISTE	0,05 *
0401000	Nasiona oleiste	
0401010	Siemię lniane	
0401020	Orzeszki ziemne/Orzechy arachidowe	
0401030	Nasiona maku	
0401040	Ziarna sezamu	
0401050	Ziarna słonecznika	
0401060	Ziarna rzepaku	
0401070	Ziarna soi zwyczajnej	
0401080	Nasiona gorczycy	

0401090	Nasiona bawełny	
0401100	Nasiona dyni	
0401110	Nasiona krokoszu barwierskiego	
0401120	Nasiona ogórecznika lekarskiego	
0401130	Nasiona lnicznika siewnego	
0401140	Nasiona konopi siewnych	
0401150	Rącznik pospolity	
0401990	Pozostałe (2)	
0402000	Owoce oleiste	
0402010	Oliwki do produkcji oliwy	
0402020	Nasiona palm olejowych	
0402030	Owoce palm olejowych	
0402040	Puchowiec pięciopręcikowy/Drzewo kapokowe	
0402990	Pozostałe (2)	
0500000	ZBOŻA	0,05 *
0500010	Jęczmień	
0500020	Gryka zwyczajna i pozostałe zboża rzekome	
0500030	Kukurydza	
0500040	Proso zwyczajne	
0500050	Owies zwyczajny	
0500060	Ryż siewny	
0500070	Żyto zwyczajne	
0500080	Sorgo japońskie	
0500090	Pszenica zwyczajna	
0500990	Pozostałe (2)	
0600000	HERBATY, KAWA, NAPARY ZIOŁOWE, KAKAO I SZARAŃCZYN STRĄKOWY	
0610000	Herbaty	15

0620000	Ziarna kawy	0,05 *
0630000	Napary ziołowe z	0,05 *
0631000	a) kwiatów	
0631010	Rumian szlachetny/Rumianek rzymski	
0631020	Ketmia szczawiowa	
0631030	Róża	
0631040	Jaśmin	
0631050	Lipa	
0631990	Pozostałe (2)	
0632000	b) liści i ziół	
0632010	Truskawka	
0632020	Aspalat prosty	
0632030	Ostrokrzew paragwajski	
0632990	Pozostałe (2)	
0633000	c) korzeni	
0633010	Kozłek lekarski	
0633020	Żeń-szeń	
0633990	Pozostałe (2)	
0639000	d) wszelkich pozostałych części rośliny	
0640000	Ziarna kakaowe	0,05 *
0650000	Szarańczyn strąkowy/Chleb świętojański	0,05 *
0700000	CHMIEL	0,05 *
0800000	PRZYPRAWY	
0810000	Przyprawy nasienne	0,05 *
0810010	Anyż/Anyżek/Biedrzynek anyż	
0810020	Kminek czarny/Czarny kmin	
0810030	Seler	

0810040	Kolendra siewna	
0810050	Kmin rzymski	
0810060	Koper ogrodowy	
0810070	Koper włoski/Fenkuł włoski	
0810080	Kozieradka pospolita	
0810090	Gałka muszkatołowa	
0810990	Pozostałe (2)	
0820000	Przyprawy owocowe	0,05 *
0820010	Ziele angielskie/pieprz angielski	
0820020	Pieprz syczański	
0820030	Kminek zwyczajny	
0820040	Kardamon malabarski	
0820050	Jagody jałowca	
0820060	Ziarna pieprzu (czarnego, zielonego i białego)	
0820070	Wanilia	
0820080	Tamarynd	
0820990	Pozostałe (2)	
0830000	Przyprawy korowe	0,05 *
0830010	Cynamon	
0830990	Pozostałe (2)	
0840000	Przyprawy korzeniowe lub kłączowe	
0840010	Lukrecja	0,05 *
0840020	Imbir lekarski (10)	
0840030	Kurkuma	0,05 *
0840040	Chrzan pospolity (11)	
0840990	Pozostałe (2)	0,05 *
0850000	Przyprawy pączkowe	0,05 *

0850010	Goździki	
0850020	Kapary	
0850990	Pozostałe (2)	
0860000	Przyprawy ze słupków kwiatowych	0,05 *
0860010	Szafran	
0860990	Pozostałe (2)	
0870000	Przyprawy z osnówki nasiona	0,05 *
0870010	Kwiat muszkatołowy	
0870990	Pozostałe (2)	
0900000	ROŚLINY CUKRODAJNE	0,05 *
0900010	Korzenie buraka cukrowego	
0900020	Trzcina cukrowa	
0900030	Cykoria podróżnik, korzenie	
0900990	Pozostałe (2)	
1000000	PRODUKTY POCHODZENIA ZWIERZĘCEGO - ZWIERZĘTA ŁĄDOWE	0,05 *
1010000	Towary z	
1011000	a) świń	
1011010	Mięśnie	
1011020	Tłuszcz	
1011030	Wątroba	
1011040	Nerka	
1011050	Podroby jadalne (inne niż wątroba i nerki)	
1011990	Pozostałe (2)	
1012000	b) bydła	
1012010	Mięśnie	
1012020	Tłuszcz	
1012030	Wątroba	

1012040	Nerka	
1012050	Podroby jadalne (inne niż wątroba i nerki)	
1012990	Pozostałe (2)	
1013000	c) owiec	
1013010	Mięśnie	
1013020	Tłuszcz	
1013030	Wątroba	
1013040	Nerka	
1013050	Podroby jadalne (inne niż wątroba i nerki)	
1013990	Pozostałe (2)	
1014000	d) kóz	
1014010	Mięśnie	
1014020	Tłuszcz	
1014030	Wątroba	
1014040	Nerka	
1014050	Podroby jadalne (inne niż wątroba i nerki)	
1014990	Pozostałe (2)	
1015000	e) koniowatych	
1015010	Mięśnie	
1015020	Tłuszcz	
1015030	Wątroba	
1015040	Nerka	
1015050	Podroby jadalne (inne niż wątroba i nerki)	
1015990	Pozostałe (2)	
1016000	f) drobiu	
1016010	Mięśnie	
1016020	Tłuszcz	

1016030	Wątroba	
1016040	Nerka	
1016050	Podroby jadalne (inne niż wątroba i nerki)	
1016990	Pozostałe (2)	
1017000	g) pozostałych zwierząt lądowych utrzymywanych w warunkach fermowych	
1017010	Mięśnie	
1017020	Tłuszcz	
1017030	Wątroba	
1017040	Nerka	
1017050	Podroby jadalne (inne niż wątroba i nerki)	
1017990	Pozostałe (2)	
1020000	Mleko	
1020010	Bydło	
1020020	Owce	
1020030	Kozy	
1020040	Konie	
1020990	Pozostałe (2)	
1030000	Jaja ptasie	
1030010	Kury	
1030020	Kaczki	
1030030	Gęsi	
1030040	Przepiórki	
1030990	Pozostałe (2)	
1040000	Miód i pozostałe produkty pszczele (7)	
1050000	Płazy i gady	
1060000	Bezkęłowe zwierzęta lądowe	

1070000	Dzikie kręgowce zwierzęta lądowe	
1100000	PRODUKTY POCHODZENIA ZWIERZĘCEGO – RYBY, PRODUKTY RYBNE I POZOSTAŁE MORSKIE I SŁODKOWODNE PRODUKTY SPOŻYWCZE (8)	
1200000	PRODUKTY LUB CZĘŚCI PRODUKTÓW UŻYWANE WYŁĄCZNIE DO PRODUKCJI PASZ (8)	
1300000	PRZETWORZONE PRODUKTY SPOŻYWCZE (9)”	

* Wskazuje granicę oznaczalności

(*) Pełny wykaz produktów pochodzenia roślinnego i zwierzęcego, do których stosują się NDP, można znaleźć w załączniku I.

Piryproksyfen (F)

(R) Rozpuszczalny w tłuszczach

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2023/680**z dnia 23 marca 2023 r.****zatwierdzające alkil (C₁₂₋₁₆) chlorku dimetylobenzyloamonu (ADBAC/BKC (C_{12-C16})) jako substancję czynną przeznaczoną do stosowania w produktach biobójczych należących do grupy produktowej 1 zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012 z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie udostępniania na rynku i stosowania produktów biobójczych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 89 ust. 1 akapit trzeci,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) nr 1062/2014 ⁽²⁾ ustanowiono wykaz istniejących substancji czynnych, które mają zostać poddane ocenie na potrzeby ich ewentualnego zatwierdzenia do stosowania w produktach biobójczych. Wykaz ten obejmuje alkil (C₁₂₋₁₆) chlorku dimetylobenzyloamonu (ADBAC/BKC (C_{12-C16})).
- (2) Alkil (C₁₂₋₁₆) chlorku dimetylobenzyloamonu (ADBAC/BKC (C_{12-C16})) oceniono pod kątem stosowania w produktach biobójczych należących do grupy produktowej 1 (produkty biobójcze przeznaczone do utrzymywania higieny przez człowieka), opisanej w załączniku V do dyrektywy 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽³⁾ i odpowiadającej grupie produktowej 1 (środki dezynfekujące, higiena ludzi) określonej w załączniku V do rozporządzenia (UE) nr 528/2012.
- (3) Włochy zostały wyznaczone jako państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy i w dniu 10 września 2012 r. ich właściwy organ oceniający przedłożył Komisji sprawozdanie z oceny wraz z wnioskami. Po przedłożeniu sprawozdania z oceny, podczas spotkań technicznych zorganizowanych przez Europejską Agencję Chemikaliów („Agencja”), odbyły się dyskusje.
- (4) W myśl art. 90 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 528/2012 substancje, w przypadku których państwa członkowskie zakończyły ocenę do dnia 1 września 2013 r., są oceniane zgodnie z dyrektywą 98/8/WE.
- (5) Zgodnie z art. 75 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 528/2012 Komitet ds. Produktów Biobójczych przygotowuje opinie Agencji dotyczące wniosków o zatwierdzenie substancji czynnych. Zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 1062/2014 w dniu 2 grudnia 2021 r. Komitet ds. Produktów Biobójczych przyjął opinię Agencji ⁽⁴⁾, uwzględniając wnioski właściwego organu oceniającego.
- (6) Zgodnie z tą opinią można oczekiwać, że produkty biobójcze należące do grupy produktowej 1 i zawierające alkil (C₁₂₋₁₆) chlorku dimetylobenzyloamonu (ADBAC/BKC (C_{12-C16})) spełniają wymagania ustanowione w art. 5 ust. 1 lit. b), c) i d) dyrektywy 98/8/WE, o ile przestrzegane są określone wymagania dotyczące ich stosowania.

⁽¹⁾ Dz.U. L 167 z 27.6.2012, s. 1.⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1062/2014 z dnia 4 sierpnia 2014 r. w sprawie programu pracy, którego celem jest systematyczne badanie wszystkich istniejących substancji czynnych zawartych w produktach biobójczych, o których mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012 (Dz.U. L 294 z 10.10.2014, s. 1).⁽³⁾ Dyrektywa 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. dotycząca wprowadzania do obrotu produktów biobójczych (Dz.U. L 123 z 24.4.1998, s. 1).⁽⁴⁾ Opinia Komitetu ds. Produktów Biobójczych w sprawie wniosku o zatwierdzenie substancji czynnej alkil (C₁₂₋₁₆) chlorku dimetylobenzyloamonu; Grupa produktowa: 1; ECHA/BPC/309/2021, przyjęta w dniu 2 grudnia 2021 r.

- (7) Biorąc pod uwagę opinię Agencji, należy zatwierdzić alkil (C_{12-16}) chlorku dimetylobenzyloamonu (ADBAC/BKC (C_{12-C16})) jako substancję czynną przeznaczoną do stosowania w produktach biobójczych należących do grupy produktowej 1, z zastrzeżeniem przestrzegania określonych warunków.
- (8) Należy przewidzieć odpowiednią ilość czasu, zanim substancja czynna zostanie zatwierdzona, aby umożliwić zainteresowanym stronom przygotowanie się do spełnienia nowych wymagań.
- (9) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Produktów Biobójczych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zatwierdza się alkil (C_{12-16}) chlorku dimetylobenzyloamonu (ADBAC/BKC (C_{12-C16})) jako substancję czynną przeznaczoną do stosowania w produktach biobójczych należących do grupy produktowej 1, z zastrzeżeniem przestrzegania warunków określonych w załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 marca 2023 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN

ZAŁĄCZNIK

Nazwa zwyczajowa	Nazwa IUPAC numery identyfikacyjne	Minimalny stopień czystości substancji czynnej ⁽¹⁾	Data zatwierdzenia	Data wygaśnięcia zatwierdzenia	Grupa produktowa	Warunki szczególne
Alkil (C ₁₂₋₁₆) chlorku dimetylobenzyloamonu	Nazwa IUPAC: Czwartorzędowe związki amoniowe, benzylo-C ₁₂₋₁₆ - alkilodimetyłowe, chlorki Nr WE: 270-325-2 Nr CAS: 68424-85-1	Minimalny stopień czystości ocenionej substancji czynnej: 972 g/kg suchej masy	1 lipca 2024 r.	30 czerwca 2034 r.	1	Udzielanie pozwoleń na produkty biobójcze podlega następującemu warunkowi: W ocenie produktu szczególną uwagę zwraca się na narażenie, ryzyko i skuteczność związane z którym- kolwiek z zastosowań objętych wnioskiem o udziele- nie pozwolenia, lecz nieuwzględnionych w ocenie ryzyka substancji czynnej na poziomie unijnym.

⁽¹⁾ Czystość wskazana w tej kolumnie oznacza minimalny stopień czystości ocenionej substancji czynnej. Substancja czynna w produkcie wprowadzanym do obrotu może posiadać taki sam lub inny stopień czystości, jeśli udowodniono, że jest ona równoważna pod względem technicznym z ocenioną substancją czynną.

ZALECENIA

ZALECENIE KOMISJI (UE) 2023/681

z dnia 8 grudnia 2022 r.

w sprawie praw procesowych osób podejrzanych i oskarżonych podlegających tymczasowemu aresztowaniu oraz materialnych warunków pozbawienia wolności

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 292,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 2 Traktatu o Unii Europejskiej Unia opiera się na wartościach poszanowania godności osoby ludzkiej, wolności, demokracji, równości, państwa prawnego, jak również poszanowania praw człowieka, w tym praw osób należących do mniejszości. Art. 1, 4 i 6 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (Karta) stanowią, że godność człowieka jest nienaruszalna, że nikt nie może być poddany torturom ani niehumanitarnemu lub poniżającemu traktowaniu albo karaniu oraz że każdy ma prawo do wolności i bezpieczeństwa osobistego. W art. 7 i 24 Karty zapisano prawo do życia rodzinnego i prawa dziecka. Art. 21 Karty stanowi, że zakazana jest wszelka dyskryminacja. W art. 47 i 48 Karty uznano prawo do skutecznego środka prawnego i dostępu do bezstronnego sądu, a także domniemanie niewinności i prawo do obrony. Art. 52 Karty stanowi, że wszelkie ograniczenia w korzystaniu z uznanych w niej praw podstawowych muszą być przewidziane ustawą i szanować istotę tych praw i wolności, jak również zasady konieczności i proporcjonalności.
- (2) Państwa członkowskie są już prawnie związane istniejącymi instrumentami Rady Europy w zakresie praw człowieka i zakazu tortur oraz zakazu niehumanitarnego lub poniżającego traktowania, w szczególności Konwencją o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności (EKPC), protokołami do tej Konwencji, orzecznictwem Europejskiego Trybunału Praw Człowieka oraz Europejską konwencją o zapobieganiu torturom oraz niehumanitarnemu lub poniżającemu traktowaniu albo karaniu z 1987 r. Wszystkie państwa członkowskie są ponadto stronami Konwencji w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania.
- (3) Wzięto również pod uwagę szereg niewiążących prawnie instrumentów, które bardziej szczegółowo dotyczą praw osób pozbawionych wolności, w szczególności: na szczeblu Organizacji Narodów Zjednoczonych – Wzorcowe reguły minimalne postępowania z więźniami (Reguły Nelsona Mandeli) oraz Wzorcowe reguły minimalne Narodów Zjednoczonych dotyczące środków o charakterze nieizolacyjnym; jak również – na szczeblu Rady Europy – zalecenie Rec(2006)2-Rev w sprawie Europejskich Reguł Więziennych; zalecenie Rec(2006)13 w sprawie przetrzymywania w areszcie, warunków takiego przetrzymywania oraz zagwarantowania ochrony przed nadużyciami; zalecenie CM/Rec(2017)3 w sprawie europejskich reguł dotyczących sankcji i środków wspólnotowych; zalecenie CM/Rec(2014)4 w sprawie dozoru elektronicznego; zalecenie (2010)1 w sprawie przyjętych przez Radę Europy zasad zwolnienia warunkowego oraz białą księgę w sprawie przełudnienia w zakładach karnych.
- (4) Ponadto istnieją inne instrumenty dotyczące szczególnych grup osób pozbawionych wolności, w szczególności: na szczeblu Organizacji Narodów Zjednoczonych – Reguły NZ w dziedzinie ochrony osób nieletnich pozbawionych wolności oraz Reguły Narodów Zjednoczonych dotyczące postępowania z kobietami skazanymi na karę pozbawienia wolności i środków nieizolacyjnych dla przestępców płci żeńskiej (reguły z Bangkoku); Konwencja o prawach dziecka; jak również – na szczeblu Rady Europy – zalecenie CM/Rec(2008)11 w sprawie europejskich zasad stosowanych wobec młodocianych przestępców, wobec których zastosowano sankcje lub środki; zalecenie CM/Rec(2018)5 w sprawie dzieci rodziców osadzonych w zakładach karnych; zalecenie CM/Rec(2012)12 w sprawie obcokrajowców przebywających w więzieniu; jak również – na międzynarodowym szczeblu pozarządowym – zasady stosowania międzynarodowego prawa praw człowieka w stosunku do orientacji seksualnej oraz tożsamości płciowej (zasady z Yogyakarty), opracowane przez Międzynarodową Komisję Prawników i Międzynarodową Służbę Praw Człowieka.

- (5) Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej, w wyroku w sprawie Aranyosi/Căldăraru i w wyrokach następczych ⁽¹⁾, uznał znaczenie warunków pozbawienia wolności w kontekście wzajemnego uznawania i funkcjonowania decyzji ramowej Rady 2002/584/WSiSW ⁽²⁾ w sprawie europejskiego nakazu aresztowania. Europejski Trybunał Praw Człowieka wydał również orzeczenie w sprawie wpływu złych warunków pozbawienia wolności na funkcjonowanie europejskiego nakazu aresztowania ⁽³⁾.
- (6) W konkluzjach Rady z grudnia 2018 r. w sprawie propagowania wzajemnego uznawania orzeczeń poprzez zwiększanie wzajemnego zaufania zachęcono państwa członkowskie do stosowania środków alternatywnych wobec pozbawienia wolności, co pozwoli ograniczyć liczbę osób przebywających w obiektach penitencjarnych i tym samym pomoże realizować cele resocjalizacyjne, a także będzie stanowić odpowiedź na fakt, że do osłabiania wzajemnego zaufania często przyczyniają się złe warunki panujące w więzieniach i problem przepełnionych ośrodków detencyjnych ⁽⁴⁾.
- (7) W konkluzjach Rady z grudnia 2019 r. w sprawie środków alternatywnych wobec pozbawienia wolności państwa członkowskie zobowiązały się do podjęcia szeregu działań w obszarze pozbawienia wolności na szczeblu krajowym, takich jak przyjęcie środków alternatywnych wobec pozbawienia wolności ⁽⁵⁾.
- (8) W konkluzjach Rady z czerwca 2019 r. w sprawie zapobiegania i zwalczania radykalizacji w więzieniach oraz postępowania z przestępcami skazanymi za terroryzm i brutalny ekstremizm po ich zwolnieniu państwa członkowskie zobowiązały się do pilnego wdrożenia skutecznych środków w tym zakresie ⁽⁶⁾.
- (9) Od kilku lat Parlament Europejski wzywa Komisję do podjęcia działań w celu rozwiązania problemu materialnych warunków pozbawienia wolności i zapewnienia, aby tymczasowe aresztowanie pozostało środkiem wyjątkowym stosowanym zgodnie z zasadą domniemania niewinności. Wniosek ten powtórzono w sprawozdaniu Parlamentu Europejskiego w sprawie europejskiego nakazu aresztowania ⁽⁷⁾.
- (10) Na wniosek Komisji i dzięki jej finansowaniu Agencja Praw Podstawowych opracowała bazę danych o warunkach pozbawienia wolności, która została uruchomiona w grudniu 2019 r. i jest publicznie dostępna ⁽⁸⁾. W bazie danych dotyczących warunków pozbawienia wolności Agencja zestawia informacje na temat warunków pozbawienia wolności we wszystkich państwach członkowskich. W oparciu o normy krajowe, unijne i międzynarodowe, orzecznictwo i sprawozdania monitorujące, informuje o wybranych podstawowych aspektach warunków pozbawienia wolności, w tym o powierzchni celi, warunkach sanitarnych, dostępie do opieki zdrowotnej i ochrony przed przemocą.
- (11) Z dostępnych danych statystycznych dotyczących europejskiego nakazu aresztowania wynika, że od 2016 r. w niemal 300 przypadkach państwa członkowskie odmówiły wykonania nakazu lub je opóźniły z przyczyn związanych z rzeczywistym ryzykiem naruszenia praw podstawowych, również ze względu na nieodpowiednie materialne warunki pozbawienia wolności ⁽⁹⁾.
- (12) Krajowe organy sądowe zwróciły się o bardziej konkretne wytyczne dotyczące postępowania w takich przypadkach. Praktycy wskazali problemy dotyczące braku harmonizacji, rozproszenia i braku jasności norm dotyczących pozbawienia wolności w całej Unii jako wyzwanie dla współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych ⁽¹⁰⁾.

⁽¹⁾ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 5 kwietnia 2016 r., Aranyosi i Căldăraru, C-404/15 i C-659/15 PPU, ECLI:EU:C:2016:198. Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 25 lipca 2018 r., Generalstaatsanwaltschaft, C-220/18 PPU, ECLI:EU:C:2018:589, oraz wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 15 października 2019 r., Dumitru-Tudor Dorobantu, C-128/18, ECLI:EU:C:2019:857.

⁽²⁾ Decyzja ramowa Rady 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi (Dz.U. L 190 z 18.7.2002, s. 1).

⁽³⁾ *Bivolaru i Moldovan przeciwko Francji*, wyrok z dnia 25 marca 2021, 40324/16 i 12623/17.

⁽⁴⁾ <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-14540-2018-INIT/PL/pdf>

⁽⁵⁾ <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-14075-2019-INIT/en/pdf>

⁽⁶⁾ <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-9727-2019-INIT/pl/pdf>

⁽⁷⁾ Rezolucja (2019/2207(INI)) z dnia 20 stycznia 2021 r.

⁽⁸⁾ Zob. <https://fra.europa.eu/en/databases/criminal-detention>

⁽⁹⁾ W okresie 2016–2019. Aby uzyskać dodatkowe informacje, zob. https://ec.europa.eu/info/publications/replies-questionnaire-quantitative-information-practical-operation-european-arrest-warrant_en

⁽¹⁰⁾ Dziewiąta runda wzajemnych ocen i konkluzje z konferencji wysokiego szczebla w sprawie europejskiego nakazu aresztowania zorganizowanej przez niemiecką prezydencję w Radzie Unii Europejskiej we wrześniu 2020 r.

- (13) Połowa państw członkowskich, które przedstawiły Komisji dane statystyczne dotyczące liczby osób pozbawionych wolności, wskazała, że w ich ośrodkach detencyjnych występuje problem przeludnienia, a wskaźnik obłożenia przekracza 100 %. Także nadmierne lub niepotrzebne stosowanie tymczasowego aresztowania oraz zbyt długi jego okres przyczyniają się do zjawiska przeludnienia ośrodków detencyjnych, co poważnie utrudnia poprawę warunków pozbawienia wolności.
- (14) Pomędzy państwami członkowskimi istnieją znaczne rozbieżności w zakresie ważnych aspektów tymczasowego aresztowania, takich jak stosowanie go jako ostateczności i kontrola decyzji w sprawie tymczasowego aresztowania ⁽¹¹⁾. Maksymalny okres tymczasowego aresztowania również różni się w poszczególnych państwach członkowskich i wynosi od mniej niż jednego roku do ponad pięciu lat ⁽¹²⁾. W 2020 r. średnia długość tymczasowego aresztowania w poszczególnych państwach członkowskich wynosiła od 2 do 13 miesięcy ⁽¹³⁾. Liczba tymczasowo aresztowanych jako odsetek całej populacji więziennej również znacząco się różni w poszczególnych państwach członkowskich i wynosi od poniżej 10 % do ponad 40 % ⁽¹⁴⁾. Tak duże rozbieżności wydają się nieuzasadnione we wspólnej unijnej przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości.
- (15) W ostatnich sprawozdaniach Europejskiego Komitetu Rady Europy do spraw Zapobiegania Torturom oraz Nieludzkemu lub Poniżającemu Traktowaniu albo Karaniu zwrócono uwagę na pewne utrzymujące się poważne problemy w niektórych państwach członkowskich, takie jak złe traktowanie, nieprzystosowanie ośrodków detencyjnych, jak również brak wartościowych zajęć i odpowiedniego świadczenia opieki zdrowotnej.
- (16) Ponadto Europejski Trybunał Praw Człowieka nadal sądzi państwa członkowskie za naruszenie art. 3 lub 5 EKPC w kontekście pozbawienia wolności.
- (17) Ponieważ istnieje wiele zaleceń opracowanych przez organizacje międzynarodowe w dziedzinie pozbawienia wolności w sprawach karnych, mogą one nie zawsze być łatwo dostępne dla poszczególnych sędziów i prokuratorów w państwach członkowskich, którzy muszą ocenić warunki pozbawienia wolności przed podjęciem decyzji w kontekście europejskiego nakazu aresztowania lub na szczeblu krajowym.
- (18) W Unii, a w szczególności w przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, aby wzmocnić wzajemne zaufanie między państwami członkowskimi oraz ułatwić wzajemne uznawanie wyroków i orzeczeń sądowych konieczne są szczegółowe unijne normy minimalne, mające zastosowanie w równym stopniu do systemów pozbawienia wolności wszystkich państw członkowskich.

⁽¹¹⁾ Zob. Dyrekcja Generalna ds. Sprawiedliwości i Konsumentów, Prawa osób podejrzanych i oskarżonych tymczasowo aresztowanych (badanie rozpoznawcze): sprawozdanie końcowe, Urząd Publikacji Unii Europejskiej, 2022 r., <https://data.europa.eu/doi/10.2838/293366>; Dyrekcja Generalna ds. Sprawiedliwości i Konsumentów, Prawa osób podejrzanych i oskarżonych tymczasowo aresztowanych (badanie rozpoznawcze). Załącznik 2, zestawienia dotyczące poszczególnych państw, Urząd Publikacji Unii Europejskiej, 2022 r., <https://data.europa.eu/doi/10.2838/184080>.

⁽¹²⁾ Mniej niż rok w Austrii, Niemczech, Danii, Estonii, Szwecji, na Łotwie i w Słowacji; od roku do dwóch lat w Bułgarii, Grecji, na Litwie, Malcie, w Polsce i Portugalii; od dwóch do pięciu lat w Czechach, Francji, Hiszpanii, Chorwacji i na Węgrzech; ponad pięć lat we Włoszech i w Rumunii; brak ograniczeń czasowych w Belgii, na Cyprze, w Finlandii, Irlandii, Luksemburgu i w Niemczech.

⁽¹³⁾ W 2020 r. od nieco poniżej dwóch i pół miesiąca na Malcie do prawie trzynastu miesięcy w Słowenii. Średnia w poszczególnych państwach członkowskich: Austria – 2,9 miesiąca; Bułgaria – 6,5 miesiąca; Czechy – 5,1 miesiąca; Estonia – 4,7 miesiąca; Finlandia – 3,7 miesiąca; Grecja – 11,5 miesiąca; Węgry – 12,3 miesiąca; Irlandia – 2,5 miesiąca; Włochy – 6,5 miesiąca; Litwa – 2,8 miesiąca; Luksemburg – 5,2 miesiąca; Malta – 2,4 miesiąca; Niemcy – 3,7 miesiąca; Portugalia – 11 miesięcy; Rumunia – 5,3 miesiąca; Słowacja – 3,9 miesiąca; Słowenia – 12,9 miesiąca; Hiszpania – 5,9 miesiąca. Brak danych za 2020 r. w odniesieniu do Belgii, Danii, Francji, Łotwy, Polski, Niemiec, Chorwacji, Cypru i Szwecji.

⁽¹⁴⁾ Poniżej 10 % w Bułgarii, Czechach i Rumunii oraz ponad 45 % w Luksemburgu w 2019 r.

- (19) W celu wzmocnienia wzajemnego zaufania państw członkowskich do systemów sądownictwa karnego poszczególnych krajów, a tym samym poprawy wzajemnego uznawania orzeczeń w sprawach karnych, przyjęto już w szczególności następujące sześć środków dotyczących praw procesowych w postępowaniach karnych: dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/64/UE⁽¹⁵⁾, 2012/13/UE⁽¹⁶⁾, 2013/48/UE⁽¹⁷⁾, (UE) 2016/343⁽¹⁸⁾, (UE) 2016/800⁽¹⁹⁾ i (UE) 2016/1919⁽²⁰⁾ oraz zalecenie Komisji z dnia 27 listopada 2013 r. w sprawie gwarancji procesowych dla osób wymagających szczególnego traktowania podejrzanych lub oskarżonych w postępowaniu karnym⁽²¹⁾. Celem tych środków jest zapewnienie przestrzegania w postępowaniach karnych praw procesowych osób podejrzanych lub oskarżonych, również w przypadku zastosowania tymczasowego aresztowania. W tym celu dyrektywy te zawierają szczególne gwarancje proceduralne dla pozbawionych wolności osób podejrzanych i oskarżonych. Dyrektywa (UE) 2016/800 zawiera przepisy szczegółowe dotyczące warunków tymczasowego aresztowania dzieci mające na celu ochronę ich dobrostanu w przypadku zastosowania takiego środka przymusu. Konieczne jest uzupełnienie norm dotyczących praw procesowych ustanowionych w tych dyrektywach oraz w zaleceniu z 2013 r., a także – w przypadku dyrektywy (UE) 2016/800 – odpowiednich norm dotyczących materialnych warunków pozbawienia wolności w przypadku dzieci, wobec których zastosowano tymczasowe aresztowanie.
- (20) Komisja zamierza skonsolidować i wykorzystać te normy minimalne ustanowione w ramach Rady Europy, jak również w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości i Europejskiego Trybunału Praw Człowieka. Dlatego konieczne jest dokonanie przeglądu wybranych minimalnych norm dotyczących praw procesowych osób podejrzanych i oskarżonych podlegających tymczasowemu aresztowaniu oraz materialnych warunków pozbawienia wolności w obszarach priorytetowych, które są kluczowe dla współpracy wymiarów sprawiedliwości państw członkowskich w sprawach karnych.
- (21) Jeżeli chodzi o prawa procesowe osób podejrzanych i oskarżonych podlegających tymczasowemu aresztowaniu, wytyczne zawarte w niniejszym zaleceniu powinny obejmować kluczowe normy dotyczące stosowania tymczasowego aresztowania jako ostateczności i środków alternatywnych wobec pozbawienia wolności, podstaw tymczasowego aresztowania, wymogów w zakresie podejmowania decyzji przez organy sądowe, okresowych przeglądów dotyczących tymczasowego aresztowania, wysłuchania osób podejrzanych lub oskarżonych w kontekście decyzji dotyczących tymczasowego aresztowania, skutecznych środków odwoławczych i prawa do odwołania, długości tymczasowego aresztowania oraz odliczeń uznanego czasu tymczasowego aresztowania od prawomocnie orzeczonej kary.
- (22) W zakresie materialnych warunków pozbawienia wolności należy zapewnić wytyczne dotyczące kluczowych standardów w zakresie zakwaterowania, rozmieszczenia osób pozbawionych wolności, higieny i warunków sanitarnych, żywienia, systemu ćwiczeń i zajęć poza celą, pracy i edukacji, opieki zdrowotnej, zapobiegania przemocy i złemu traktowaniu, kontaktu ze światem zewnętrznym, dostępu do pomocy prawnej, procedur składania wniosków i skarg oraz inspekcji i monitorowania. Ponadto należy zapewnić wytyczne dotyczące ochrony praw osób, dla których pozbawienie wolności stanowi szczególnie trudną sytuację, takich jak kobiety, dzieci, osoby z niepełnosprawnościami lub cierpiące na poważne schorzenia, osoby LGBTIQ i cudzoziemcy, a także wytyczne dotyczące zapobiegania radykalizacji postaw w więzieniach.

⁽¹⁵⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/64/UE z dnia 20 października 2010 r. w sprawie prawa do tłumaczenia ustnego i tłumaczenia pisemnego w postępowaniu karnym (Dz.U. L 280 z 26.10.2010, s. 1).

⁽¹⁶⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/13/UE z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie prawa do informacji w postępowaniu karnym (Dz.U. L 142 z 1.6.2012, s. 1).

⁽¹⁷⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/48/UE z dnia 22 października 2013 r. w sprawie prawa dostępu do adwokata w postępowaniu karnym i w postępowaniu dotyczącym europejskiego nakazu aresztowania oraz w sprawie prawa do poinformowania osoby trzeciej o pozbawieniu wolności i prawa do porozumiewania się z osobami trzecimi i organami konsularnymi w czasie pozbawienia wolności (Dz.U. L 294 z 6.11.2013, s. 1).

⁽¹⁸⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/343 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie wzmocnienia niektórych aspektów domniemania niewinności i prawa do obecności na rozprawie w postępowaniu karnym (Dz.U. L 65 z 11.3.2016, s. 1).

⁽¹⁹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/800 z dnia 11 maja 2016 r. w sprawie gwarancji procesowych dla dzieci będących podejrzanymi lub oskarżonymi w postępowaniu karnym (Dz.U. L 132 z 21.5.2016, s. 1).

⁽²⁰⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1919 z dnia 26 października 2016 r. w sprawie pomocy prawnej z urzędu dla podejrzanych i oskarżonych w postępowaniu karnym oraz dla osób, których dotyczy wnioski w postępowaniu dotyczącym europejskiego nakazu aresztowania (Dz.U. L 297 z 4.11.2016, s. 1).

⁽²¹⁾ Dz.U. C 378 z 24.12.2013, s. 8.

- (23) Tymczasowe aresztowanie powinno być zawsze stosowane jako ostateczność, w oparciu o indywidualną ocenę każdego przypadku. W miarę możliwości należy udostępnić i stosować jak najszerszy zakres mniej restrykcyjnych środków alternatywnych wobec pozbawienia wolności (środki alternatywne). Państwa członkowskie powinny również zapewnić, aby decyzje o tymczasowym aresztowaniu nie miały charakteru dyskryminacyjnego i nie były automatycznie stosowane wobec osób podejrzanych i oskarżonych na podstawie pewnych cech tych osób, takich jak ich obce obywatelstwo.
- (24) Odpowiednie materialne warunki pozbawienia wolności mają fundamentalne znaczenie dla zabezpieczenia praw i godności osób pozbawionych wolności oraz zapobiegania naruszeniom zakazu tortur i niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania (złego traktowania).
- (25) Aby zagwarantować odpowiednie warunki podczas odbywania kary pozbawienia wolności, państwa członkowskie powinny zapewnić każdemu zatrzymanemu minimum osobistej przestrzeni życiowej zgodnie z zaleceniami europejskiego komitetu ds. zapobiegania torturom (CPT) oraz z orzecznictwem Europejskiego Trybunału Praw Człowieka.
- (26) Osoby pozbawione wolności są szczególnie narażone na przemoc i złe traktowanie, a także na izolację społeczną. Aby zapewnić ich bezpieczeństwo i wspierać ich ponowną integrację społeczną, podczas rozmieszczania i rozdzielania osób pozbawionych wolności należy uwzględniać różnice w systemach pozbawienia wolności, którym osoby te podlegają, a także potrzebę zapewnienia ochrony osobom w szczególnie trudnej sytuacji.
- (27) W ramach systemu pozbawienia wolności nie należy bezpodstawnie ograniczać swobody poruszania się osób pozbawionych wolności w obrębie ośrodka detencyjnego oraz ich dostępu do ćwiczeń, przestrzeni na świeżym powietrzu, wartościowych zajęć i interakcji społecznych, aby umożliwić im zachowanie zdrowia fizycznego i psychicznego oraz propagować ich ponowną integrację społeczną.
- (28) Ofiary przestępstw popełnionych w ośrodkach detencyjnych często mają ograniczony dostęp do wymiaru sprawiedliwości, mimo że państwa członkowskie są zobowiązane do zapewnienia skutecznych środków odwoławczych w przypadkach, gdy prawa tych osób zostały naruszone. Zgodnie z celami Strategii UE w zakresie praw ofiar (2020–2025) zaleca się, aby państwa członkowskie zapewniły skuteczne środki odwoławcze w przypadku naruszenia praw osób pozbawionych wolności, a także środki ich ochrony i wsparcia. Pomoc prawna oraz mechanizmy składania wniosków i skarg powinny być łatwo dostępne, poufne i skuteczne.
- (29) Państwa członkowskie powinny uwzględniać szczególne potrzeby poszczególnych grup osób pozbawionych wolności – w tym kobiet, dzieci, osób starszych, osób z niepełnosprawnościami lub cierpiących na poważne schorzenia, osób LGBTIQ, osób wywodzących się z mniejszości rasowych lub etnicznych oraz cudzoziemców – we wszystkich decyzjach dotyczących pozbawienia ich wolności. W szczególności w przypadku pozbawienia wolności dzieci należy zawsze brać pod uwagę przede wszystkim dobro dziecka.
- (30) W odniesieniu do przestępców skazanych za terroryzm i brutalny ekstremizm państwa członkowskie powinny stosować skuteczne środki zapobiegania radykalizacji postaw w zakładach karnych oraz wdrażania strategii resocjalizacji i ponownej integracji społecznej, uwzględniając zagrożenie, jakie stanowią przestępcy skazani za terroryzm i brutalny ekstremizm lub przestępcy zradykalizowani podczas odbywania kary pozbawienia wolności, a także fakt, że wielu z tych przestępców zostanie zwolnionych w krótkim czasie.
- (31) Niniejsze zalecenie zawiera wyłącznie przegląd wybranych norm i należy je rozpatrywać z uwzględnieniem bardziej szczegółowych wytycznych zawartych w standardach Rady Europy oraz w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości i Europejskiego Trybunału Praw Człowieka oraz bez uszczerbku dla tych wytycznych. Niniejsze zalecenie pozostaje także bez uszczerbku dla obowiązujących przepisów prawa Unii oraz ich dalszego rozwoju. Pozostaje również bez uszczerbku dla wiążącej wykładni prawa Unii, której może dokonać Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej.
- (32) Niniejsze zalecenie powinno również ułatwić wykonywanie europejskich nakazów aresztowania zgodnie z decyzją ramową 2002/584/WSiSW oraz uznawanie i wykonywanie wyroków zgodnie z decyzją ramową Rady 2008/909/WSiSW⁽²²⁾ o stosowaniu zasady wzajemnego uznawania do wyroków skazujących na karę pozbawienia wolności lub inny środek polegający na pozbawieniu wolności.

⁽²²⁾ Decyzja ramowa Rady 2008/909/WSiSW z dnia 27 listopada 2008 r. o stosowaniu zasady wzajemnego uznawania do wyroków skazujących na karę pozbawienia wolności lub inny środek polegający na pozbawieniu wolności – w celu wykonania tych wyroków w Unii Europejskiej (Dz.U. L 327 z 5.12.2008, s. 27).

- (33) W ramach niniejszego zalecenia respektowane i propagowane są prawa podstawowe uznane w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej. W szczególności celem niniejszego zalecenia jest promowanie poszanowania godności ludzkiej, prawa do wolności, prawa do życia rodzinnego, praw dziecka, prawa do skutecznego środka odwoławczego i dostępu do bezstronnego sądu, a także domniemania niewinności i prawa do obrony.
- (34) Zawarte w niniejszym zaleceniu odniesienia do odpowiednich środków zapewniających osobom z niepełnosprawnościami skuteczny dostęp do wymiaru sprawiedliwości należy rozumieć w świetle praw i obowiązków wynikających z Konwencji ONZ o prawach osób niepełnosprawnych, której stronami są Unia Europejska i wszystkie jej państwa członkowskie. Ponadto należy zapewnić, aby osoby z niepełnosprawnościami pozbawione wolności w postępowaniu karnym były na równi z innymi uprawnione do gwarancji zgodnie z prawem międzynarodowym praw człowieka oraz traktowane zgodnie z celami i zasadami Konwencji ONZ o prawach osób niepełnosprawnych, w tym poprzez zapewnienie racjonalnych dostosowań do ich specjalnych potrzeb oraz dostępności,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ZALECENIE:

CEL ZALECENIA

- (1) Niniejsze zalecenie zawiera wytyczne dla państw członkowskich dotyczące wdrożenia skutecznych, odpowiednich i proporcjonalnych środków w celu wzmocnienia praw wszystkich pozbawionych wolności osób podejrzanych i oskarżonych w postępowaniu karnym, zarówno w odniesieniu do praw procesowych osób podlegających tymczasowemu aresztowaniu, jak i do materialnych warunków pozbawienia wolności, w celu zapewnienia, aby osoby pozbawione wolności były traktowane z godnością, aby ich prawa podstawowe były przestrzegane oraz aby pozbawienie ich wolności było wyłącznie ostatecznością.
- (2) W niniejszym zaleceniu konsoliduje się normy ustanowione w ramach istniejącej polityki na szczeblu krajowym, unijnym i międzynarodowym w zakresie praw osób pozbawionych wolności w postępowaniu karnym, które mają kluczowe znaczenie w kontekście współpracy wymiarów sprawiedliwości państw członkowskich w sprawach karnych.
- (3) Państwa członkowskie mogą rozszerzyć zakres wytycznych określonych w niniejszym zaleceniu w celu zapewnienia wyższego poziomu ochrony. Taki wyższy poziom ochrony nie powinien stanowić przeszkody we wzajemnym uznawaniu orzeczeń sądowych, które te wytyczne mają ułatwiać. Poziom ochrony nigdy nie powinien być niższy niż poziom wynikający z norm określonych w Karcie lub EKPC, zgodnie z ich wykładnią dokonaną w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości i Europejskiego Trybunału Praw Człowieka.

DEFINICJE

- (4) Zgodnie z niniejszym zaleceniem „tymczasowe aresztowanie” należy rozumieć jako każdy okres pozbawienia wolności osoby podejrzanej lub oskarżonej w postępowaniu karnym zarządzony przez organ sądowy i poprzedzający wydanie wyroku skazującego. Nie powinno ono obejmować początkowego pozbawienia wolności dokonanego przez funkcjonariusza policji lub funkcjonariusza organów ścigania (lub przez jakąkolwiek inną osobę upoważnioną do takiego działania) w celu przesłuchania lub zatrzymania osoby podejrzanej lub oskarżonej do czasu podjęcia decyzji o tymczasowym aresztowaniu.
- (5) Zgodnie z niniejszym zaleceniem „środki alternatywne” należy rozumieć jako mniej restrykcyjne środki alternatywne wobec pozbawienia wolności.
- (6) Zgodnie z niniejszym zaleceniem termin „osoba pozbawiona wolności” należy rozumieć jako obejmujący osoby pozbawione wolności w wyniku tymczasowego aresztowania oraz osoby skazane odbywające karę pozbawienia wolności. Przez „ośrodek detencyjny” należy rozumieć każdy zakład karny lub inny ośrodek przeznaczony do przetrzymywania osób pozbawionych wolności zdefiniowanych w niniejszym zaleceniu.
- (7) Zgodnie z niniejszym zaleceniem „dziecko” należy rozumieć jako osobę, która nie ukończyła 18 lat.

- (8) Zgodnie z niniejszym zaleceniem „młoda osoba dorosła” należy rozumieć jako osobę, która ukończyła 18 lat, ale nie ukończyła 21 lat.
- (9) Zgodnie z niniejszym zaleceniem „osoby z niepełnosprawnościami” należy rozumieć – zgodnie z art. 1 Konwencji ONZ o prawach osób niepełnosprawnych – jako osoby, które mają długotrwale naruszoną sprawność fizyczną, umysłową, intelektualną lub w zakresie zmysłów co może, w oddziaływaniu z różnymi barierami, utrudniać im pełny i skuteczny udział w życiu społecznym, na zasadzie równości z innymi osobami.

ZASADY OGÓLNE

- (10) Państwa członkowskie powinny stosować tymczasowe aresztowanie wyłącznie jako ostateczność. Preferowane powinny być środki alternatywne, w szczególności gdy przestępstwo jest zagrożone wyłącznie karą pozbawienia wolności na krótki okres lub gdy sprawcą jest dziecko.
- (11) Państwa członkowskie powinny zapewnić, aby osoby pozbawione wolności były traktowane z szacunkiem i godnością oraz zgodnie ze zobowiązaniami wynikającymi z praw człowieka, w tym z zakazem tortur i niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania, zgodnie z art. 3 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności oraz z art. 4 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.
- (12) Zachęca się państwa członkowskie do takiego zarządzania pozbawieniem wolności, aby ułatwić ponowną integrację społeczną osób pozbawionych wolności, z myślą o zapobieganiu recydywie.
- (13) Przy stosowaniu niniejszego zalecenia państwa członkowskie nie powinny różnicować ze względu na kwestie takie jak pochodzenie rasowe lub etniczne, kolor skóry, płeć, wiek, stopień niepełnosprawności, orientacja seksualna, język, religia, poglądy polityczne lub inne, pochodzenie narodowe lub społeczne, majątek, urodzenie lub jakiegokolwiek inny status.

MINIMALNE NORMY DOTYCZĄCE PRAW PROCESOWYCH OSÓB PODEJRZANYCH I OSKARŻONYCH PODLEGAJĄCYCH TYMCZASOWEMU ARESZTOWANIU

Tymczasowe aresztowanie jako ostateczność i środek alternatywny wobec pozbawienia wolności

- (14) Państwa członkowskie powinny stosować tymczasowe aresztowanie wyłącznie w razie absolutnej konieczności i jako ostateczność, przy należytym uwzględnieniu szczególnych okoliczności każdej sprawy. W tym celu państwa członkowskie powinny w miarę możliwości stosować środki alternatywne.
- (15) Państwa członkowskie powinny przyjąć domniemanie na korzyść zwolnienia. Państwa członkowskie powinny zobowiązać właściwe organy krajowe do ponoszenia ciężaru dowodu w zakresie wykazania konieczności zastosowania tymczasowego aresztowania.
- (16) Aby uniknąć niewłaściwego stosowania tymczasowego aresztowania, państwa członkowskie powinny udostępnić jak najszerzy katalog środków alternatywnych, takich jak środki alternatywne wymienione w decyzji ramowej Rady 2009/829/WSiSW⁽²³⁾ w sprawie stosowania przez państwa członkowskie Unii Europejskiej zasady wzajemnego uznawania do decyzji w sprawie środków nadzoru stanowiących alternatywę dla tymczasowego aresztowania.
- (17) Tego rodzaju środki mogłyby obejmować: a) zobowiązanie do stawienia się przed organem sądowym, w zależności od potrzeb, gdy jest to wymagane, do niezakłócania toku postępowania oraz do niepodejmowania określonych działań, w tym działań związanych z wykonywaniem zawodu lub konkretnego rodzaju zatrudnienia; b) wymóg codziennego lub okresowego meldowania się organowi sądowemu, policji lub innemu organowi; c) wymóg wyrażenia zgody na nadzór sprawowany przez agencję wyznaczoną przez organ sądowy; d) wymóg poddania się dozorowi elektronicznemu; e) wymóg zamieszkiwania pod określonym adresem, obejmujący warunki dotyczące godzin, które należy tam spędzać, lub nieobjmujący takich warunków; f) zakaz opuszczania określonych miejsc lub stref, albo wchodze-

⁽²³⁾ Decyzja ramowa Rady 2009/829/WSiSW z dnia 23 października 2009 r. w sprawie stosowania przez państwa członkowskie Unii Europejskiej zasady wzajemnego uznawania do decyzji w sprawie środków nadzoru stanowiących alternatywę dla tymczasowego aresztowania (Dz.U. L 294 z 11.11.2009, s. 20).

nia do nich, bez zezwolenia; g) zakaz spotykania się z określonymi osobami bez zezwolenia; h) wymóg złożenia paszportów lub innych dokumentów tożsamości oraz i) wymóg uiszczenia lub zabezpieczenia poręczenia majątkowego lub innych form gwarancji prawidłowego przebiegu procesu karnego.

- (18) Państwa członkowskie powinny ponadto wymagać, aby – w przypadku ustalenia poręczenia majątkowego jako warunku zwolnienia – jego kwota była proporcjonalna do sytuacji majątkowej osoby podejrzanego lub oskarżonego.

Uzasadnione podejrzenie i podstawy stosowania tymczasowego aresztowania

- (19) Państwa członkowskie powinny stosować tymczasowe aresztowanie wyłącznie w przypadku uzasadnionego dużego prawdopodobieństwa, ustalonego w drodze starannej oceny indywidualnych okoliczności, że podejrzany popełnił dane przestępstwo, oraz powinny ograniczyć podstawy prawne tymczasowego aresztowania do: a) ryzyka ucieczki; b) ryzyka ponownego popełnienia przestępstwa; c) ryzyka, że osoba podejrzana lub oskarżona utrudni tok postępowania lub d) ryzyka zagrożenia dla porządku publicznego.
- (20) Państwa członkowskie powinny zapewnić, aby potencjalne ryzyko określano w oparciu o indywidualne okoliczności danego przypadku, przy czym należy zwrócić szczególną uwagę na: a) charakter i wagę zarzucanego przestępstwa; b) karę, jaka może zostać nałożona w przypadku wyroku skazującego; c) wiek, stan zdrowia, charakter, wcześniejsze wyroki skazujące oraz sytuację osobistą i społeczną podejrzanego, w szczególności jego więzi społeczne oraz d) zachowanie podejrzanego, zwłaszcza sposób, w jaki wywiązał się on z wszelkich obowiązków, które mogły zostać na niego nałożone w toku poprzedniego postępowania karnego. Fakt, że podejrzany nie jest obywatelem państwa, w którym przestępstwo uważa się za popełnione, ani nie ma innych powiązań z tym państwem, nie jest sam w sobie wystarczający do stwierdzenia, że istnieje ryzyko ucieczki.
- (21) Zachęca się państwa członkowskie do stosowania tymczasowego aresztowania wyłącznie w przypadku przestępstw zagrożonych minimalną karą roku pozbawienia wolności.

Uzasadnienie decyzji o tymczasowym aresztowaniu

- (22) Państwa członkowskie powinny zapewnić, aby każda decyzja organu sądowego o zastosowaniu tymczasowego aresztowania, przedłużeniu takiego aresztowania lub zastosowaniu środków alternatywnych była należycie umotywowana i uzasadniona oraz odnosiła się do szczególnej przesłanki dotyczącej podejrzanego lub oskarżonego, uzasadniającej pozbawienie go wolności. W decyzji należy uwzględnić również powody, dla których środki alternatywne nie zostały uznane za wystarczające, a jej odpis dostarczyć osobie, której decyzja ta dotyczy.

Okresowy przegląd tymczasowego aresztowania

- (23) Państwa członkowskie powinny zapewnić, aby organ sądowy okresowo weryfikował, czy podstawy tymczasowego aresztowania osoby podejrzanego lub oskarżonego są nadal ważne. Gdy tylko ustaną podstawy pozbawienia wolności danej osoby podejrzanego lub oskarżonego, państwa członkowskie powinny zapewnić jej niezwłoczne zwolnienie.
- (24) Państwa członkowskie powinny zezwolić na inicjowanie okresowego przeglądu decyzji o tymczasowym aresztowaniu przez organ sądowy na wniosek pozwanego lub z urzędu.
- (25) Państwa członkowskie powinny zasadniczo ograniczyć odstęp między przeglądami do maksymalnie jednego miesiąca, z wyjątkiem przypadków, w których podejrzany lub oskarżony ma prawo w dowolnym momencie złożyć wniosek o zwolnienie i bez zbędnej zwłoki otrzymać w jego sprawie decyzję.

Wysłuchanie osoby podejrzanego lub oskarżonego

- (26) Państwa członkowskie powinny zapewnić, aby podejrzany lub oskarżony został wysłuchany osobiście lub za pośrednictwem pełnomocnika w ustnym postępowaniu kontradiktoryjnym przed właściwym organem sądowym podejmującym decyzję o tymczasowym aresztowaniu. Państwa członkowskie powinny zagwarantować, aby decyzje w sprawie tymczasowego aresztowania były podejmowane bez zbędnej zwłoki.

- (27) Państwa członkowskie powinny zapewnić poszanowanie prawa podejrzanego lub oskarżonego do procesu w rozsądnym terminie. W szczególności państwa członkowskie powinny zapewnić, aby sprawy, w których zastosowano tymczasowe aresztowanie, były traktowane jako pilne i rozpatrywane z należytą starannością.

Skuteczne środki odwoławcze i prawo do odwołania

- (28) Państwa członkowskie powinny zagwarantować, aby pozbawione wolności osoby podejrzanego lub oskarżonego miały możliwość wszczęcia postępowania przed sądem właściwym do przeprowadzenia kontroli legalności pozbawienia ich wolności oraz, w stosownych przypadkach, do nakazania ich zwolnienia.
- (29) Państwa członkowskie powinny przyznać osobom podejrzanym lub oskarżonym, wobec których podjęto decyzję o tymczasowym aresztowaniu, prawo do odwołania się od takiej decyzji oraz poinformować je o tym prawie w momencie podejmowania decyzji.

Czas trwania tymczasowego aresztowania

- (30) Państwa członkowskie powinny zapewnić, aby tymczasowe aresztowanie nie trwało dłużej, niż kara, która może zostać nałożona za dane przestępstwo oraz aby nie było ono do tej kary nieproporcjonalne.
- (31) Państwa członkowskie powinny zapewnić, aby czas trwania zastosowanego tymczasowego aresztowania nie stał w sprzeczności z prawem osoby zatrzymanej do rozpatrzenia jej sprawy w rozsądnym terminie.
- (32) Państwa członkowskie powinny priorytetowo traktować sprawy dotyczące osoby podlegającej tymczasowemu aresztowaniu.

Odliczanie okresu tymczasowego aresztowania od prawomocnie orzeczonej kary

- (33) Państwa członkowskie powinny odliczyć każdy okres tymczasowego aresztowania odbytego przed wydaniem wyroku skazującego od długości orzeczonej następnie kary pozbawienia wolności, również w przypadku gdy został on wykonany za pośrednictwem środków alternatywnych.

MINIMALNE NORMY DOTYCZĄCE MATERIALNYCH WARUNKÓW POZBAWIENIA WOLNOŚCI

Zakwaterowanie

- (34) Państwa członkowskie powinny przydzielić każdej osobie pozbawionej wolności minimalną powierzchnię wynoszącą co najmniej 6 m² w celach indywidualnych i 4 m² w celach zbiorowych. Państwa członkowskie powinny zagwarantować, aby bezwzględne minimum przestrzeni osobistej, jaką dysponuje każda osoba pozbawiona wolności, również w celi zbiorowej, wynosiło równowartość co najmniej 3 m² na osobę. W przypadku gdy przestrzeń osobista, którą dysponuje osoba pozbawiona wolności, wynosi mniej niż 3 m² powstaje silne domniemanie naruszenia art. 3 EKPC. Przy obliczaniu dostępnej powierzchni należy uwzględnić powierzchnię zajmowaną przez meble, ale nie uwzględniać przestrzeni zajmowanej przez urządzenia sanitarne.
- (35) Państwa członkowskie powinny dopilnować, aby każde wyjątkowe ograniczenie bezwzględnego minimum powierzchni przypadającej na jedną osobę pozbawioną wolności wynoszącego 3 m² było krótkotrwałe, sporadyczne, niewielkie i aby towarzyszyła mu wystarczająca swoboda poruszania się poza celą oraz odpowiednie zajęcia poza celą. Ponadto państwa członkowskie powinny zapewnić, aby w takich przypadkach ogólne warunki pozbawienia wolności były odpowiednie oraz aby nie występowały inne czynniki pogarszające warunki pozbawienia wolności danej osoby, takie jak inne ograniczenia minimalnych wymogów w zakresie infrastruktury cel lub urządzeń sanitarnych.
- (36) Państwa członkowskie powinny zagwarantować, by cele osób pozbawionych wolności miały dostęp do światła naturalnego i świeżego powietrza.

Rozmieszczenie

- (37) Zachęca się – a w przypadku dzieci zobowiązuje się – państwa członkowskie do tego, aby w miarę możliwości osoby pozbawione wolności były rozmieszczane w ośrodkach detencyjnych znajdujących się w pobliżu ich domów lub w innych miejscach odpowiednich do celów ich resocjalizacji.

- (38) Państwa członkowskie powinny zapewnić, aby osoby tymczasowo aresztowane były przetrzymywane oddzielnie od osób skazanych. Kobiety należy zatrzymywać oddzielnie od mężczyzn. Dzieci nie powinny być zatrzymywane z dorosłymi, chyba że uważa się, że leży to w najlepszym interesie dziecka.
- (39) W przypadku gdy dziecko pozbawione wolności ukończyło 18 lat oraz – w stosownych przypadkach – gdy zatrzymano młodą osobę dorosłą, która nie ukończyła 21 lat, państwa członkowskie powinny zapewnić możliwość dalszego zatrzymania tej osoby w odseparowaniu od innych pozbawionych wolności dorosłych, jeżeli jest to uzasadnione, z uwzględnieniem okoliczności dotyczących danej osoby, pod warunkiem że jest to zgodne z dobrem dzieci, które są zatrzymane z tą osobą.

Higiena i warunki sanitarne

- (40) Państwa członkowskie powinny zapewnić, aby urządzenia sanitarne były dostępne przez cały czas i gwarantowały osobom pozbawionym wolności wystarczającą prywatność, oraz aby urządzenia te były skutecznie oddzielone strukturalnie od przestrzeni mieszkalnej celi zbiorowej.
- (41) Państwa członkowskie powinny ustanowić skuteczne środki utrzymania odpowiednich norm sanitarnych z wykorzystaniem dezynfekcji i fumigacji. Państwa członkowskie powinny ponadto zapewnić osobom pozbawionym wolności podstawowe produkty higieniczne, w tym podpaski, oraz dostępność ciepłej, bieżącej wody w celach.
- (42) Państwa członkowskie powinny zagwarantować osobom pozbawionym wolności odpowiednią czystą odzież i pościel oraz środki pozwalające utrzymać te rzeczy w czystości.

Żywnienie

- (43) Państwa członkowskie powinny zapewnić, aby żywność była dostarczana w ilości i jakości wystarczającej do zaspokojenia potrzeb żywieniowych osoby pozbawionej wolności oraz aby była przygotowywana i podawana w higienicznych warunkach. Ponadto państwa członkowskie powinny zagwarantować osobom pozbawionym wolności stały dostęp do czystej wody pitnej.
- (44) Państwa członkowskie powinny zapewnić osobom pozbawionym wolności pożywną dietę, uwzględniającą ich wiek, poziom niepełnosprawności, zdrowie, kondycję fizyczną, religię, kulturę i charakter wykonywanej pracy.

Czas spędzany poza celą i na świeżym powietrzu

- (45) Państwa członkowskie powinny umożliwić osobom pozbawionym wolności wykonywanie ćwiczeń fizycznych na świeżym powietrzu przez co najmniej godzinę dziennie oraz zapewnić do tego celu przestronne i odpowiednie obiekty oraz sprzęt.
- (46) Państwa członkowskie powinny umożliwić osobom pozbawionym wolności spędzanie poza celą tyle czasu, ile jest potrzebne, aby pracować, kształcić się i uczestniczyć w zajęciach rekreacyjnych, niezbędnych do zapewnienia odpowiedniego poziomu interakcji międzyludzkich i społecznych. Aby zapobiec naruszaniu zakazu tortur i niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania państwa członkowskie powinny zapewnić, aby wszelkie wyjątki od tej zasady w kontekście środków i reżimów zaostrzonego bezpieczeństwa, w tym umieszczenie w celi izolacyjnej, były konieczne i proporcjonalne.

Praca i edukacja osób pozbawionych wolności służące zapewnieniu ich ponownej integracji społecznej

- (47) Państwa członkowskie powinny inwestować w rehabilitację społeczną osób pozbawionych wolności z uwzględnieniem ich indywidualnych potrzeb. W tym celu państwa członkowskie powinny dążyć do zapewnienia użytecznej pracy za wynagrodzeniem. Aby wspierać skuteczną ponowną integrację społeczną osoby pozbawionej wolności i jej ponowną integrację na rynku pracy, państwa członkowskie powinny faworyzować pracę związaną ze szkoleniem zawodowym.
- (48) Aby wesprzeć osoby pozbawione wolności w przygotowaniach do zwolnienia i ułatwić ich ponowną integrację społeczną, państwa członkowskie powinny zapewnić każdej osobie pozbawionej wolności dostęp do bezpiecznych, włączających i otwartych programów edukacyjnych (w tym nauki zdalnej), zaspokajających indywidualne potrzeby i uwzględniających aspiracje takiej osoby.

Opieka zdrowotna

- (49) Państwa członkowskie powinny zagwarantować osobom pozbawionym wolności terminowy dostęp do pomocy medycznej, w tym psychologicznej, niezbędnej do utrzymania ich zdrowia fizycznego i psychicznego. W tym celu państwa członkowskie powinny zapewnić, aby opieka zdrowotna w ośrodkach detencyjnych spełniała te same standardy, co opieka świadczona w ramach krajowego publicznego systemu opieki zdrowotnej, również w odniesieniu do leczenia psychiatrycznego.
- (50) Państwa członkowskie powinny zapewnić regularny nadzór medyczny i wspierać programy szczepień i przesiewowych badań zdrowotnych obejmujących choroby zakaźne (HIV, wirusowe zapalenie wątroby typu B i C, gruźlica i choroby przenoszone drogą płciową) oraz niezakaźne (zwłaszcza badania przesiewowe w kierunku raka), a następnie, w razie potrzeby, diagnozę i rozpoczęcie leczenia. Programy edukacji zdrowotnej mogą przyczynić się do poprawy wskaźników badań przesiewowych i kompetencji zdrowotnych. W szczególności państwa członkowskie powinny zapewnić, aby szczególną uwagę przykładano do leczenia osób pozbawionych wolności uzależnionych od narkotyków, zapobiegania chorobom zakaźnym i ich leczenia oraz do zdrowia psychicznego i zapobiegania samobójstwom.
- (51) Państwa członkowskie powinny wymagać, aby badania lekarskie przeprowadzono bez zbędnej zwłoki na początku każdego okresu pozbawienia wolności oraz po każdym przeniesieniu danej osoby.

Zapobieganie przemocy i złemu traktowaniu

- (52) Państwa członkowskie powinny stosować wszelkie zasadne środki, aby zapewnić bezpieczeństwo osób pozbawionych wolności oraz zapobiec wszelkim formom tortur lub złego traktowania. W szczególności państwa członkowskie powinny wdrożyć wszelkie zasadne środki w celu zapewnienia, aby osoby pozbawione wolności nie były narażone na przemoc lub złe traktowanie ze strony personelu ośrodka detencyjnego oraz aby traktowano je z poszanowaniem ich godności. Państwa członkowskie powinny również wymagać, aby personel ośrodka detencyjnego i wszystkie właściwe organy zapewniały ochronę osób pozbawionych wolności przed przemocą lub złym traktowaniem ze strony współosadzonych.
- (53) Państwa członkowskie powinny zapewnić nadzór nad wypełnianiem tego obowiązku dbałości oraz nad wszelkimi przypadkami użycia siły przez personel ośrodka detencyjnego.

Kontakt ze światem zewnętrznym

- (54) Państwa członkowskie powinny zapewnić osobom pozbawionym wolności prawo do odwiedzin przez członków ich rodzin oraz inne osoby, takie jak pełnomocnicy, pracownicy socjalni i lekarze. Państwa członkowskie powinny również umożliwić osobom pozbawionym wolności swobodną korespondencję listowną z takimi osobami oraz, tak często jak to możliwe, kontakt telefoniczny lub inny rodzaj kontaktu, w tym z wykorzystaniem alternatywnych środków łączności w przypadku osób z niepełnosprawnościami.
- (55) Państwa członkowskie powinny zapewnić odpowiednią infrastrukturę umożliwiającą wizyty rodzinne w warunkach przyjaznych dla dzieci, zgodnych z wymogami bezpieczeństwa, jednak mniej traumatycznych dla dzieci. Takie wizyty rodzinne powinny zapewnić utrzymanie regularnego i wartościowego kontaktu między członkami rodziny.
- (56) Państwa członkowskie powinny rozważyć umożliwienie komunikacji za pośrednictwem środków cyfrowych, takich jak wideokonferencje, między innymi po to, aby umożliwić osobom pozbawionym wolności utrzymanie kontaktu z rodziną, ubieganie się o pracę, udział w szkoleniach lub poszukiwanie mieszkania w ramach przygotowań do zwolnienia.
- (57) Państwa członkowskie powinny zapewnić, aby w przypadku wyjątkowego zakazu komunikowania się osób pozbawionych wolności ze światem zewnętrznym, taki środek ograniczający był absolutnie niezbędny i proporcjonalny oraz aby nie był on stosowany długoterminowo.

Pomoc prawna

- (58) Państwa członkowskie powinny zapewnić osobom pozbawionym wolności skuteczny dostęp do pełnomocnika procesowego.
- (59) Państwa członkowskie powinny przestrzegać zasady poufności spotkań i innych form komunikacji, w tym korespondencji prawnej, między osobami pozbawionymi wolności a ich adwokatami lub radcami prawnymi.

- (60) Państwa członkowskie powinny zapewnić osobom pozbawionym wolności dostęp do dokumentów związanych z dotyczącym ich postępowaniem sądowym lub umożliwić im posiadanie tych dokumentów.

Wnioski i skargi

- (61) Państwa członkowskie powinny zapewnić, aby wszystkie osoby pozbawione wolności były jasno informowane o zasadach obowiązujących w danym ośrodku detencyjnym.
- (62) Państwa członkowskie powinny ułatwić osobom pozbawionym wolności skuteczny dostęp do procedury umożliwiającej oficjalne zakwestionowanie aspektów ich życia podczas odbywania kary pozbawienia wolności. W szczególności państwa członkowskie powinny zapewnić osobom pozbawionym wolności możliwość swobodnego składania poufnych wniosków i skarg dotyczących ich traktowania, z wykorzystaniem wewnętrznych i zewnętrznych mechanizmów składania skarg.
- (63) Państwa członkowskie powinny zapewnić, aby skargi osób pozbawionych wolności były szybko i rzetelnie rozpatrywane przez niezależny organ lub sąd uprawniony do zarządzenia środków zaradczych, w szczególności środków kładących kres wszelkim naruszeniom zakazu tortur i niehumanitarnego lub poniżającego traktowania.

Środki szczególne dotyczące kobiet i dziewcząt

- (64) Państwa członkowskie powinny uwzględniać szczególne potrzeby fizyczne, zawodowe, społeczne i psychologiczne kobiet i dziewcząt, jak również dotyczące ich wymogi sanitarne i w zakresie opieki zdrowotnej, przy podejmowaniu decyzji wpływających na jakikolwiek aspekt pozbawienia ich wolności.
- (65) Państwa członkowskie powinny umożliwiać osobom pozbawionym wolności poród w szpitalu poza ośrodkiem detencyjnym. Jeżeli dziecko urodzi się jednak w ośrodku detencyjnym, państwa członkowskie powinny zapewnić wszelkie niezbędne wsparcie i udogodnienia w celu ochrony więzi między matką a dzieckiem oraz zabezpieczenia ich dobrostanu fizycznego i psychicznego, w tym odpowiednią opiekę zdrowotną przed porodem i po nim.
- (66) Państwa członkowskie powinny zezwolić osobom pozbawionym wolności, które mają dzieci w okresie niemowlęcym, na zatrzymanie ich przy sobie w ośrodku detencyjnym, jeżeli jest to zgodne z dobrem dziecka. Państwa członkowskie powinny zapewnić specjalne zakwaterowanie i zastosować wszelkie odpowiednie, przyjazne dziecku środki, aby zapewnić zdrowie i dobrobyt takich dzieci przez cały okres wykonywania kary.

Środki szczególne dotyczące cudzoziemców

- (67) Państwa członkowskie powinny zapewnić cudzoziemcom i innym osobom pozbawionym wolności, które mają szczególne potrzeby językowe, odpowiedni dostęp do profesjonalnych usług tłumaczenia ustnego oraz tłumaczenie materiałów pisemnych na zrozumiały dla nich język.
- (68) Państwa członkowskie powinny zapewnić, aby cudzoziemcy byli bez zbędnej zwłoki informowani o przysługującym im prawie żądania kontaktu ze służbami dyplomatycznymi lub konsularnymi państwa, którego są obywatelami, oraz prawie skorzystania z odpowiednich udogodnień na potrzeby takich kontaktów.
- (69) Państwa członkowskie powinny zapewnić, aby przekazano tym osobom informacje o pomocy prawnej.
- (70) Państwa członkowskie powinny dopilnować, aby poinformowano cudzoziemców o możliwości złożenia wniosku o przekazanie wykonania ich kary lub środków nadzoru do państwa, którego są obywatelami lub w którym mają miejsce stałego pobytu, przewidzianej m. in. w decyzji ramowej 2008/909/WSiSW i decyzji ramowej 2009/829/WSiSW.

Środki szczególne dotyczące dzieci i młodych osób dorosłych

- (71) Państwa członkowskie powinny zapewnić, aby dobro dziecka było priorytetem we wszystkich sprawach związanych z pozbawieniem go wolności oraz aby jego szczególne prawa i potrzeby były brane pod uwagę przy podejmowaniu decyzji mających wpływ na jakikolwiek aspekt pozbawienia go wolności.

- (72) W przypadku dzieci państwa członkowskie powinny ustanowić odpowiedni i wieloprotokołowy system pozbawienia wolności, który będzie służył zapewnieniu i zachowaniu ich zdrowia oraz rozwoju fizycznego, psychicznego i emocjonalnego, prawa do kształcenia i szkolenia, skutecznego i regularnego korzystania z prawa do życia rodzinnego oraz dostępu do programów sprzyjających ich ponownej integracji społecznej.
- (73) Każde zastosowanie środków dyscyplinarnych, w tym umieszczenie w celi izolacyjnej, użycie przymusu lub siły, powinno wynikać z rygorystycznych względów konieczności i proporcjonalności.
- (74) Zachęca się państwa członkowskie, aby w stosownych przypadkach korzystały wobec młodocianych przestępców, którzy nie ukończyli 21 roku życia, z systemu zakładów poprawczych.

Środki szczególne dotyczące osób z niepełnosprawnościami lub cierpiących na poważne schorzenia

- (75) Państwa członkowskie powinny zapewnić, aby osoby z niepełnosprawnościami lub inne osoby cierpiące na poważne schorzenia otrzymały odpowiednią opiekę porównywalną z opieką świadczoną w ramach krajowego publicznego systemu opieki zdrowotnej, uwzględniającą ich szczególne potrzeby. W szczególności państwa członkowskie powinny zapewnić, aby osoby, u których zdiagnozowano zaburzenia zdrowia psychicznego, otrzymały profesjonalną i specjalistyczną opiekę, w razie potrzeby w wyspecjalizowanych instytucjach lub w wydzielonych częściach ośrodka detencyjnego pod nadzorem lekarza, a także, aby w razie potrzeby osobom pozbawionym wolności zapewniano w ramach przygotowań do zwolnienia ciągłość opieki zdrowotnej.
- (76) Państwa członkowskie powinny zwrócić szczególną uwagę na zaspokojenie potrzeb pozbawionych wolności osób z niepełnosprawnościami lub osób cierpiących na poważne schorzenia i zapewnienie tym osobom dostępności odpowiednich materialnych warunków i systemu pozbawienia wolności. Powinno to również obejmować zapewnienie takim osobom odpowiednich zajęć.

Środki szczególne dotyczące ochrony innych osób pozbawionych wolności o szczególnych potrzebach lub wymagających szczególnego traktowania

- (77) Państwa członkowskie powinny zapewnić, aby pozbawienie wolności nie pogłębiało marginalizacji osób ze względu na ich orientację seksualną, pochodzenie rasowe lub etniczne, przekonania religijne lub z jakiegokolwiek innego powodu.
- (78) Państwa członkowskie powinny wdrożyć wszelkie zasadne środki, aby zapobiec przemocy wobec osób lub innemu złemu traktowaniu tych osób, takiemu jak znęcanie fizyczne i psychiczne lub wykorzystywanie seksualne ze względu na ich orientację seksualną, pochodzenie rasowe lub etniczne, przekonania religijne lub z jakiegokolwiek innego powodu przez personel ośrodka detencyjnego lub inne osoby pozbawione wolności. Państwa członkowskie powinny zapewnić stosowanie szczególnych środków ochrony, jeżeli istnieje ryzyko, że dojdzie do takiej przemocy lub złego traktowania.

Inspekcje i monitorowanie

- (79) Państwa członkowskie powinny ułatwiać niezależnym organom przeprowadzanie regularnych inspekcji służących ocenie, czy ośrodki detencyjne są zarządzane zgodnie z wymogami prawa krajowego i międzynarodowego. W szczególności państwa członkowskie powinny zapewnić nieograniczony dostęp Europejskiemu Komitetowi do spraw Zapobiegania Torturom oraz Nieludzkiemu lub Poniżającemu Traktowaniu albo Karaniu oraz sieci krajowych mechanizmów prewencji.
- (80) Państwa członkowskie powinny przyznać dostęp do ośrodków detencyjnych parlamentarzystom krajowym; zachęca się je do przyznania podobnego dostępu posłom do Parlamentu Europejskiego.
- (81) Państwa członkowskie powinny również rozważyć organizowanie regularnych wizyt sędziów, prokuratorów i pełnomocników procesowych w ośrodkach detencyjnych i innych strzeżonych ośrodkach w ramach szkolenia kadr wymiaru sprawiedliwości.

Środki szczególne służące przeciwdziałaniu radykalizacji postaw w więzieniach

- (82) Zachęca się państwa członkowskie do przeprowadzenia wstępnej oceny ryzyka w celu określenia właściwego systemu pozbawienia wolności mającego zastosowanie do osób podejrzanych o terroryzm i brutalny ekstremizm lub za nie skazanych.

- (83) Na podstawie takiej oceny ryzyka można zdecydować, że osoby te będą odbywały karę pozbawienia wolności razem – w oddzielnym skrzydle dla terrorystów – lub, że zostaną one rozproszone wśród ogółu osadzonych w danym zakładzie karnym. W tym ostatnim przypadku państwa członkowskie powinny uniemożliwić takim osobom bezpośredni kontakt z tymi osobami pozbawionymi wolności, które znajdują się w szczególnie trudnej sytuacji.
- (84) Państwa członkowskie powinny zapewnić, aby administracja więzienna regularnie przeprowadzała kolejne oceny ryzyka (na początku i w trakcie odbywania kary pozbawienia wolności oraz przed zwolnieniem z ośrodka osób podejrzanych o terroryzm i brutalny ekstremizm lub za nie skazanych).
- (85) Zachęca się państwa członkowskie do zapewnienia ogólnych szkoleń uświadamiających dla wszystkich pracowników oraz szkoleń dla pracowników wyspecjalizowanych z zakresu wczesnego rozpoznawania oznak radykalizacji. Państwa członkowskie powinny również rozważyć zapewnienie odpowiedniej liczby dobrze wyszkolonych kapelanów więziennych reprezentujących różne religie.
- (86) Państwa członkowskie powinny wdrożyć środki zapewniające realizowanie w zakładzie karnym programów resocjalizacji i deradykalizacji oraz programów służących zaprzestaniu stosowania przemocy w ramach przygotowań do zwolnienia, a także realizowanie takich programów po zwolnieniu, aby wspierać ponowną integrację społeczną osób pozbawionych wolności skazanych za terroryzm i brutalny ekstremizm.

MONITOROWANIE

- (87) Państwa członkowskie powinny poinformować Komisję o działaniach następczych podjętych w związku z niniejszym zaleceniem w ciągu 18 miesięcy od jego przyjęcia. Na podstawie tych informacji Komisja powinna monitorować środki podjęte przez państwa członkowskie i dokonywać ich oceny oraz przedłożyć sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie w terminie 24 miesięcy od daty przyjęcia niniejszego zalecenia.

Sporządzono w Brukseli dnia 8 grudnia 2022 r.

W imieniu Komisji
Didier REYNDEERS
Członek Komisji

ZALECENIE KOMISJI (UE) 2023/682**z dnia 16 marca 2023 r.****w sprawie wzajemnego uznawania decyzji nakazujących powrót i przyspieszonych powrotów podczas wdrażania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 292, a także mając na uwadze, co następuje:

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Art. 4 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej zobowiązuje Unię i państwa członkowskie do szanowania się wzajemnie i udzielania sobie wzajemnego wsparcia w wykonywaniu zadań wynikających z Traktatów.
- (2) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE ⁽¹⁾ określa wspólne normy i procedury, które mają być stosowane przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich.
- (3) 12 września 2018 r. Komisja przedstawiła wniosek dotyczący przekształcenia dyrektywy 2008/115/WE, skracając czas trwania procedur powrotu, zapewniając lepsze powiązanie między procedurami azylowymi i powrotowymi oraz skuteczniejsze stosowanie środków zapobiegających ucieczkom, przy jednoczesnym zapewnieniu poszanowania praw podstawowych zapisanych w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „Kartą”).
- (4) Nowy pakt o migracji i azylu ⁽²⁾ ma na celu – w ramach kompleksowego podejścia do zarządzania migracją – ustanowienie wspólnego unijnego systemu powrotów, łączącego silniejsze struktury wewnątrz Unii ze skuteczniejszą współpracą z państwami trzecimi w zakresie powrotów i readmisji. W podejściu tym połączono wszystkie polityki w dziedzinie migracji, azylu, integracji i zarządzania granicami, uznając, że ogólna skuteczność zależy od postępów we wszystkich obszarach. Szybszy i płynny proces migracji oraz silniejsze zarządzanie polityką w zakresie migracji i granic, współpraca z państwami trzecimi, w tym w zakresie wdrażania unijnych umów i ustaleń o readmisji, w oparciu o nowoczesne systemy informatyczne i wsparcie ze strony odpowiednich agencji UE, będą czynnikami sprzyjającymi skuteczniejszemu i trwalszemu procesowi powrotu.
- (5) Rada Europejska konsekwentnie podkreślała znaczenie jednolitej, kompleksowej i skutecznej polityki Unii w zakresie powrotów i readmisji, wzywając do podjęcia szybkich działań w celu zapewnienia skutecznych powrotów z Unii dzięki przyspieszeniu procedur powrotu. Rada Europejska zwróciła się również do państw członkowskich o wzajemne uznawanie decyzji nakazujących powrót ⁽³⁾.
- (6) W komunikacie Komisji z dnia 10 lutego 2021 r. pt. „Wzmacnianie współpracy w zakresie powrotów i readmisji w ramach sprawiedliwej, skutecznej i kompleksowej unijnej polityki migracyjnej” ⁽⁴⁾ zidentyfikowano przeszkody, które utrudniają skuteczne powroty, i wskazano, że do ich przezwyciężenia potrzebne są ulepszone procedury, które ograniczają rozdrobnienie wynikające z rozbieżnych podejść krajowych, a także ściślejsza współpraca i wzmocniona solidarność między wszystkimi państwami członkowskimi. Mechanizm oceny i monitorowania dorobku Schengen ustanowiony rozporządzeniem Rady (UE) 2022/922 ⁽⁵⁾ oraz informacje zgromadzone za pośrednictwem Europejskiej Sieci Migracyjnej ⁽⁶⁾ ustanowionej decyzją Rady 2008/381/WE umożliwiły kompleksową ocenę sposobu wdrażania unijnej polityki powrotowej przez państwa członkowskie oraz określenie istniejących luk i przeszkód.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich (Dz.U. L 348 z 24.12.2008, s. 98).

⁽²⁾ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów dotyczący nowego paktu o migracji i azylu (COM(2020) 609 final).

⁽³⁾ Konkluzje Rady Europejskiej z 9 lutego 2023 r. (EUCO 1/23).

⁽⁴⁾ COM(2021) 56 final.

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2022/922 z dnia 9 czerwca 2022 r. w sprawie ustanowienia i funkcjonowania mechanizmu oceny i monitorowania w celu weryfikacji stosowania dorobku Schengen oraz w sprawie uchylecia rozporządzenia (UE) nr 1053/2013 (Dz.U. L 160 z 15.6.2022, s. 1).

⁽⁶⁾ Decyzja Rady 2008/381/WE z dnia 14 maja 2008 r. w sprawie ustanowienia Europejskiej Sieci Migracyjnej (Dz.U. L 131 z 21.5.2008, s. 7).

- (7) W związku z utrzymującymi się wyzwaniami w dziedzinie powrotów oraz w oczekiwaniu na zakończenie negocjacji ustawodawczych, w szczególności w sprawie wniosku dotyczącego przekształcenia dyrektywy 2008/115/WE, zaleca się podjęcie dodatkowych działań umożliwiających dalszą poprawę skutecznego i wydajnego stosowania obowiązujących ram prawnych.
- (8) Zalecenie Komisji (UE) 2017/432 ⁽⁷⁾, w którym zaleca się szereg środków i działań mających na celu zwiększenie skuteczności powrotów podczas wdrażania dyrektywy 2008/115/WE, pozostaje aktualne i powinno nadal stanowić wytyczne dla państw członkowskich w zakresie szybszego procesu powrotu. Zalecenie (UE) 2017/432 włączono do zalecenia Komisji (UE) 2017/2338 ⁽⁸⁾, co umożliwiło ciągłą ocenę jego wdrażania w ramach mechanizmu oceny i monitorowania dorobku Schengen.
- (9) Wzajemne uznawanie decyzji nakazujących powrót – jako krok w kierunku wspólnego unijnego systemu powrotów – może ułatwić i przyspieszyć procesy powrotu w państwie członkowskim odpowiedzialnym za powrót oraz zacieśnić współpracę i wzajemne zaufanie pomiędzy państwami członkowskimi, aby dalej zbliżać polityki państw członkowskich w zakresie zarządzania migracją. Wzajemne uznawanie decyzji nakazujących powrót wydanych wcześniej w innym państwie członkowskim może również przyczynić się do powstrzymania migracji nieuregulowanej i zniechęcać do niedozwolonego wtórnego przemieszczania się w obrębie Unii. Dyrektywa Rady 2001/40/WE ⁽⁹⁾ określa ramy wzajemnego uznawania. Ramy te uzupełniono decyzją Rady 2004/191/WE ⁽¹⁰⁾ określającą kryteria i uzgodnienia praktyczne dotyczące rekompensaty dysproporcji finansowych wynikających ze stosowania dyrektywy 2001/40/WE, poprzedzającą znaczną część wsparcia, które od tego czasu opracowano na poziomie Unii. Postępy w zakresie wzajemnego uznawania decyzji nakazujących powrót należy również uwzględnić w toczących się dyskusjach na temat wniosku Komisji dotyczącego przekształcenia dyrektywy 2008/115/WE.
- (10) Dotychczasowy brak ogólnounijnego systemu wskazującego, czy zatrzymany obywatel państwa trzeciego podlega już decyzji nakazującej powrót wydanej przez inne państwo członkowskie, utrudnia korzystanie z zasady wzajemnego uznawania.
- (11) Od 7 marca 2023 r., kiedy zaczęto stosować rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1860 ⁽¹¹⁾, państwa członkowskie są zobowiązane niezwłocznie po wydaniu decyzji nakazującej powrót dokonać wpisu dotyczącego powrotu w Systemie Informacyjnym Schengen. Za pośrednictwem Systemu Informacyjnego Schengen państwa członkowskie mogą teraz natychmiast sprawdzić, czy obywatel państwa trzeciego zatrzymany przez właściwy organ podlega już decyzji nakazującej powrót wydanej przez inne państwo członkowskie.
- (12) Wartość dodana tej nowej funkcji w Systemie Informacyjnym Schengen zależy od aktywnego wykorzystywania wpisów dotyczących powrotu i podejmowania odpowiednich działań następczych w związku z tymi wpisami, w tym przez wzajemne uznawanie decyzji nakazującej powrót wydanej wcześniej przez inne państwo członkowskie. Może to znacznie przyspieszyć proces powrotu i zwiększyć jego skuteczność, zwłaszcza gdy powrót może być wykonany natychmiast, np. w przypadku gdy upłynął termin dobrowolnego wyjazdu wyznaczonego w decyzji nakazującej powrót przez wydające państwo członkowskie i gdy wyczerpano środki odwoławcze od takiej decyzji.
- (13) Specjalne finansowanie w ramach Funduszu Azylu, Migracji i Integracji ⁽¹²⁾ będzie wspierać wdrażanie niniejszego zalecenia, a w szczególności wzajemne uznawanie decyzji nakazujących powrót przez państwa członkowskie. Właściwe agencje UE powinny ponadto zapewniać praktyczne i operacyjne wsparcie we wdrażaniu niniejszego zalecenia.

⁽⁷⁾ Zalecenie Komisji (UE) 2017/432 z dnia 7 marca 2017 r. w sprawie zapewnienia większej skuteczności powrotów przy wdrażaniu dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE (Dz.U. L 66 z 11.3.2017, s. 15).

⁽⁸⁾ Zalecenie Komisji (UE) 2017/2338 z dnia 16 listopada 2017 r. ustanawiające wspólny „Podręcznik dotyczący powrotów” przeznaczony do stosowania przez właściwe organy państw członkowskich wykonujące zadania związane z powrotami (Dz.U. L 339 z 19.12.2017, s. 83).

⁽⁹⁾ Dyrektywa Rady 2001/40/WE z dnia 28 maja 2001 r. w sprawie wzajemnego uznawania decyzji o wydaleniu obywateli państw trzecich (Dz.U. L 149 z 2.6.2001, s. 34).

⁽¹⁰⁾ Decyzja Rady 2004/191/WE z dnia 23 lutego 2004 r. określająca kryteria oraz uzgodnienia praktyczne dotyczące rekompensaty dysproporcji finansowych wynikających ze stosowania dyrektywy Rady 2001/40/WE w sprawie wzajemnego uznawania decyzji o wydaleniu obywateli państw trzecich (Dz.U. L 60 z 27.2.2004, s. 55).

⁽¹¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1860 z dnia 28 listopada 2018 r. w sprawie użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen do celów powrotu nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich (Dz.U. L 312 z 7.12.2018, s. 1).

⁽¹²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1147 z dnia 7 lipca 2021 r. ustanawiające Fundusz Azylu, Migracji i Integracji (Dz.U. L 251 z 15.7.2021, s. 1).

- (14) Głównym wyzwaniem strukturalnym utrudniającym skuteczniejszy proces powrotu są przeszkody we współpracy i komunikacji między organami krajowymi odpowiedzialnymi za procedury azylowe i powrotowe. Wszystkie właściwe organy państw członkowskich zaangażowane na różnych etapach procesu powrotu powinny ściśle współpracować i koordynować działania.
- (15) Ścisłe powiązania między procedurami azylowymi i powrotowymi oraz szybkie procedury na granicach zewnętrznych państw członkowskich mogą znacznie zwiększyć skuteczność powrotów. W przypadku gdy odstępstwo od stosowania dyrektywy 2008/115/WE na podstawie art. 2 ust. 2 lit. a) nie ma zastosowania, konieczne jest przyspieszenie – w zakresie obecnych ram prawnych – w szczególności skutecznego powrotu obywateli państw trzecich, których wnioski o udzielenie ochrony międzynarodowej zostały odrzucone, oraz w przypadkach mających miejsce w pobliżu granicy zewnętrznej państw członkowskich poprzez szybszy proces powrotu, pod warunkiem zapewnienia poszanowania praw podstawowych tych osób podczas całego procesu powrotu.
- (16) W art. 3 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2018/1860 przewiduje się możliwość niewprowadzania do Systemu Informacyjnego Schengen wpisów dotyczących powrotu, jeśli decyzja nakazująca powrót jest wydawana na granicy zewnętrznej państwa członkowskiego i jest natychmiast wykonywana. Niemniej jednak art. 3 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2018/1860 zobowiązuje państwa członkowskie do zapewnienia niezwłocznego wprowadzania wpisów do Systemu Informacyjnego Schengen, jeżeli powrót nie został wykonany natychmiast z granic zewnętrznych.
- (17) Aby motywować i zachęcać do dobrowolnych powrotów, można wykorzystać możliwości przewidziane w dyrektywie 2008/115/WE i rozważyć odstąpienie od wydania zakazu wjazdu w odniesieniu do obywateli państw trzecich, którzy współpracują z organami i uczestniczą w programie wspomaganych dobrowolnych powrotów i reintegracji, bez uszczerbku dla obowiązków określonych w art. 11 ust. 1 dyrektywy 2008/115/WE. W takich przypadkach państwa członkowskie przedłużają w razie potrzeby termin dobrowolnego wyjazdu, zgodnie z art. 7 ust. 2 dyrektywy 2008/115/WE.
- (18) Zasadnicze znaczenie dla zapewnienia skuteczności wspólnego unijnego systemu powrotów ma zapobieganie ucieczkom i niedozwolonemu przemieszczaniu się w obrębie Unii. Potrzebne jest kompleksowe podejście, przewidujące kluczowe narzędzia oceny ryzyka ucieczki i zapobiegania mu, aby ułatwić i usprawnić ocenę tego ryzyka w indywidualnych przypadkach, wzmocnić stosowanie skutecznych alternatyw dla zatrzymania oraz zapewnić wystarczającą liczbę miejsc w ośrodkach detencyjnych – w przypadku gdy zatrzymanie jest stosowane jako środek ostateczny i przez możliwie najkrótszy okres zgodnie z art. 15 dyrektywy 2008/115/WE.
- (19) Na potrzeby wdrażania niniejszego zalecenia dostępne jest wsparcie na poziomie Unii, np. przez koordynatora UE ds. powrotów i sieć wysokiego szczebla ds. powrotów, która kieruje się strategią operacyjną w zakresie powrotów. Wsparcie operacyjne jest również dostępne za pośrednictwem właściwych agencji Unii, w szczególności Fronteksu, Agencji Unii Europejskiej ds. Azylu i Agencji Praw Podstawowych.
- (20) Krajowe organy ds. powrotów są częścią Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej, która jest odpowiedzialna za zapewnienie skutecznego wdrażania europejskiego zintegrowanego zarządzania granicami. Frontex odgrywa centralną rolę jako organ operacyjny wspólnego unijnego systemu powrotów i zapewnia państwom członkowskim pomoc na wszystkich etapach procesu powrotu w ramach swojego mandatu zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1896 ⁽¹³⁾.
- (21) Niniejsze zalecenie powinno być skierowane do wszystkich państw członkowskich związanych dyrektywą 2008/115/WE.
- (22) Państwa członkowskie zachęca się do poinstruowania swoich organów krajowych właściwych do wykonywania zadań związanych z powrotami, by przy wykonywaniu swoich obowiązków stosowały niniejsze zalecenie.
- (23) Niniejsze zalecenie jest zgodne z prawami podstawowymi i zasadami uznanymi w Karcie. Niniejsze zalecenie zapewnia w szczególności pełne poszanowanie godności ludzkiej i stosowanie art. 1, 4, 14, 18, 19, 21, 24 i 47 Karty i musi być odpowiednio wdrożone,

⁽¹³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1896 z dnia 13 listopada 2019 r. w sprawie Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej oraz uchylenia rozporządzeń (UE) nr 1052/2013 i (UE) 2016/1624 (Dz.U. L 295 z 14.11.2019, s. 1).

PRZYMUJE NINIEJSZE ZALECENIE:

Wzajemne uznawanie decyzji nakazujących powrót

- 1) W celu ułatwienia i przyspieszenia procesu powrotu państwo członkowskie odpowiedzialne za powrót nielegalnie przebywającego obywatela państwa trzeciego powinno wzajemnie uznawać wszelkie decyzje nakazujące powrót wydane wcześniej tej samej osobie przez inne państwo członkowskie, chyba że skutek takiej decyzji nakazującej powrót został zawieszony. W tym celu państwa członkowskie powinny:
 - a) w pełni wykorzystywać informacje wymieniane za pośrednictwem wpisów dotyczących powrotów w Systemie Informacyjnym Schengen określonych w rozporządzeniu (UE) 2018/1860;
 - b) zapewniać, by odciski palców były dostępne do celów umieszczenia we wpisie zgodnie z art. 4 rozporządzenia (UE) 2018/1860;
 - c) systematycznie sprawdzać w zautomatyzowanym systemie identyfikacji daktyloskopijnej Systemu Informacyjnego Schengen, czy w odniesieniu do nielegalnie przebywającego obywatela państwa trzeciego istnieje w Systemie Informacyjnym Schengen wpis dotyczący powrotu;
 - d) zapewnić, by krajowe organy odpowiedzialne za powroty ściśle współpracowały z krajowym biurem SIRENE, z uwagi na jego rolę ustanowioną rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1861⁽¹⁴⁾ oraz jego rolę w wymianie informacji zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2018/1860;
 - e) współpracować i w razie potrzeby wymieniać informacje uzupełniające, aby ułatwić uznanie i wykonanie decyzji nakazującej powrót;
 - f) zbadać sytuację danego obywatela państwa trzeciego – po wysłuchaniu tej osoby – w celu zapewnienia zgodności z prawem krajowym i art. 5 dyrektywy 2008/115/WE, przed uznaniem decyzji nakazującej powrót wydanej przez inne państwo członkowskie i przed wydaleniem. W szczególności w przypadku dzieci wykonujące państwo członkowskie powinno zapewnić należyte uwzględnienie najlepszego interesu dziecka;
 - g) powiadomić na piśmie danego obywatela państwa trzeciego o uznaniu wydanej przez inne państwo członkowskie decyzji nakazującej powrót, której ta osoba podlega. W powiadomieniu należy ponownie podać uzasadnienie faktyczne i prawne przedstawione w decyzji nakazującej powrót oraz informacje na temat dostępnych środków odwoławczych;
 - h) niezwłocznie poinformować państwo członkowskie, które wydało decyzję nakazującą powrót, o wydaleniu danego obywatela państwa trzeciego, tak aby państwo to mogło zaktualizować wpis w Systemie Informacyjnym Schengen zgodnie z art. 24 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2018/1861.

Przyspieszone powroty

- 2) W celu przyspieszenia procedur powrotu państwa członkowskie powinny ustanowić ścisłą współpracę między organami odpowiedzialnymi za decyzje o zakończeniu legalnego pobytu a organami odpowiedzialnymi za wydawanie decyzji nakazujących powrót, w tym regularną wymianę informacji i współpracę operacyjną, w oparciu o zintegrowane i skoordynowane podejście zalecane w zaleceniu (UE) 2017/432.
- 3) Aby zapewnić terminową dostępność informacji na temat tożsamości i sytuacji prawnej obywateli państw trzecich, których dotyczy decyzja nakazująca powrót, niezbędnych do monitorowania indywidualnych przypadków i podejmowania w związku z nimi działań następczych, a także aby stworzyć i zachować krajowy obraz sytuacji w zakresie powrotów, państwa członkowskie są proszone o niezwłoczne ustanowienie kompleksowego informatycznego systemu zarządzania sprawami dotyczącymi powrotów, opartego na modelu opracowanym przez Frontex na podstawie art. 48 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) 2019/1896. Państwa członkowskie powinny również w pełni wykorzystywać systemy zarządzania sprawami dotyczącymi readmisji wprowadzone w celu wspierania wdrażania umów lub uzgodnień o readmisji z państwami trzecimi.

⁽¹⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1861 z dnia 28 listopada 2018 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen (SIS) w dziedzinie odpraw granicznych, zmiany konwencji wykonawczej do układu z Schengen oraz zmiany i uchylenia rozporządzenia (WE) nr 1987/2006 (Dz.U. L 312 z 7.12.2018, s. 14).

- 4) Aby zapewnić, by po decyzji o odrzuceniu wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej szybko następowały procedury powrotu, państwa członkowskie powinny:
- a) ustanowić bezpośredni i standardowy kanał komunikacyjny między organami ds. azylu a organami ds. powrotów umożliwiającą sprawną koordynację między obiema procedurami;
 - b) wydać – w tym samym akcie lub w odrębnych aktach w tym samym czasie lub bezpośrednio po nim – decyzję nakazującą powrót i decyzję o odrzuceniu wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, wykorzystując jak najlepiej możliwość, o której mowa w art. 6 ust. 6 dyrektywy 2008/115/WE;
 - c) zapewnić możliwość wniesienia odwołania od decyzji o odrzuceniu wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej i od decyzji nakazującej powrót w tym samym czasie i do tego samego sądu lub możliwość odwołania się od obu decyzji w tym samym terminie;
 - d) zapewnić automatyczne zawieszenie wykonania decyzji nakazujących powrót w trakcie procedury odwoławczej wyłącznie w zakresie, w jakim jest to niezbędne do zapewnienia zgodności z art. 19 ust. 2 i art. 47 Karty;
 - e) podjąć kroki, aby zapewnić możliwość skorzystania ze środka odwoławczego z państwa trzeciego, w szczególności poprzez odpowiednią reprezentację prawną i wykorzystanie innowacyjnych narzędzi, takich jak wideokonferencje, pod warunkiem przestrzegania prawa do skutecznego środka odwoławczego i art. 5 dyrektywy 2008/115/WE.
- 5) Aby zapewnić szybsze powroty w pobliżu granic zewnętrznych, państwa członkowskie powinny:
- a) utworzyć mobilne zespoły wsparcia skupiające wszystkie właściwe organy odpowiedzialne za dobrowolne i przymusowe powroty oraz odpowiednie służby wspierające obejmujące tłumaczy ustnych, opiekę zdrowotną, doradztwo prawne i pracowników socjalnych;
 - b) w pobliżu strefy granic zewnętrznych utworzyć odpowiednie obiekty (w szczególności dla dzieci i rodzin), w których można by lokować obywateli państw trzecich oczekujących na powrót z poszanowaniem godności ludzkiej i praw podstawowych zapisanych w Karcie, w tym prawa do życia prywatnego i rodzinnego oraz niedyskryminacji;
 - c) w stosownych przypadkach w pełni wykorzystywać procedury przyspieszone przewidziane w umowach o readmisji zawartych między Unią lub państwami członkowskimi a państwami trzecimi, przy jednoczesnym poszanowaniu gwarancji proceduralnych, w szczególności zgodnie z art. 47 Karty;
 - d) wprowadzić – zgodnie z art. 3 ust. 1 i 2 rozporządzenia (UE) 2018/1860 – do Systemu Informacyjnego Schengen wpis dotyczący powrotu, jeżeli powrotu nie można przeprowadzić natychmiast.
- 6) Państwa członkowskie powinny opierać się na wsparciu zapewnianym przez Frontex i w pełni to wsparcie wykorzystywać, w tym wsparcie operacyjne dla organów krajowych, pomoc w identyfikacji osób powracających i uzyskiwaniu dokumentów podróży, organizację operacji powrotowych oraz wsparcie na rzecz dobrowolnego wyjazdu i reintegracji.

Zachęty do dobrowolnego powrotu

- 7) Aby nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich zachęcić do dobrowolnego powrotu, państwa członkowskie powinny ustanowić struktury doradztwa w zakresie powrotów i reintegracji, aby jak najwcześniej zapewnić im informacje i wskazówki oraz ukierunkować ich na program wspomaganych dobrowolnych powrotów i reintegracji. Państwa członkowskie powinny zapewnić, aby informacje na temat powrotu były również przekazywane w trakcie procedury azylowej, ponieważ powrót jest możliwym wynikiem tej procedury w przypadku odrzucenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej.
- 8) Państwa członkowskie powinny ponadto:
- a) rozważyć odstępianie od wydawania zakazu wjazdu obywatelom państw trzecich, którzy współpracują z właściwymi organami i którzy przystępują do programu wspomaganych dobrowolnych powrotów i reintegracji, bez uszczerbku dla art. 11 ust. 1 dyrektywy 2008/115/WE; w takich przypadkach państwa członkowskie powinny w razie potrzeby przedłużyć termin dobrowolnego wyjazdu, zgodnie z art. 7 ust. 2 dyrektywy 2008/115/WE;

- b) zapewnić łatwo dostępną i praktycznie operacyjną procedurę występowania przez obywatela państwa trzeciego z wnioskiem o cofnięcie, zawieszenie lub skrócenie zakazu wjazdu w przypadkach, w których obywatel państwa trzeciego podlegający zakazowi wjazdu opuścił terytorium państwa członkowskiego w terminie wyznaczonym na dobrowolny wyjazd, w pełni przestrzegając decyzji nakazującej powrót, zgodnie z art. 11 ust. 3 dyrektywy 2008/115/WE.

Kompleksowe podejście do problemu ucieczek

- 9) W celu ustanowienia usprawnionego i skoordynowanego procesu państwa członkowskie powinny wprowadzić kompleksowe podejście obejmujące następujące podstawowe narzędzia oceny ryzyka ucieczki i zapobiegania mu:
- a) obiektywne kryteria oceny istnienia ryzyka ucieczki w każdym indywidualnym przypadku;
 - b) skuteczne alternatywy dla zatrzymania odpowiadające różnym poziomom ryzyka ucieczki i indywidualnym okolicznościom;
 - c) zatrzymanie stosowane w ostateczności i na możliwie najkrótszy okres zgodnie z art. 15 dyrektywy 2008/115/WE i art. 6 Karty.
- 10) Aby móc ocenić, czy w indywidualnym przypadku istnieją powody pozwalające sądzić, że obywatel państwa trzeciego objęty procedurami powrotu może uciec w rozumieniu art. 3 pkt 7 dyrektywy 2008/115/WE, państwa członkowskie powinny wprowadzić do ustawodawstwa krajowego obiektywne okoliczności i kryteria, o których mowa odpowiednio w pkt 15 i 16 zalecenia (UE) 2017/432. Państwa członkowskie powinny przewidzieć szeroki zakres alternatyw dla zatrzymania, które skutecznie zapobiegają ucieczce nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich i są ukierunkowane na indywidualną sytuację danych osób. Państwa członkowskie powinny wprowadzić odpowiednie procedury pozwalające zapewnić, by obywatele państw trzecich przestrzegali takich środków. Należy przewidzieć skuteczne, ale mniej represyjne niż zatrzymanie środki, które mogą obejmować:
- a) obowiązek regularnego zgłaszania się do właściwych organów, z regularnością od 24 godzin do raz w tygodniu, w zależności od poziomu ryzyka ucieczki;
 - b) obowiązek oddania właściwym organom paszportu, dokumentu podróży lub dokumentu tożsamości;
 - c) obowiązek przebywania w wyznaczonym przez organy miejscu, takim jak prywatne mieszkanie, schronisko lub specjalny ośrodek;
 - d) obowiązek zgłaszania właściwym organom adresu miejsca zamieszkania, w tym wszelkich zmian takiego adresu;
 - e) złożenie odpowiedniej gwarancji finansowej;
 - f) wykorzystanie innowacyjnych technologii.
- 11) Państwa członkowskie powinny zapewnić, aby liczba miejsc w ośrodkach detencyjnych była zgodna z rzeczywistymi potrzebami, biorąc pod uwagę liczbę nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich, wobec których wydano decyzję nakazującą powrót, oraz szacunkową liczbę takich osób, które mają zostać odesłane w perspektywie średnio-terminowej.

Wdrażanie, monitorowanie i kontrola

- 12) Wdrażając niniejsze zalecenie, państwa członkowskie powinny opierać się na całym wsparciu udzielanym na szczeblu Unii i je w pełni wykorzystywać; w tym:
- a) wsparcie unijnego koordynatora ds. powrotów i sieci wysokiego szczebla ds. powrotów;
 - b) wsparcie ze strony właściwych agencji unijnych, w szczególności Fronteksu, Agencji Unii Europejskiej ds. Azylu, eu-LISA i Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej;
 - c) wiedzę fachową i informacje gromadzone i wymieniane w ramach unijnych sieci i grup zajmujących się kwestiami powrotów.
- 13) Do celów monitorowania wdrażania niniejszego zalecenia wzywa się państwa członkowskie, by składały Komisji roczne sprawozdania obejmujące m.in. liczbę wzajemnie uznawanych decyzji nakazujących powrót wydanych przez inne państwa członkowskie.

Sporządzono w Brukseli dnia 16 marca 2023 r.

W imieniu Komisji
Ylva JOHANSSON
Członek Komisji

REGULAMINY WEWNĘTRZNE

DECYZJA DELEGOWANA KOMITETU ADMINISTRACYJNEGO EUROPEJSKIEGO TRYBUNAŁU OBRACHUNKOWEGO nr 17-2023

z dnia 1 marca 2023 r.

w sprawie przepisów wykonawczych dotyczących korzystania z informacji opatrzonych klauzulą tajności RESTREINT UE/EU RESTRICTED w Europejskim Trybunale Obrachunkowym

KOMITET ADMINISTRACYJNY EUROPEJSKIEGO TRYBUNAŁU OBRACHUNKOWEGO,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 287,

uwzględniając decyzję Trybunału Obrachunkowego nr 41-2021 w sprawie przepisów bezpieczeństwa dotyczących ochrony informacji niejawnych UE ⁽¹⁾,

uwzględniając politykę Trybunału Obrachunkowego dotyczącą bezpieczeństwa informacji (obecnie dokument DEC 127/15 FINAL) oraz politykę klasyfikacji informacji (komunikat do personelu nr 123/2020) ⁽²⁾,

mając na uwadze, że decyzję nr 41-2021 stosuje się do wszystkich działów Trybunału Obrachunkowego i obiektów składających się na jego siedzibę,

mając na uwadze, że zgodnie z art. 1 ust. 3 i art. 5 ust. 6 decyzji nr 41-2021 Trybunał Obrachunkowy przetwarza informacje opatrzone klauzulą tajności RESTREINT UE/EU RESTRICTED w swojej siedzibie i może zawrzeć umowę o gwarantowanym poziomie usług z inną instytucją UE z siedzibą w Luksemburgu, aby móc korzystać z informacji opatrzonych klauzulą tajności CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL lub wyższą i takie informacje przechowywać w strefie bezpieczeństwa tej instytucji,

mając na uwadze, że środki bezpieczeństwa służące ochronie informacji niejawnych UE (EUCI) na wszystkich etapach ich cyklu życia mają być proporcjonalne w szczególności do ich klauzuli tajności,

mając na uwadze, że środki bezpieczeństwa mające zapewnić ochronę poufności, integralności i dostępności informacji przekazywanych Trybunałowi Obrachunkowego muszą być odpowiednie w świetle charakteru i rodzaju tych informacji,

mając na uwadze, że art. 10 ust. 10 decyzji nr 41-2021 stanowi, iż Komitet Administracyjny przyjmuje decyzję delegowaną ustanawiającą przepisy wykonawcze do tej decyzji, a zgodnie z art. 8 ust. 1 i art. 10 ust. 1 tej decyzji przepisy te mają regulować kwestie takie jak wykorzystanie i przechowywanie EUCI, a także naruszenia zasad bezpieczeństwa,

mając na uwadze, że w załączniku do decyzji nr 41-2021 określono środki bezpieczeństwa fizycznego mające zastosowanie w strefach administracyjnych, w których korzysta się z informacji opatrzonych klauzulą tajności RESTREINT UE/EU RESTRICTED i gdzie takie informacje się przechowuje,

mając na uwadze, że środki bezpieczeństwa stosowane w celu wdrożenia wspomnianej decyzji mają być zgodne z zasadami dotyczącymi bezpieczeństwa w Trybunale Obrachunkowym określonymi w art. 3 decyzji nr 41-2021,

mając na uwadze, że swoją decyzją nr 41-2021 Trybunał Obrachunkowy zagwarantował, że środki bezpieczeństwa mające zapewnić wysoki poziom ochrony EUCI są równoważne ze środkami ustanowionymi w przepisach dotyczących ochrony EUCI przyjętych przez inne instytucje, agencje i organy UE,

mając na uwadze, że Trybunał Obrachunkowy zawarł z Komisją, Radą i ESDZ uproszczone porozumienie administracyjne, które weszło w życie w dniu 27 stycznia 2023 r.,

⁽¹⁾ Dz.U. L 256 z 19.7.2021, s. 106.

⁽²⁾ Dostępna na stronie: <https://www.eca.europa.eu/en/Pages/LegalFramework.aspx>.

PRZYJMUJE NASTĘPUJĄCĄ DECYZJĘ:

ROZDZIAŁ 1

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot i zakres

1. Niniejsza decyzja określa warunki korzystania z informacji niejawnych UE (EUCI) opatrzonych klauzulą tajności RESTREINT UE/EU RESTRICTED ⁽³⁾ zgodnie z decyzją nr 41-2021.
2. Niniejszą decyzję stosuje się do wszystkich działów Trybunału Obrachunkowego i obiektów składających się na jego siedzibę. Ma ona również zastosowanie do izb i komitetów, które do celów niniejszej decyzji należy rozumieć jako działy.

Artykuł 2

Kryteria dostępu do informacji opatrzonych klauzulą tajności RESTREINT UE/EU RESTRICTED

1. Dostęp do informacji niejawnych opatrzonych klauzulą tajności RESTREINT UE/EU RESTRICTED można uzyskać po:
 - a) ustaleniu potrzeby posiadania przez daną osobę dostępu do niektórych informacji opatrzonych klauzulą tajności RESTREINT UE/EU RESTRICTED, aby mogła ona pełnić funkcję lub wykonać zadanie służbowe dla Trybunału Obrachunkowego;
 - b) poinformowaniu danej osoby o zasadach i odpowiednich normach bezpieczeństwa oraz wytycznych dotyczących ochrony informacji opatrzonych klauzulą tajności RESTREINT UE/EU RESTRICTED;
 - c) zapoznaniu się przez daną osobę z jej obowiązkami w zakresie ochrony przedmiotowych informacji.
2. Stażystom Trybunału Obrachunkowego nie przydziela się obowiązków, które wymagają dostępu do informacji opatrzonych klauzulą tajności RESTREINT UE/EU RESTRICTED.
3. Innym kategoriom pracowników odmawia się dostępu lub udziela się go zgodnie z tabelą zamieszczoną w załączniku.

ROZDZIAŁ 2

TWORZENIE INFORMACJI OPATRZONYCH KLAUZULĄ TAJNOŚCI RESTREINT UE/EU RESTRICTED

Artykuł 3

Wytwórca

Chociaż wytwórcą w rozumieniu art. 2 decyzji nr 41-2021 jest instytucja, agencja lub organ UE, państwo członkowskie, państwo trzecie lub organizacja międzynarodowa, w ramach właściwości których wytworzono informacje niejawne lub wprowadzono je do struktur UE, autor informacji opatrzonych klauzulą tajności RESTREINT UE/EU RESTRICTED niekoniecznie będzie taki sam.

⁽³⁾ Zgodnie z art. 1 ust. 2 decyzji nr 41-2021 informacje opatrzone klauzulą tajności RESTREINT UE/EU RESTRICTED oznaczają „informacje i materiały, których nieuprawnione ujawnienie mogłoby być niekorzystne dla interesów Unii Europejskiej lub co najmniej jednego państwa członkowskiego”.

Artykuł 4

Nadawanie klauzuli tajności

1. Pracownicy sporządzający dokument na podstawie informacji w rozumieniu art. 1 – w kontekście art. 3 ust. 6 decyzji nr 41-2021 lub w innych przypadkach – zawsze rozważają, czy dokument ten wymaga opatrzenia klauzulą tajności. Ujawnienie dokumentu jako EUCI wymaga oceny i decyzji wytwórcy, czy ujawnienie dokumentu osobom nieupoważnionym mogłoby zaszkodzić interesom Unii Europejskiej lub co najmniej jednego państwa członkowskiego. Jeżeli autorzy mają wątpliwości, czy sporządzany przez nich dokument uzasadnia opatrzenie go klauzulą tajności RESTREINT UE/EU RESTRICTED, powinni skonsultować się z odpowiedzialnym kierownikiem lub dyrektorem.
2. Dokument opatruje się co najmniej klauzulą tajności RESTREINT UE/EU RESTRICTED, jeżeli jego nieuprawnione ujawnienie mogłoby między innymi:
 - a) niekorzystnie wpłynąć na stosunki dyplomatyczne;
 - b) spowodować znaczne niedogodności dla osób fizycznych;
 - c) utrudnić utrzymanie skuteczności operacyjnej lub bezpieczeństwa oddelegowanych pracowników państw członkowskich lub innych uczestniczących podmiotów;
 - d) naruszyć zobowiązania do zachowania poufności informacji przedstawionych przez osoby trzecie;
 - e) utrudnić prowadzenie śledztwa lub ułatwić popełnienie przestępstwa;
 - f) niekorzystnie wpłynąć na przebieg handlowych lub politycznych negocjacji prowadzonych przez Unię lub państwa członkowskie z innymi podmiotami,
 - g) poważnie utrudnić skuteczny rozwój lub skuteczną realizację polityki UE;
 - h) utrudnić odpowiednie zarządzanie Unią i ogólnie jej działaniami;
 - i) prowadzić do odkrycia informacji niejawnych na wyższym poziomie.
3. Wytwórcy mogą podjąć decyzję o nadaniu standardowej klauzuli tajności kategoriom informacji, które regularnie wytwarzają. Muszą jednak dopilnować, aby poszczególne informacje otrzymały odpowiednią klauzulę tajności.

Artykuł 5

Postępowanie z wersjami wstępnymi dokumentów

1. Informacjom nadaje się klauzulę tajności natychmiast po ich wytworzeniu. Osobiste notatki, wersje wstępne dokumentów lub wiadomości zawierające informacje, w przypadku których uzasadnione jest nadanie klauzuli tajności na poziomie RESTREINT UE/EU RESTRICTED, należy od początku oznaczać jako takie oraz tworzyć i przetwarzać zgodnie z niniejszą decyzją.
2. Jeżeli w przypadku ostatecznej wersji dokumentu nie jest już uzasadnione nadanie klauzuli tajności na poziomie RESTREINT UE/EU RESTRICTED, klauzula tajności zostaje zniesiona.

Artykuł 6

Rejestr materiału źródłowego

Aby umożliwić sprawowanie kontroli przez wytwórcę zgodnie z art. 13, wytwórcy dokumentów opatrzonych klauzulą RESTREINT UE/EU RESTRICTED prowadzą w stopniu, w jakim to możliwe, rejestr wszelkich niejawnych źródeł wykorzystywanych do tworzenia dokumentów niejawnych, w tym szczegółowych informacji o źródłach pochodzących pierwotnie z państw członkowskich UE, organizacji międzynarodowych lub państw trzecich. W stosownych przypadkach zagregowane informacje niejawne są oznakowane w taki sposób, aby zachować identyfikację wytwórców wykorzystanych niejawnych materiałów źródłowych.

Artykuł 7

Nadawanie klauzuli tajności częściom dokumentu

1. Zgodnie z art. 3 ust. 1 decyzji nr 41-2021 ogólna klauzula tajności dokumentu jest co najmniej tak wysoka jak klauzula tajności tej części dokumentu, która została oznaczona najwyższą klauzulą tajności. W przypadku zebrania informacji pochodzących z różnych źródeł sprawdza się ostateczną wersję zagregowanego dokumentu w celu określenia jego ogólnej klauzuli tajności, gdyż może istnieć konieczność nadania mu klauzuli tajności wyższej niż klauzule jego poszczególnych części.
2. Dokumenty, które zawierają części niejawne i jawne, są sporządzane i oznaczane w taki sposób, aby części oznaczone różnymi klauzulami tajności lub części podlegające różnemu poziomowi ochrony można było łatwo zidentyfikować i w razie potrzeby wyodrębnić. Umożliwia to odpowiednie korzystanie z każdej części po wyodrębnieniu jej od pozostałych elementów.

Artykuł 8

Pełne oznaczenie klauzuli tajności

1. Informację, w przypadku której uzasadnione jest nadanie klauzuli tajności, należy oznaczyć i przetwarzać jako taką niezależnie od jej postaci fizycznej. Poziom klauzuli tajności należy wyraźnie zakomunikować odbiorcom albo przez oznaczenie klauzuli tajności, jeżeli informacja jest przekazywana w formie pisemnej, niezależnie od tego, czy na papierze, na przenośnych nośnikach informacji czy w systemie teleinformatycznym (zwany dalej „CIS”), albo przez stosowną wypowiedź, jeżeli jest przekazywana ustnie, np. w trakcie rozmowy lub prezentacji. Materiał niejawny należy oznaczyć fizycznie, aby umożliwić łatwą identyfikację jego klauzuli tajności.
2. Na dokumentach pełne oznaczenie klauzuli tajności RESTREINT UE/EU RESTRICTED zapisuje się drukowanymi literami, w całości w języku francuskim i angielskim (najpierw w języku francuskim), zgodnie z ust. 3. Oznaczenia nie tłumaczy się na inne języki.
3. Oznaczenie klauzuli tajności RESTREINT UE/EU RESTRICTED nanosi się w następujący sposób:
 - a) pośrodku na górze i na dole każdej strony dokumentu;
 - b) pełne oznaczenie klauzuli tajności w jednym wierszu, bez spacji po obu stronach ukośnika;
 - c) wielkimi literami, czarną, pogrubioną czcionką Times New Roman 16 i otoczone z każdej strony ramką.
4. Tworząc dokument opatrzony klauzulą tajności RESTREINT UE/EU RESTRICTED:
 - a) każdą stronę wyraźnie oznacza się poziomem klauzuli tajności;
 - b) numeruje się każdą stronę;
 - c) na dokumencie umieszcza się numer referencyjny i temat, który sam w sobie nie stanowi informacji niejawnej, chyba że z jego oznaczenia wynika inaczej;
 - d) w miarę możliwości na pierwszej stronie wymienia się wszystkie załączniki i dodatki;
 - e) na dokumencie umieszcza się datę jego utworzenia.

Artykuł 9

Skrócone oznaczenie klauzuli tajności R-UE/EU-R

Skrót R-UE/EU-R można stosować do wskazania poziomu tajności poszczególnych części dokumentu opatrzonego klauzulą RESTREINT UE/EU RESTRICTED lub w przypadku, gdy nie można wstawić pełnego oznaczenia klauzuli tajności, na przykład na małym przenośnym nośniku informacji. Można go stosować w tekście, w którym powtarzanie pełnego oznaczenia klauzuli tajności jest kłopotliwe. Skrótu nie używa się zamiast pełnych oznaczeń klauzuli tajności w nagłówku i stopce dokumentu.

*Artykuł 10***Inne zastrzeżenia**

1. Dokumenty z klauzulą RESTREINT UE/EU RESTRICTED mogą być opatrzone innymi oznaczeniami lub zastrzeżeniami określającymi na przykład dziedzinę, której dotyczy dokument, lub szczególny krąg odbiorców, zgodnie z zasadą ograniczonego dostępu. Na przykład:

RELEASABLE TO LIECHTENSTEIN

2. Dokumenty z klauzulą RESTREINT UE/EU RESTRICTED mogą być opatrzone oznaczeniem zastrzegającym dotyczącym bezpieczeństwa, które zawiera szczegółowe instrukcje na temat korzystania z dokumentów i zarządzania tymi dokumentami.

3. O ile to możliwe, wszelkie wskazania dotyczące zniesienia klauzuli tajności umieszcza się na pierwszej stronie dokumentu w momencie jego tworzenia. Na przykład można zastosować następujące oznaczenie:

RESTREINT UE/EU RESTRICTED

do dnia [dd.mm.rrrr]

*Artykuł 11***Elektroniczne przetwarzanie**

1. Dokumenty opatrzone klauzulą RESTREINT UE/EU RESTRICTED tworzy się przy użyciu środków elektronicznych, o ile są one dostępne.

2. Do tworzenia informacji na poziomie RESTREINT UE/EU RESTRICTED pracownicy Trybunału Obrachunkowego wykorzystują akredytowany CIS (zob. art. 6 decyzji nr 41-2021). Pracownicy konsultują się z urzędnikiem do spraw bezpieczeństwa informacji (ISO), jeśli istnieją jakiegokolwiek wątpliwości co do tego, który CIS można zastosować. W porozumieniu z ISO w okolicznościach nadzwyczajnych lub w przypadku szczególnych konfiguracji technicznych zastosowanie mogą mieć procedury szczególne.

3. Dokumentów opatrzonych klauzulą RESTREINT UE/EU RESTRICTED, w tym ich wersji wstępnych, zgodnie z wymogami art. 5, nie wysyła się zwykłą niezabezpieczoną pocztą elektroniczną, nie drukuje ani nie skanuje na standardowych drukarkach lub skanerach, ani nie korzysta się z nich na osobistych urządzeniach członków personelu. Do drukowania dokumentów opatrzonych klauzulą RESTREINT UE/EU RESTRICTED używa się wyłącznie drukarek lub kopiarek podłączonych do samodzielnych komputerów lub do akredytowanego systemu.

*Artykuł 12***Dystrybucja**

Nadawca dokumentów opatrzonych klauzulą RESTREINT UE/EU RESTRICTED decyduje o tym, komu przekazać informacje, zgodnie z zasadą ograniczonego dostępu. W razie potrzeby sporządza się listę dystrybucyjną w celu dalszego egzekwowania zasady ograniczonego dostępu.

ROZDZIAŁ 3

**POSTĘPOWANIE W PRZYPADKU ISTNIEJĄCYCH INFORMACJI OPATRZONYCH KLAUZULĄ TAJNOŚCI
RESTREINT UE/EU RESTRICTED***Artykuł 13***Kontrola wytwórcy**

1. Wytwórca sprawuje „kontrolę wytwórcy” nad informacjami opatrzonymi klauzulą tajności RESTREINT UE/EU RESTRICTED, które stworzył. Należy uzyskać uprzednią pisemną zgodę wytwórcy, zanim będzie można:

- a) znieść klauzulę tajności wobec informacji;
- b) wykorzystać te informacje do celów innych niż cele ustalone przez wytwórcę;
- c) udostępnić informacje państwu trzeciemu lub organizacji międzynarodowej;
- d) ujawnić informacje stronie spoza Trybunału Obrachunkowego, ale z terytorium UE;
- e) ujawnić informacje wykonawcy lub potencjalnemu wykonawcy znajdującemu się w państwie trzecim.

2. Posiadaczom informacji opatrzonych klauzulą tajności RESTREINT UE/EU RESTRICTED udzielono dostępu do informacji niejawnych w celu umożliwienia im wykonywania obowiązków. Są oni odpowiedzialni za prawidłowe korzystanie z informacji, ich przechowywanie i ochronę zgodnie z decyzją nr 41-2021. W przeciwieństwie do wytwórców informacji niejawnych posiadacze nie są uprawnieni do decydowania o zniesieniu klauzuli tajności lub dalszym udostępnianiu informacji opatrzonych klauzulą RESTREINT UE/EU RESTRICTED państwom trzecim lub organizacjom międzynarodowym.

3. Jeżeli nie można zidentyfikować wytwórcy informacji opatrzonych klauzulą tajności RESTREINT UE/EU RESTRICTED, kontrolę wytwórcy sprawuje dział Trybunału Obrachunkowego dysponujący tymi informacjami niejawnymi. W przypadku gdy posiadacz informacji uzna za konieczne udostępnienie informacji opatrzonych klauzulą tajności RESTREINT UE/EU RESTRICTED państwu trzeciemu lub organizacji międzynarodowej, Trybunał Obrachunkowy zasięga porady jednej ze stron porozumienia w sprawie bezpieczeństwa informacji zawartego z tym państwem trzecim lub organizacją międzynarodową.

*Artykuł 14***CIS odpowiedni do korzystania z informacji opatrzonych klauzulą tajności RESTREINT UE/EU RESTRICTED**

Z informacji opatrzonych klauzulą tajności RESTREINT UE/EU RESTRICTED korzysta się i przekazuje się je drogą elektroniczną, o ile jest ona dostępna. Zgodnie z art. 6 decyzji nr 41-2021 stosuje się wyłącznie CIS i sprzęt akredytowany przez inną instytucję, organ lub agencję UE bądź przez Trybunał Obrachunkowy.

*Artykuł 15***Szczególne środki dotyczące informacji opatrzonych klauzulą tajności RESTREINT UE/EU RESTRICTED na przenośnych nośnikach informacji**

1. Stosowanie przenośnych nośników informacji podlega kontroli i ewidencjonowaniu. Stosuje się wyłącznie przenośne nośniki informacji dostarczone przez Trybunał Obrachunkowy lub inną instytucję, organ lub agencję UE, zatwierdzone przez ISO Trybunału Obrachunkowego oraz zaszyfrowane przy użyciu produktu zatwierdzonego przez ISO Trybunału. Do przenoszenia informacji niejawnych nie stosuje się osobistych przenośnych nośników informacji ani nośników dostarczanych bezpłatnie na konferencjach, seminariach itp. W miarę możliwości stosuje się przenośne nośniki klasy TEMPEST zgodnie z wytycznymi ISO.

2. W przypadku gdy z dokumentu niejawnego korzysta się lub przechowuje go w formie elektronicznej na przenośnych nośnikach informacji, takich jak pamięci USB, dyski twarde USB, płyty CD, płyty DVD lub karty pamięci (w tym dyski SSD ⁽⁴⁾), oznaczenie klauzuli tajności musi być wyraźnie widoczne na wyświetlanych informacjach, a także w nazwie pliku i na przenośnym nośniku informacji.

(⁴) SSD oznacza półprzewodnikowe urządzenie pamięci masowej, napęd półprzewodnikowy lub dysk półprzewodnikowy.

3. Pracownicy mają na uwadze, że w przypadku przechowywania dużych ilości informacji niejawnych na przenośnych nośnikach informacji urządzenie może wymagać wyższego poziomu klauzuli tajności.
4. Do przesyłania informacji opatrzonych klauzulą tajności RESTREINT UE/EU RESTRICTED na przenośne nośniki informacji lub z takich nośników wykorzystuje się wyłącznie CIS, które uzyskały odpowiednią akredytację.
5. Podczas pobierania informacji opatrzonych klauzulą tajności RESTREINT UE/EU RESTRICTED na przenośne nośniki informacji szczególną uwagę zwraca się na zapewnienie, aby przed przesłaniem danych nośniki nie zawierały wirusów ani złośliwego oprogramowania.
6. W stosownych przypadkach przenośne nośniki informacji wykorzystuje się zgodnie z wszelkimi procedurami bezpiecznej eksploatacji związanymi ze stosowanym systemem szyfrowania.
7. Dokumenty zapisane na przenośnych nośnikach informacji, które nie są już potrzebne albo zostały przeniesione do odpowiedniego CIS, zostają bezpiecznie usunięte lub skasowane przy użyciu zatwierdzonych produktów lub metod. O ile nie przechowuje się ich w odpowiednim zamkniętym meblu biurowym, przenośne nośniki informacji zostają zniszczone, gdy nie są już potrzebne. W przypadku każdego zniszczenia lub skasowania stosuje się metodę zgodną z przepisami bezpieczeństwa Trybunału Obrachunkowego. Prowadzi się spis przenośnych nośników oraz rejestruje ich zniszczenie.

Artykuł 16

Korzystanie z informacji opatrzonych klauzulą tajności RESTREINT UE/EU RESTRICTED i ich przechowywanie

1. Zgodnie z art. 5 ust. 8 i art. 6 ust. 9 decyzji nr 41-2021 z informacji opatrzonych klauzulą tajności RESTREINT UE/EU RESTRICTED można korzystać w strefie administracyjnej ^(⁵) lub w strefie bezpieczeństwa w Komisji ^(⁶) zgodnie z zapisami umowy o gwarantowanym poziomie usług zawartej w tym celu przez Trybunał Obrachunkowy z Komisją, w następujący sposób:

- pracownicy zamykają drzwi biura podczas korzystania z informacji opatrzonych klauzulą tajności RESTREINT UE/EU RESTRICTED,
- pracownicy chowają wszelkie informacje opatrzone klauzulą tajności RESTREINT UE/EU RESTRICTED lub je przykrywają podczas przyjmowania osób odwiedzających,
- pracownicy nie pozostawiają informacji opatrzonych klauzulą tajności RESTREINT UE/EU RESTRICTED widocznych, gdy biuro jest nieużywane,
- ekrany, na których wyświetla się informacje opatrzone klauzulą tajności RESTREINT UE/EU RESTRICTED, są przez cały czas odwrócone od okien i drzwi, aby zapobiec potencjalnemu podpatrzeniu.

2. Z informacji opatrzonych klauzulą tajności RESTREINT UE/EU RESTRICTED można tymczasowo korzystać poza strefą bezpieczeństwa lub strefą administracyjną, pod warunkiem że posiadacz zobowiązał się do zastosowania środków zastępczych w celu zapewnienia ochrony tych informacji przed dostępem osób nieupoważnionych. Środki zastępcze obejmują co najmniej następujące elementy:

- informacji opatrzonych klauzulą tajności RESTREINT UE/EU RESTRICTED nie czyta się w miejscach publicznych,
- EUCI znajdują się przez cały czas pod osobistą kontrolą posiadacza,
- gdy dokumenty nie są czytane ani omawiane, przechowuje się je w odpowiednim zamkniętym meblu,
- podczas czytania lub omawiania dokumentu drzwi do pomieszczenia są zamknięte,
- szczegółowych informacji dotyczących dokumentu nie omawia się przez niezabezpieczoną linię telefoniczną ani w nieszyfrowanej wiadomości e-mail,
- dokument można kopiować lub skanować tylko na samodzielnym lub akredytowanym urządzeniu,

^(⁵) Jak określono w załączniku do decyzji nr 41-2021.

^(⁶) Jak określono w art. 18 decyzji (UE, Euratom) 2015/444 z dnia 13 marca 2015 r. w sprawie przepisów bezpieczeństwa dotyczących ochrony informacji niejawnych UE (Dz.U. L 72 z 17.3.2015, s. 53).

- z dokumentu korzysta się i tymczasowo przetrzymuje poza strefą administracyjną lub strefą bezpieczeństwa przez jak najkrótszy niezbędny czas,
 - posiadacz nie wyrzuca dokumentu niejawnego, ale zwraca go w celu przechowywania w strefie administracyjnej lub strefie bezpieczeństwa bądź zapewnia jego zniszczenie w zatwierdzonej niszczarce ⁽⁷⁾.
3. Informacje opatrzone klauzulą tajności RESTREINT UE/EU RESTRICTED w formie papierowej przechowywane są w zamkniętym meblu biurowym w strefie administracyjnej lub w strefie bezpieczeństwa. Tymczasowo można przechowywać je poza strefą bezpieczeństwa lub strefą administracyjną, pod warunkiem że posiadacz zobowiązał się do zastosowania środków zastępczych.
4. Dalsze wskazówki można uzyskać od ISO.
5. Wszelkie podejrzewane lub faktyczne zdarzenia naruszające bezpieczeństwo związane z dokumentem zgłasza się możliwie najszybciej ISO.

Artykuł 17

Kopiowanie i tłumaczenie informacji opatrzonych klauzulą tajności RESTREINT UE/EU RESTRICTED

1. Informacje opatrzone klauzulą tajności RESTREINT UE/EU RESTRICTED można kopiować lub tłumaczyć na polecenie posiadacza, pod warunkiem że wytwórca nie zgłosił żadnych oznaczeń zastrzegających. Nie wykonuje się jednak więcej kopii, niż jest to bezwzględnie konieczne.
2. W przypadku powielania tylko części dokumentu niejawnego obowiązują takie same warunki, jak w przypadku kopiowania pełnego dokumentu. Wyciągom z dokumentów nadaje się również klauzulę tajności RESTREINT UE/EU RESTRICTED, chyba że wytwórca wyraźnie oznaczył je jako jawne.
3. Środki bezpieczeństwa mające zastosowanie do oryginalnych informacji stosuje się również do ich kopii i tłumaczeń.

Artykuł 18

Ogólne zasady dotyczące przenoszenia informacji opatrzonych klauzulą tajności RESTREINT UE/EU RESTRICTED

1. O ile to możliwe, informacje opatrzone klauzulą tajności RESTREINT UE/EU RESTRICTED, które należy zabrać poza strefę bezpieczeństwa lub strefę administracyjną, przesyła się drogą elektroniczną za pomocą odpowiednio akredytowanych środków lub przy użyciu zatwierdzonych produktów kryptograficznych.
2. W zależności od dostępnych środków lub szczególnych okoliczności informacje opatrzone klauzulą tajności RESTREINT UE/EU RESTRICTED można przenosić fizycznie w postaci dokumentów papierowych lub na przenośnych nośnikach informacji. Stosowanie przenośnych nośników informacji do przenoszenia informacji opatrzonych klauzulą tajności RESTREINT UE/EU RESTRICTED ma pierwszeństwo przed wysyłaniem dokumentów papierowych.
3. Dozwolone jest stosowanie wyłącznie przenośnych nośników informacji zaszyfrowanych przy użyciu produktu zatwierdzonego przez ISO Trybunału Obrachunkowego. Z informacji opatrzonych klauzulą tajności RESTREINT UE/EU RESTRICTED na przenośnych nośnikach informacji, które nie są chronione przy użyciu produktu szyfrującego zatwierdzonego przez ISO, korzysta się w taki sam sposób, jak z egzemplarza papierowego.
4. Przesyłka może zawierać więcej niż jedną informację opatrzoną klauzulą tajności RESTREINT UE/EU RESTRICTED, pod warunkiem przestrzegania zasady ograniczonego dostępu.
5. Zastosowane opakowanie zapewnia, aby zawartość nie była widoczna. Informacje opatrzone klauzulą tajności RESTREINT UE/EU RESTRICTED przenosi się w nieprzezroczystym opakowaniu, takim jak koperta, nieprzezroczysta teczka lub aktówka. Na zewnętrznej stronie opakowania nie umieszcza się żadnego oznaczenia wskazującego na rodzaj lub poziom klauzuli tajności jego zawartości. Oznaczenie RESTREINT UE/EU RESTRICTED umieszcza się na wewnętrznej warstwie opakowania, jeżeli jej się używa. Na obu warstwach opakowania umieszcza się imię i nazwisko docelowego odbiorcy, stanowisko i adres, a także adres zwrotny na wypadek braku możliwości dostawy.

⁽⁷⁾ Więcej informacji na ten temat można znaleźć w art. 39 poniżej.

6. Wszelkie zdarzenia naruszające bezpieczeństwo związane z informacjami opatrzonymi klauzulą tajności RESTREINT UE/EU RESTRICTED, które są przenoszone przez pracowników lub kurierów, należy zgłaszać Dyrektorowi Dyrekcji ds. Kadr, Finansów i Usług Ogólnych za pośrednictwem ISO w celu przeprowadzenia dalszego dochodzenia.

Artykuł 19

Osobiste przenoszenie przenośnych nośników informacji

1. Do przenośnych nośników informacji używanych do przenoszenia informacji opatrzonych klauzulą tajności RESTREINT UE/EU RESTRICTED dołącza się list przewozowy, w którym wyszczególnia się przenośne nośniki informacji zawierające informacje niejawne, a także wszystkie zawarte na nich pliki, aby umożliwić odbiorcy dokonanie niezbędnych weryfikacji.
2. Na nośnikach przechowuje się wyłącznie dokumenty, które mają być dostarczone. Na przykład wszystkie informacje niejawne na jednej pamięci USB muszą być przeznaczone dla tego samego odbiorcy. Nadawca ma na uwadze, że przechowywanie dużych ilości informacji niejawnych na takich urządzeniach może wymagać wyższego poziomu klauzuli tajności dla całego urządzenia.
3. Do przenoszenia informacji opatrzonych klauzulą tajności RESTREINT UE/EU RESTRICTED używa się wyłącznie przenośnych nośników informacji z odpowiednim oznaczeniem klauzuli tajności.

Artykuł 20

Przenoszenie dokumentów opatrzonych klauzulą tajności RESTREINT UE/EU RESTRICTED w obrębie budynków Trybunału Obrachunkowego

1. Pracownicy mogą przenosić dokumenty opatrzone klauzulą tajności RESTREINT UE/EU RESTRICTED w obrębie budynku Trybunału Obrachunkowego lub między instytucjami, agencjami lub organami UE, ale dokumenty te przez cały czas pozostają w posiadaniu osoby je przenoszącej i nie są czytane w miejscach publicznych.
2. Dokumenty opatrzone klauzulą tajności RESTREINT UE/EU RESTRICTED można przysyłać pocztą wewnętrzną do innych biur Trybunału Obrachunkowego w pojedynczej zwykłej nieprzezroczystej kopercie, ale bez wskazywania po zewnętrznej stronie, że zawartość przesyłki jest niejawna.

Artykuł 21

Przenoszenie dokumentów opatrzonych klauzulą tajności RESTREINT UE/EU RESTRICTED na terytorium Unii

1. Informacje opatrzone klauzulą tajności RESTREINT UE/EU RESTRICTED mogą być przenoszone przez pracowników lub kurierów Trybunału Obrachunkowego bądź innej instytucji, organu lub agencji UE w dowolne miejsce na terytorium Unii, pod warunkiem że postępują oni zgodnie z następującymi instrukcjami:
 - a) do dostarczania informacji opatrzonych klauzulą tajności RESTREINT UE/EU RESTRICTED stosuje się nieprzezroczystą kopertę lub opakowanie. Po zewnętrznej stronie nie umieszcza się żadnego oznaczenia wskazującego na rodzaj zawartości lub poziom jej klauzuli tajności;
 - b) informacje opatrzone klauzulą tajności RESTREINT UE/EU RESTRICTED przez cały czas znajdują się w posiadaniu osoby je przenoszącej;
 - c) koperty ani opakowania nie otwiera się w trakcie przenoszenia, a informacji nie czyta w miejscach publicznych.
2. Pracownicy, którzy chcą przesłać informacje opatrzone klauzulą tajności RESTREINT UE/EU RESTRICTED do innych miejsc w Unii, mogą zlecić dostarczenie ich w jeden z następujących sposobów:
 - za pośrednictwem krajowych operatorów pocztowych zapewniających śledzenie przesyłki lub określonych komercyjnych firm kurierskich, które gwarantują osobisty przewóz, pod warunkiem że spełniają one wymogi określone w art. 23 niniejszej decyzji,
 - za pośrednictwem kuriera wojskowego, rządowego lub dyplomatycznego w porozumieniu z pracownikami kancelarii informacji zastrzeżonych.

Artykuł 22

Przenoszenie informacji opatrzonych klauzulą tajności RESTREINT UE/EU RESTRICTED z terytorium państwa trzeciego lub na jego terytorium

1. Pracownicy mogą osobiście przenosić informacje niejawne opatrzone klauzulą tajności RESTREINT UE/EU RESTRICTED między terytorium Unii a terytorium państwa trzeciego.
2. Pracownicy kancelarii informacji zastrzeżonych mogą zlecić dostarczenie ich w jeden z następujących sposobów:
 - przenoszenie za pośrednictwem operatorów pocztowych zapewniających śledzenie przesyłki lub komercyjnych firm kurierskich, które gwarantują osobisty przewóz,
 - przenoszenie za pośrednictwem kuriera wojskowego lub dyplomatycznego.
3. W przypadku osobistego przenoszenia dokumentów papierowych albo przenośnych nośników informacji opatrzonych klauzulą RESTREINT UE/EU RESTRICTED pracownicy stosują się do wszystkich następujących dodatkowych środków:
 - podczas przejazdu transportem publicznym informacje niejawne należy umieścić w aktówce lub torbie, która pozostaje pod osobistą opieką osoby je przenoszącej. Nie umieszcza się jej w luku bagażowym,
 - informacje opatrzone klauzulą tajności RESTREINT UE/EU RESTRICTED dostarcza się w dwuwarstwowym opakowaniu. Na wewnętrznej warstwie opakowania umieszcza się urzędową pieczęć wskazującą, że jest to przesyłka urzędowa i nie podlega kontroli bezpieczeństwa,
 - osoba przenosząca posiada list kurierski wystawiony przez kancelarię informacji zastrzeżonych, który poświadcza, że jest ona upoważniona do przenoszenia przesyłki z klauzulą tajności RESTREINT UE/EU RESTRICTED.

Artykuł 23

Przenoszenie przez kurierów komercyjnych

1. Do celów niniejszej decyzji „kurierzy komercyjni” obejmują krajowych operatorów pocztowych i komercyjne firmy kurierskie oferujące usługę, w ramach której informacje są odpłatnie dostarczane i przekazywane osobiście albo śledzone.
2. Kurierzy komercyjni mogą korzystać z usług podwykonawcy. Odpowiedzialność za stosowanie się do niniejszej decyzji spoczywa jednak na firmie kurierskiej.
3. Jeżeli docelowy odbiorca znajduje się poza terytorium UE, stosuje się dwie warstwy opakowania. Przygotowując przesyłki niejawne, nadawca musi pamiętać, że komercyjne firmy kurierskie dostarczają przesyłki z klauzulą tajności RESTREINT UE/EU RESTRICTED wyłącznie docelowemu odbiorcy, należycie upoważnionemu zastępcy, urzędnikowi kontroli kancelarii lub jego należycie upoważnionemu zastępcy lub recepcjoniście. W celu zmniejszenia ryzyka, że przesyłka może nie dotrzeć do docelowego odbiorcy, na zewnętrznej i, w stosownych przypadkach, wewnętrznej warstwie opakowania przesyłki umieszcza się adres zwrotny.
4. W przypadku informacji opatrzonych klauzulą tajności RESTREINT UE/EU RESTRICTED nie korzysta się z usług oferowanych przez komercyjnych kurierów, którzy zapewniają przekazywanie przesyłek poleconych zawierających dokumenty drogą elektroniczną.

Artykuł 24

Inne szczególne warunki dotyczące postępowania

1. Należy przestrzegać wszelkich warunków przenoszenia określonych w umowie o bezpieczeństwie informacji lub w porozumieniach administracyjnych. W razie wątpliwości pracownicy konsultują się z ISO lub kancelarią informacji zastrzeżonych.
2. Wymóg podwójnego opakowania można znieść w przypadku informacji niejawnych chronionych przy użyciu zatwierdzonych produktów kryptograficznych. Do celów związanych z adresowaniem, a także w związku z faktem, że na przenośnym nośniku informacji umieszcza się jednoznaczne oznaczenie klauzuli tajności, nośnik przenosi się jednak co najmniej w zwykłej kopercie, ale mogą być wymagane dodatkowe środki ochrony fizycznej, takie jak koperty z folią bąbelkową.

ROZDZIAŁ 4

POSIEDZENIA NIEJAWNE

Artykuł 25

Przygotowanie do posiedzenia z klauzulą tajności RESTREINT UE/EU RESTRICTED

1. Posiedzenia, na których mają być omawiane informacje opatrzone klauzulą tajności RESTREINT UE/EU RESTRICTED, odbywają się wyłącznie w sali posiedzeń, która uzyskała akredytację na odpowiednim lub wyższym poziomie. Jeżeli nie są one dostępne, pracownicy zasięgają porady ISO.
2. Zasadniczo porządki obrad nie powinny być niejawne. Jeżeli w porządku obrad wspomina się o dokumentach niejawnych, sam porządek obrad nie staje się automatycznie niejawny. Punkty porządku obrad formułuje się w taki sposób, aby uniknąć zagrożenia dla ochrony interesów Unii lub co najmniej jednego państwa członkowskiego.
3. Jeżeli do porządku obrad mają zostać dołączone pliki elektroniczne zawierające informacje opatrzone klauzulą tajności RESTREINT UE/EU RESTRICTED, ich ochrona przy użyciu produktów kryptograficznych zatwierdzonych przez ISO Trybunału Obrachunkowego jest obowiązkowa.
4. Organizatorzy posiedzenia przypominają uczestnikom, że wszelkie uwagi przesłane do punktu porządku obrad opatrzonego klauzulą tajności RESTREINT UE/EU RESTRICTED nie mogą być wysyłane zwykłymi niezabezpieczonymi wiadomościami e-mail ani innymi środkami, które nie zostały odpowiednio akredytowane zgodnie z art. 11 niniejszej decyzji.
5. Organizatorzy posiedzenia dążą do łączenia punktów z klauzulą tajności RESTREINT UE/EU RESTRICTED kolejno w porządku obrad, aby ułatwić sprawny przebieg posiedzenia. Podczas dyskusji na temat punktów niejawnych mogą być obecne wyłącznie osoby posiadające dostęp w ramach zasady ograniczonego dostępu.
6. W samym zaproszeniu uprzedza się uczestników, że na posiedzeniu będą omawiane tematy niejawne i że zastosowanie będą miały odpowiednie środki bezpieczeństwa.
7. W zaproszeniu lub nocie do samego porządku obrad przypominają się uczestnikom, że w trakcie dyskusji na temat punktów z klauzulą tajności RESTREINT UE/EU RESTRICTED przenośne urządzenia elektroniczne muszą być wyłączone.
8. Przed posiedzeniem organizatorzy posiedzenia przygotowują pełen wykaz uczestników zewnętrznych.

Artykuł 26

Sprzęt elektroniczny w sali posiedzeń z klauzulą tajności RESTREINT UE/EU RESTRICTED

1. Do przekazywania informacji opatrzonych klauzulą tajności RESTREINT UE/EU RESTRICTED, na przykład podczas prezentacji lub wideokonferencji, wykorzystywać można wyłącznie systemy informatyczne akredytowane zgodnie z art. 11 niniejszej decyzji.
2. Przewodniczący zapewnia, aby niedozwolone przenośne urządzenia elektroniczne były wyłączone.

Artykuł 27

Procedury, których należy przestrzegać podczas posiedzenia z klauzulą tajności RESTREINT UE/EU RESTRICTED

1. Na początku dyskusji dotyczącej kwestii niejawnych przewodniczący informuje uczestników posiedzenia, że zmienia tryb na niejawny. Drzwi i rolety muszą być zamknięte.
2. W stosownych przypadkach uczestnicy i tłumacze ustni otrzymują na początku dyskusji jedynie odpowiednie dokumenty.

Dokumentów opatrzonych klauzulą RESTREINT UE/EU RESTRICTED nie pozostawia się bez nadzoru podczas jakichkolwiek przerw w posiedzeniu.

3. Na koniec posiedzenia przypomina się uczestnikom i tłumaczom ustnym, aby nie zostawili bez nadzoru w sali żadnych dokumentów niejawnych ani notatek niejawnych, które mogli sporządzić. Na koniec posiedzenia jego organizatorzy zbierają dokumenty lub notatki niejawne niezabrane przez uczestników i niszczą je w odpowiednich niszczarkach.
4. Podczas posiedzenia w wynikach obrad odnotowuje się wykaz uczestników oraz zarys wszelkich informacji niejawnych udostępnianych państwom członkowskim i przekazywanych ustnie państwom trzecim lub organizacjom międzynarodowym.

Artykuł 28

Tłumacze ustni i pisemni

Dostęp do informacji opatrzonych klauzulą tajności RESTREINT UE/EU RESTRICTED mają wyłącznie tłumacze ustni i pisemni podlegający regulaminowi pracowniczemu lub warunkom zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej lub pozostający z Trybunałem Obrachunkowym w stosunku umownym.

ROZDZIAŁ 5

UDOSTĘPNIANIE I WYMIANA INFORMACJI OPATRZONYCH KLAUZULĄ TAJNOŚCI RESTREINT UE/EU RESTRICTED

Artykuł 29

Zgoda wytwórcy

Jeżeli wytwórcą informacji niejawnych, o których udostępnienie lub wymianę wystąpiono, lub materiału źródłowego, który mogą zawierać, nie jest Trybunał Obrachunkowy, dział Trybunału, który posiada przedmiotowe informacje niejawne, najpierw zwraca się do wytwórcy o pisemną zgodę na ich udostępnienie. Jeżeli nie można zidentyfikować wytwórcy, kontrolę wytwórcy sprawuje dział Trybunału Obrachunkowego dysponujący tymi informacjami niejawnymi.

Artykuł 30

Udostępnianie informacji opatrzonych klauzulą tajności RESTREINT UE/EU RESTRICTED innym podmiotom unijnym

1. Informacje opatrzone klauzulą tajności RESTREINT UE/EU RESTRICTED udostępnia się innej instytucji, agencji, innemu organowi lub biuru Unii tylko wówczas, gdy odbiorca ma dostęp w ramach zasady ograniczonego dostępu, a podmiot zawarł odpowiednie porozumienie prawne z Trybunałem Obrachunkowym.
2. W obrębie Trybunału Obrachunkowego główny punkt, do którego wpływają i z którego przekazywane są informacje niejawne opatrzone klauzulą tajności RESTREINT UE/EU RESTRICTED, jakie Trybunał Obrachunkowy wymienia z innymi instytucjami, agencjami, organami i biurami Unii, stanowi co do zasady kancelaria informacji zastrzeżonych utworzona w Sekretariacie Trybunału. Informacje opatrzone klauzulą tajności RESTREINT UE/EU RESTRICTED mogą być jednak udostępniane bezpośrednio docelowym odbiorcom po poinformowaniu o tym ISO Trybunału Obrachunkowego i kancelarii informacji zastrzeżonych.

Artykuł 31

Wymiana informacji z klauzulą tajności RESTREINT UE/EU RESTRICTED z państwami członkowskimi

1. Informacje z klauzulą tajności RESTREINT UE/EU RESTRICTED można udostępniać państwom członkowskim, jeżeli odbiorca ma dostęp w ramach zasady ograniczonego dostępu.
2. Informacje niejawne państw członkowskich, które to informacje objęto równoważnym krajowym oznaczeniem klauzuli tajności ⁽⁸⁾ i przekazano Trybunałowi Obrachunkowemu, otrzymują taki sam poziom ochrony, jak informacje opatrzone klauzulą tajności RESTREINT UE/EU RESTRICTED.

⁽⁸⁾ Tabela odpowiedników oznaczeń z państw członkowskich znajduje się w załączniku I do decyzji (UE, Euratom) 2015/444.

Artykuł 32

Wymiana informacji z klauzulą tajności RESTREINT UE/EU RESTRICTED z państwami trzecimi i organizacjami międzynarodowymi

1. Informacje opatrzone klauzulą tajności RESTREINT UE/EU RESTRICTED udostępnia się państwu trzeciemu lub organizacji międzynarodowej tylko wówczas, gdy odbiorca ma dostęp w ramach zasady ograniczonego dostępu, a w państwie lub organizacji międzynarodowej wprowadzono odpowiednie ramy prawne lub administracyjne, takie jak umowa o bezpieczeństwie informacji lub porozumienie administracyjne zawarte z Trybunałem Obrachunkowym. Postanowienia takiej umowy lub takiego porozumienia mają pierwszeństwo przed przepisami niniejszej decyzji.
2. Główny punkt, do którego wpływają i z którego przekazywane są wszystkie informacje niejawne opatrzone klauzulą tajności RESTREINT UE/EU RESTRICTED wymieniane między Trybunałem Obrachunkowym a państwami trzecimi i organizacjami międzynarodowymi, stanowi co do zasady kancelaria informacji zastrzeżonych utworzona w Sekretariacie Trybunału.
3. W celu zapewnienia identyfikowalności kancelaria informacji zastrzeżonych rejestruje informacje opatrzone klauzulą tajności RESTREINT UE/EU RESTRICTED:
 - w momencie ich wpłynięcia do jednostki organizacyjnej lub wysłania z tej jednostki,
 - w momencie ich wpłynięcia do CIS lub wysłania z CIS.
4. Taki rejestr można prowadzić w formie papierowej lub w rejestrach elektronicznych.
5. Procedury prowadzenia rejestru informacji niejawnych przetwarzanych w akredytowanym CIS można przeprowadzać przez procesy w samym CIS. W takim przypadku CIS zawiera środki gwarantujące integralność zapisów w rejestrze.
6. Informacjom niejawnym otrzymanym od państw trzecich lub organizacji międzynarodowych przypisuje się równoważny poziom ochrony jak ten przysługujący EUCI opatrzonym równoważnym oznaczeniem klauzuli tajności określonym w odpowiedniej umowie o bezpieczeństwie informacji lub odpowiednim porozumieniu administracyjnym.

Artykuł 33

Wyjątkowe udostępnianie informacji opatrzonym klauzulą tajności RESTREINT UE/EU RESTRICTED *ad hoc*

1. W przypadku gdy Trybunał Obrachunkowy lub jeden z jego działów stwierdzi, że istnieje wyjątkowa potrzeba udostępnienia informacji opatrzonych klauzulą tajności RESTREINT UE/EU RESTRICTED państwu trzeciemu, organizacji międzynarodowej lub podmiotowi UE, ale nie zawarto umowy o bezpieczeństwie informacji ani porozumienia administracyjnego, należy stosować procedurę wyjątkowego udostępniania *ad hoc*.
2. Działy Trybunału Obrachunkowego kontaktują się z ISO i wytwórcą. Trybunał Obrachunkowy zasięga porady jednej ze stron umowy o bezpieczeństwie informacji zawartej z tym samym podmiotem UE, państwem trzecim lub organizacją międzynarodową.
3. Po takiej konsultacji, na podstawie wniosku Sekretarza Generalnego, kolegium Trybunału Obrachunkowego może zezwolić na udostępnienie odnośnych informacji.

ROZDZIAŁ 6

KONIEC WAŻNOŚCI INFORMACJI Z KLAUZULĄ TAJNOŚCI RESTREINT UE/EU RESTRICTED

Artykuł 34

Kiedy można znieść klauzulę tajności

1. Informacje pozostają niejawne tylko dopóty, dopóki wymagają ochrony. Zniesienie klauzuli tajności oznacza, że informacji w ogóle nie uważa się już za niejawne. W momencie wytwarzania EUCI wytwórca wskazuje, o ile to możliwe, czy z określoną datą lub w następstwie konkretnego zdarzenia klauzula tajności EUCI może zostać zniesiona. W przeciwnym razie wytwórca dokonuje regularnie przeglądu informacji opatrzonych klauzulą tajności RESTREINT UE/EU RESTRICTED w celu ustalenia, czy klauzula tajności nadal ma zastosowanie.

2. Po trzydziestu latach klauzula tajności RESTREINT UE/EU RESTRICTED, jaką opatrzone są informacje wytworzone w Trybunale Obrachunkowym, będzie zniesiona zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG, Euratom) nr 354/83 ⁽⁹⁾ zmienionym rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 1700/2003 ⁽¹⁰⁾ i rozporządzeniem Rady (UE) 2015/496 ⁽¹¹⁾.

3. Zniesienie klauzuli tajności dokumentów Trybunału Obrachunkowego może również nastąpić w trybie *ad hoc*, na przykład na podstawie wniosku o przyznanie dostępu złożonego przez obywateli.

Artykuł 35

Odpowiedzialność za zniesienie klauzuli tajności

1. Do zniesienia klauzuli tajności RESTREINT UE/EU RESTRICTED nadanej informacjom potrzebna jest zgoda wytwórcy.

2. Dział Trybunału Obrachunkowego, który tworzy dokument niejawnym, jest odpowiedzialny za decyzję, czy można wobec takiego dokumentu znieść klauzulę tajności. W obrębie Trybunału Obrachunkowego wszystkie wnioski o zniesienie klauzuli tajności podlegają konsultacji z kierownikiem działu lub dyrektorem dysektacji będących wytwórcą albo z koordynatorem zadania. Jeżeli dział zestawiał informacje niejawnym z różnych źródeł, najpierw zwraca się o zgodę do wszelkich innych stron, które dostarczyły materiał źródłowy, w tym w państwach członkowskich, innych organach UE, państwach trzecich lub organizacjach międzynarodowych.

3. Jeżeli dział Trybunału Obrachunkowego będący wytwórcą już nie istnieje, a jego obowiązki przejął inny dział, decyzję o zniesieniu klauzuli tajności podejmuje ten dział. Jeżeli dział będący wytwórcą już nie istnieje, a jego obowiązków nie przejął inny dział, decyzję o zniesieniu klauzuli tajności podejmują wspólnie dyrektorzy dysektacji Trybunału Obrachunkowego.

Artykuł 36

Szczególnie chronione informacje jawne

Jeśli w wyniku przeglądu dokumentu zniesiona zostaje klauzula tajności, należy rozważyć, czy dokument powinien zostać opatrzony oznaczeniem szczególnie chronionych informacji jawnych w rozumieniu art. 16 polityki klasyfikacji informacji Trybunału Obrachunkowego oraz pkt 4 wytycznych w sprawie klasyfikacji i korzystania z informacji nieopatrzonych klauzulą tajności UE ⁽¹²⁾.

Artykuł 37

Sposób wskazania, że wobec dokumentu zniesiono klauzulę tajności

1. Oryginalne oznaczenie klauzuli tajności na górze i na dole każdej strony jest wyraźnie przekreślone (nie usunięte) przy użyciu funkcji „skreślenie” w formatach elektronicznych lub ręcznie w przypadku wydruków.

2. Na pierwszej stronie (stronie tytułowej) wstemplowuje się informację, że klauzula tajności została zniesiona, i uzupełnia się ją danymi organu odpowiedzialnego za zniesienie klauzuli tajności oraz odpowiednią datą.

⁽⁹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG, Euratom) nr 354/83 z dnia 1 lutego 1983 r. dotyczące udostępnienia do wglądu publicznego historycznych materiałów archiwalnych Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej (Dz.U. L 43 z 15.2.1983, s. 1).

⁽¹⁰⁾ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1700/2003 z dnia 22 września 2003 r. zmieniające rozporządzenie (EWG, Euratom) nr 354/83 dotyczące udostępnienia do wglądu publicznego historycznych materiałów archiwalnych Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej (Dz.U. L 243 z 27.9.2003, s. 1).

⁽¹¹⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2015/496 z dnia 17 marca 2015 r. zmieniające rozporządzenie (EWG, Euratom) nr 354/83 w odniesieniu do powierzania Europejskiemu Instytutowi Uniwersyteckiemu we Florencji historycznych materiałów archiwalnych należących do instytucji (Dz.U. L 79 z 25.3.2015, s. 1).

⁽¹²⁾ Komunikat do personelu nr 123/20, dostępny pod adresem: https://www.eca.europa.eu/Documents/Information_Classification_Policy_EN.pdf.

3. O zniesieniu klauzuli tajności należy poinformować pierwotnych odbiorców informacji opatrzonej klauzulą tajności RESTREINT UE/EU RESTRICTED. Pierwotni odbiorcy są odpowiedzialni za poinformowanie wszelkich kolejnych adresatów, do których wysłali oryginalne informacje opatrzone klauzulą tajności RESTREINT UE/EU RESTRICTED lub dla których wykonali kopię tych informacji.
4. Archiwum Trybunału Obrachunkowego informuje się o wszystkich podjętych decyzjach dotyczących zniesienia klauzuli tajności.
5. Wszystkie tłumaczenia informacji niejawnych podlegają takim samym procedurom zniesienia klauzuli tajności jak oryginalna wersja językowa.

Artykuł 38

Częściowe zniesienie klauzuli tajności wobec informacji opatrzonej klauzulą tajności RESTREINT UE/EU RESTRICTED

1. Możliwe jest również częściowe zniesienie klauzuli tajności (np. załączniki, tylko niektóre akapity). Procedura jest identyczna jak w przypadku zniesienia klauzuli tajności wobec całego dokumentu.
2. Po częściowym zniesieniu klauzuli tajności wobec informacji opatrzonej klauzulą tajności RESTREINT UE/EU RESTRICTED („czyszczeniu”) sporządza się wyciąg ze zniesioną klauzulą tajności.
3. Części, które pozostają niejawne, zostają zastąpione słowami:

CZĘŚĆ NIEPODLEGAJĄCA ZNIESIENIU KLAUZULI TAJNOŚCI
--

w samym tekście, jeśli część, która pozostaje niejawna, stanowi część akapitu, albo jako akapit, jeśli część, która pozostaje niejawna, stanowi określony akapit lub więcej niż jeden akapit.

4. Jeśli nie można znieść klauzuli tajności wobec całego załącznika i w związku z tym nie został on ujawniony w wyciągu, w tekście umieszcza się konkretną wzmiankę.

Artykuł 39

Rutynowe niszczenie i kasowanie informacji opatrzonej klauzulą tajności RESTREINT UE/EU RESTRICTED

1. Trybunał Obrachunkowy nie gromadzi dużych ilości informacji niejawnych.
2. Działy będące wytwórcami dokonują rutynowo w krótkich odstępach czasu przeglądu niewielkich ilości informacji pod kątem ich zniszczenia lub skasowania. W regularnych odstępach czasu dokonuje się przeglądu zarówno informacji przechowywanych w wersji papierowej, jak i informacji przechowywanych w CIS.
3. Pracownicy niszczą lub bezpiecznie kasują wszelkie dokumenty opatrzone klauzulą RESTREINT UE/EU RESTRICTED, których już nie potrzebują, z zastrzeżeniem wszelkich wymogów dotyczących archiwizacji oryginalnego dokumentu.
4. Od pracowników nie wymaga się informowania wytwórcy, jeśli niszczą lub kasują oni kopie dokumentów opatrzonej klauzulą RESTREINT UE/EU RESTRICTED.
5. Wersje wstępne materiałów zawierające informacje niejawne podlegają takim samym metodom usuwania, jak sfinalizowane dokumenty niejawne.
6. Do niszczenia dokumentów opatrzonej klauzulą RESTREINT UE/EU RESTRICTED używa się wyłącznie zatwierdzonych niszczarek. Do niszczenia dokumentów opatrzonej klauzulą RESTREINT UE/EU RESTRICTED odpowiednie są niszczarki o poziomie bezpieczeństwa 4 według normy DIN 32757 i o poziomie 5 według normy DIN 66399.
7. Skrawki dokumentów pochodzące z zatwierdzonych niszczarek można usuwać jak zwykłe odpady biurowe.

8. Wszystkie nośniki i urządzenia zawierające informacje opatrzone klauzulą tajności RESTREINT UE/EU RESTRICTED podlegają odpowiedniemu czyszczeniu po zakończeniu ich okresu użytkowania. Dane elektroniczne (w tym kopie zapasowe) niszczy się lub usuwa z zasobów technologii informacyjnej i powiązanych nośników informacji w sposób, który daje wystarczającą pewność, że informacji nie można odzyskać. W ramach czyszczenia z urządzenia pamięciowego usuwa się dane, a także wszystkie etykiety, oznaczenia i rejestry aktywności.

9. Komputerowe nośniki danych przekazuje się ISO w celu zniszczenia i usunięcia.

Artykuł 40

Ewakuacja i niszczenie informacji opatrzonych klauzulą tajności RESTREINT UE/EU RESTRICTED w sytuacjach nadzwyczajnych

1. Dyrektor Dyrekcji ds. Kadr, Finansów i Usług Ogólnych we współpracy z ISO opracowuje, zatwierdza i, w stosownych przypadkach, aktywuje plany ewakuacji i niszczenia w sytuacjach nadzwyczajnych w celu zabezpieczenia informacji opatrzonych klauzulą tajności RESTREINT UE/EU RESTRICTED, które są narażone na znaczne ryzyko znalezienia się w niepowołanych rękach podczas sytuacji kryzysowej. W kolejności pierwszeństwa oraz w zależności od charakteru sytuacji nadzwyczajnej należy rozważyć:

- 1) przeniesienie EUCI do alternatywnego bezpiecznego miejsca, w miarę możliwości strefy administracyjnej lub kancelarii informacji zastrzeżonych w siedzibie Trybunału Obrachunkowego;
- 2) ewakuowanie EUCI do alternatywnego bezpiecznego miejsca, w miarę możliwości strefy administracyjnej lub strefy bezpieczeństwa w innym budynku, oraz, o ile to możliwe, strefy bezpieczeństwa w Komisji zgodnie z zapisami umowy o gwarantowanym poziomie usług zawartej w tym celu przez Trybunał Obrachunkowy z Komisją;
- 3) niszczenie EUCI, w miarę możliwości przy użyciu zatwierdzonych sposobów niszczenia.

2. Po uruchomieniu planów na wypadek sytuacji nadzwyczajnych pierwszeństwo ma przenoszenie lub niszczenie w pierwszej kolejności informacji oznaczonych wyższymi poziomami.

3. Szczegóły operacyjne planów ewakuacji i niszczenia w sytuacjach nadzwyczajnych same objęte są klauzulą tajności RESTREINT UE/EU RESTRICTED.

Artykuł 41

Archiwizowanie

1. Decyzje odnoszące się do kwestii, czy i kiedy dokonywać archiwizacji, oraz odpowiednie środki praktyczne, które należy zastosować, są zgodne z polityką Trybunału Obrachunkowego dotyczącą bezpieczeństwa informacji, polityką klasyfikacji informacji oraz polityką archiwizowania.

2. Dokumentów opatrzonych klauzulą tajności RESTREINT UE/EU RESTRICTED nie przysyła się do Archiwów Historycznych Unii Europejskiej we Florencji.

ROZDZIAŁ 7

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 42

Przejrzystość

Niniejsza decyzja zostaje podana do wiadomości pracowników Trybunału Obrachunkowego i wszystkich osób, których dotyczy, oraz zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

*Artykuł 43***Wejście w życie**

Po przyjęciu przez Komitet Administracyjny niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 1 marca 2023 r.

*W imieniu Komitetu Administracyjnego Trybunału
Obrachunkowego*

Prezes

Tony MURPHY

ZAŁĄCZNIK

Kategorie pracowników, którzy mogą mieć dostęp do informacji opatrzonej klauzulą tajności RESTREINT UE/EU RESTRICTED, jeśli jest to konieczne do wykonywania ich zadań służbowych

Kategorie pracowników Trybunału Obrachunkowego	Dostęp do informacji z klauzulą tajności R-UE/EU-R	Warunki
Urzędnicy	Tak	Instruktaż + oświadczenie + zasada ograniczonego dostępu
Pracownicy zatrudnieni na czas określony	Tak	Instruktaż + oświadczenie + zasada ograniczonego dostępu
Pracownicy kontraktowi	Tak	Instruktaż + oświadczenie + zasada ograniczonego dostępu
Oddelegowani eksperci krajowi z państw członkowskich UE	Tak	Instruktaż (przez Trybunał Obrachunkowy) + oświadczenie + zasada ograniczonego dostępu
Stażyści	Nie	Brak możliwych wyjątków
Każda inna kategoria pracowników (pracownicy tymczasowi, pracownicy zewnętrzni pracujący w budynkach Trybunału itp.)	Nie	W sprawie wyjątków należy skonsultować się z ISO

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)